A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített hetedik tanács)

2024. november 13.*

„Verseny – Összefonódások – A televíziós szolgáltatások és távközlési szolgáltatások német piaca – Az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – Kötelezettségvállalások – Az összefonódás versenyre gyakorolt horizontális és vertikális hatásainak értékelése – Az összefonódásban részt vevő felek közötti versenyviszony – Az összefonódáshoz köthető változás – Nyilvánvaló mérlegelési hiba”

A T-64/20. sz. ügyben,

a **Deutsche Telekom AG** (székhelye: Bonn [Németország], képviselik: C. von Köckritz, U. Soltész, M. Wirtz, M. Schulz, P. Lohs és S. Zinndorf ügyvédek)

felperes

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Conte, J. Szczodrowski és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Vodafone Group plc** (székhelye: Newbury [Egyesült Királyság], képviselik: V. Vollmann solicitor, C. Jeffs, A. Chadd és D. Seeliger ügyvédek)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök, R. da Silva Passos (előadó), I. Reine, L. Truchot és M. Sampol Pucurull bírák,

hivatalvezető: S. Jund tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2023. szeptember 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetében a felperes, a Deutsche Telekom AG a Liberty Global plc bizonyos eszközeinek a Vodafone Group plc általi megszerzésére irányuló összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetőnek nyilvánító, 2019. július 18-i C(2019) 5187 final bizottsági határozat (COMP/M.8864 – Vodafone/Certain Liberty Global Assets) (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

I. A jogvita előzményei

A. Az érintett vállalkozások

2 Az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező Vodafone Group plc (a továbbiakban: beavatkozó fél vagy Vodafone) elsősorban mobil távközlési hálózatok üzemeltetésével és mobil távközlési szolgáltatások – például hangátviteli, üzenetküldési és mobil adatátviteli szolgáltatások – nyújtásával foglalkozik. Egyes operatív társaságai kábeltelevíziós szolgáltatásokat, vezetékestelefon-szolgáltatásokat, szélessávú internetszolgáltatásokat, illetve internetprotokollt használó televíziós szolgáltatásokat (Internet Protocol Television, IPTV) is nyújtanak. Az Európai Unióban a Vodafone tizenkét tagállamban van jelen, köztük a Cseh Köztársaságban, Németországban, Magyarországon és Romániában. Németországban a Vodafone a tizenhatból tizenhárom tartományban (Bajorország, Berlin, Brandenburg, Bréma, Hamburg, Mecklenburg-Elő-Pomeránia, Alsó-Szászország, Rajna-vidék-Pfalz, Saar-vidék, Szászország, Szász-Anhalt, Schleswig-Holstein és Türingia) koaxiális kábelhálózattal rendelkezik, amely lehetővé teszi számára, hogy televíziós szolgáltatásokat és szélessávú internetszolgáltatásokat kínáljon. E tagállamban a Vodafone nemzeti szinten kiskereskedelmi mobil távközlési szolgáltatásokat is nyújt, továbbá nemzeti szinten vezetékes távközlési szolgáltatásokat nyújt a felperes vezetékes hálózatához való nagykereskedelmi hozzáférés révén.

3 A szintén az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező Liberty Global plc különböző uniós országokban televíziós szolgáltatásokat, szélessávú internetszolgáltatásokat és vezetékestelefon-szolgáltatásokat, valamint mobilszolgáltatásokat kínál. A Liberty Global a Cseh Köztársaságban, Németországban, Magyarországon és Romániában televíziós szolgáltatásokat, szélessávú internetszolgáltatásokat és beszédalapú telefonszolgáltatásokat kínáló kábelhálózatokkal rendelkezik és azokat üzemelteti. A Liberty Global Németországban Unitymedia GmbH néven, a Cseh Köztársaságban, Magyarországon és Romániában pedig UPC néven van jelen. Németországban a Unitymedia koaxiális kábelhálózattal rendelkezik abban a három tartományban, amelyeket a Vodafone kábelhálózata nem fed le, nevezetesen Észak-Rajna-Vesztfáliában, Hessenben és Baden-Württembergben, amely hálózat lehetővé teszi számára televíziós szolgáltatások és szélessávú internetszolgáltatások nyújtását. Ezenkívül a Liberty Global virtuális mobilhálózat-üzemeltetőként működik Németországban és Magyarországon.

4 A Németországban letelepedett felperes többek között IPTV-szolgáltatásokat, szélessávú internetszolgáltatásokat és vezetékestelefon-szolgáltatásokat kínál, főként rézvezetékes telefonos hálózata és üvegszálas hálózata révén, valamint különböző uniós országokban mobilszolgáltatásokat nyújt.

B. A közigazgatási eljárás

5 2018. október 19-én az Európai Bizottság a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.; helyesbítés: HL 2022. L 103., 18. o.) 4. cikkének (1) bekezdése szerinti bejelentést kapott egy tervezett összefonódásról, amely szerint a Vodafone a Cseh Köztársaságban, Németországban, Magyarországon és Romániában kizárólagos irányítást kívánt szerezni a Liberty Global távközlési tevékenységei felett. Az ügylet egy adásvételi szerződésben állt, amelynek értelmében a Vodafone megszerzi a Liberty Global érintett távközlési tevékenységeit végző társaságok részvényeinek 100%-át (a továbbiakban: ügylet vagy összefonódás). Németországban az ügylet a Unitymedia részvényei 100%-ának megszerzésében állt.

6 2018. december 11-én a bejelentés előzetes vizsgálatát követően és a piaci vizsgálat első szakasza alapján a Bizottság komoly kétségeit fejezte ki az ügylet belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és úgy határozott, hogy megindítja a 139/2004 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti eljárást.

7 2019. március 25-én a Bizottság kifogásközlést intézett a Vodafone-hoz (a továbbiakban: kifogásközlés).

8 2019. április 8-án a Vodafone benyújtotta a kifogásközlésre adott írásbeli válaszát.

9 2019. május 6-án a Vodafone a 139/2004 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján kötelezettségvállalásokat ajánlott fel a Bizottság által azonosított versenyproblémák orvoslása érdekében. A Bizottság május 7-én a piaci szereplőkkel folytatandó konzultációt indított a kötelezettségvállalásokra vonatkozóan.

10 2019. június 11-én a Vodafone bizonyos módosításokat követően végleges kötelezettségvállalásokat (a továbbiakban: végleges kötelezettségvállalások) nyújtott be.

11 2019. július 18-án a Bizottság a 139/2004 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadta a megtámadott határozatot.

C. A megtámadott határozat

12 A megtámadott határozatban a Bizottság először értékelte az összefonódás hatásait, különösen Németországban. Másodszor a Bizottság megvizsgálta, hogy az ügyletet bejelentő fél által felajánlott kötelezettségvállalások alkalmasak-e arra, hogy az összefonódást a belső piaccal és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodással összeegyeztethetővé tegyék.

1. Az összefonódás németországi versenyre gyakorolt hatásainak vizsgálata

13 Németországot illetően a Bizottság először az összefonódás horizontális hatásait elemezte, vagyis azokat a hatásokat, amelyek abból a körülményből erednek, hogy az összefonódásban részt vevő felek az érintett piacon tényleges vagy potenciális versenytársak voltak. Ezt követően a Bizottság megvizsgálta az összefonódás vertikális hatásait, vagyis azokat a hatásokat, amelyek abból a körülményből erednek, hogy az említett összefonódásban részt vevő felek az ellátási lánc különböző szintjein működtek. Végül a Bizottság értékelte az összefonódás

konglomerátumspecifikus hatásait, vagyis azokat a hatásokat, amelyek abból a körülményből erednek, hogy az említett összefonódásban részt vevő felek közötti kapcsolat nem volt sem horizontális, sem vertikális, hanem e felek egymással szorosan összefüggő piacokon tevékenykedtek, és többek között egymást kiegészítő termékeket vagy szolgáltatásokat nyújtottak.

a) Horizontális hatások

14 A Bizottság különösen a következő piacokra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásokat vizsgálta meg: a vezetékesinternet-hozzáférési szolgáltatások kiskereskedelmi piaca Németországban (a továbbiakban: vezetékesinternet-hozzáférési piac), a televíziós jelátviteli szolgáltatások kiskereskedelmi piaca, a többcélú (multiple play) szolgáltatásra vonatkozó ajánlatok kiskereskedelmi piaca, a televíziós szolgáltatások kiskereskedelmi piaca, a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piaca, valamint a televíziós jelátvitel nagykereskedelmi piaca Németországban (a továbbiakban: a televíziós jelátvitel piaca).

1) A vezetékesinternet-hozzáférési piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások

15 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a vezetékesinternet-hozzáférési piacon a távközlési szolgáltatók (kínálati oldal) olyan előfizetéseket nyújtanak, amelyek lehetővé teszik a végfelhasználók (keresleti oldal) számára, hogy vezetékes távközlési kapcsolat révén hozzáférjenek az internethez. A jelen ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy határozata szempontjából az érintett piac a háztartási fogyasztók és a kisvállalkozások számára nyújtott vezetékesinternet-hozzáférés teljes kiskereskedelmi piaca (beleértve valamennyi szolgáltatástípust, terjesztési módot, sebességet és sávszélességet), kivéve a mobilhálózati infrastruktúrákon keresztül nyújtott, helyhez kötött internethozzáférési szolgáltatásokat. A piac földrajzi kiterjedését illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a piac nemzeti szintű.

16 Elemzése nyomán a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az összefonódás jelentősen akadályozná a hatékony versenyt a vezetékesinternet-hozzáférés piacán, többek között az ügylet előtt az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt jelentős versenynyomás megszüntetése miatt, különösen a Unitymedia kábelhálózati lábnyoma tekintetében, továbbá egy olyan piaci szereplő létrehozása miatt, amely az előfizetők tekintetében több mint 30%-os piaci részesedéssel rendelkezne (amely meghaladná a 40%-ot a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán, sőt, bizonyos tartományokban és körzetekben még nagyobb lenne).

2) A televíziós jelátviteli szolgáltatások kiskereskedelmi piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások

17 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a televíziós jelátviteli szolgáltatások kiskereskedelmi piacán az infrastruktúrák tulajdonosai (kínálati oldal) főként kábelen vagy műholdon keresztül, földfelszíni úton, a digitális földfelszíni sugárzásra vonatkozó (Digital Video Broadcasting – Terrestrial, DVB-T) szabvány szerint és IPTV-n keresztül biztosítják a televíziós jelek átvitelét az ügyfelek (keresleti oldal) számára.

18 A termékpiac meghatározását illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a televíziós jelátviteli szolgáltatások nyújtásának német piacát a lakások bérbeadásának és a lakásszövetkezeteknek a jelentősége jellemzi. Ez utóbbiak a bérlők nevében televíziós alapszolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződéseket tárgyalnak meg és kötnek, majd a díjakat a havi bérleti díj keretében a német jog egy „Nebenkostenprivileg” (járulékos költségekkel kapcsolatos előjog) elnevezésű

sajátossága alapján továbbhárítják. A Bizottság kifejtette, hogy Németországban a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatást igénybe vevő háztartások többsége többlakásos lakóházban (multi-dwelling units, a továbbiakban: MDU) található. Ezek az MDU-k lakásszövetkezetek vagy magántulajdonosok (a továbbiakban: MDU-előfizetők) tulajdonában állnak. Ami az egylakásos lakóházakat (single-dwelling units, a továbbiakban: SDU) illeti, általában a végső fogyasztók (a továbbiakban: SDU-előfizetők) választják meg a saját televíziós műsorszolgáltatójukat és közvetlenül fizetnek az előfizetésükért.

19 A megtámadott határozat szempontjából a Bizottság a piaci vizsgálat eredményeire és a Németországban a többlakásos lakóházakban lakó előfizetők részére nyújtott televíziós jelátviteli szolgáltatások kiskereskedelmi piacának (a továbbiakban: MDU-piac) sajátosságaira figyelemmel úgy ítélte meg, hogy különbséget kell tenni az MDU-piac és az SDU-előfizetőknek nyújtott televíziós jelátviteli szolgáltatások kiskereskedelmi piaca (a továbbiakban: SDU-piac) között. Egyebekben úgy ítélte meg, hogy az MDU-piac és az SDU-piac földrajzi meghatározása nyitva hagyható.

20 Elemzése nyomán a Bizottság megállapította, hogy az ügylet horizontális, nem egyeztetett hatások miatt sem az MDU-, sem az SDU-piacon nem alkalmas a hatékony verseny jelentős akadályozására.

3) A többcélú szolgáltatásra vonatkozó ajánlatok lehetséges kiskereskedelmi piacaira gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások

21 A Bizottság kifejtette, hogy a „többcélú szolgáltatás” (multiple play) kifejezés olyan ajánlatokra vonatkozik, amelyek az ugyanazon szolgáltató által a fogyasztóknak egyetlen vagy több szerződés alapján kiskereskedelmi szinten nyújtott szolgáltatások közül két vagy több szolgáltatást foglalnak magukban, tudniillik mobil távközlési szolgáltatásokat, vezetékestelefon-szolgáltatásokat, vezetékesinternet-hozzáférési szolgáltatásokat és televíziós szolgáltatásokat. A többcélú szolgáltatásra vonatkozó, e szolgáltatások közül kettőt, hármat vagy négyet magában foglaló ajánlatokat „double play” (2P), „triple play” (3P) vagy „quadruple play” (4P) szolgáltatásnak nevezik. Az e vezetékes szolgáltatások közül egyet vagy többet mobil összetevővel együtt magában foglaló, többcélú szolgáltatásra vonatkozó ajánlatokat vezetékes-mobil többcélú szolgáltatásra vonatkozó (fixed-mobile multiple play vagy fixed-mobile convergence, a továbbiakban: FMC) ajánlatnak nevezik. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy határozata szempontjából nyitva hagyható az a kérdés, hogy létezik-e a többcélú szolgáltatásokra vonatkozó egy vagy több olyan piac, amely elkülönül az egyes mögöttes távközlési szolgáltatási piacok mindegyikétől.

22 Elemzése nyomán a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ügylet horizontális, nem egyeztetett hatások miatt jelentősen akadályozná a hatékony versenyt Németországban a vezetékestelefon-szolgáltatásokat és vezetékesinternet-hozzáférési szolgáltatásokat magukban foglaló „double play” csomagajánlatok kiskereskedelmi piacán. Ezzel szemben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ügylet horizontális, nem egyeztetett hatások miatt nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt először is a vezetékestelefon-szolgáltatásokat, vezetékesinternet-hozzáférési szolgáltatásokat és mobil távközlési szolgáltatásokat magukban foglaló „triple play” csomagajánlatok esetleges németországi kiskereskedelmi piacán, másodszor, a vezetékestelefon-szolgáltatásokat, vezetékesinternet-hozzáférési szolgáltatásokat és televíziós szolgáltatásokat magukban foglaló „triple play” csomagajánlatok esetleges németországi kiskereskedelmi piacán, és harmadszor, a „quadruple play” csomagajánlatok esetleges

németországi kiskereskedelmi piacán. A Bizottság hangsúlyozta, hogy ez nem befolyásolja az összefonódás konglomerátumspecifikus hatásainak értékelését a csomagajánlatok különböző összetevőinek nyújtása tekintetében.

4) A televíziós szolgáltatások kiskereskedelmi piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások

23 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a televíziós szolgáltatások kiskereskedelmi piacán a kínálati oldalt a lineáris televíziós szolgáltatásokat, vagyis a televíziós csatorna által meghatározott ütemezés szerint sugárzott lineáris műsorfolyamokat nyújtó szolgáltatók, valamint a nem lineáris televíziós szolgáltatásokat, vagyis a végfelhasználó kérésére szolgáltatott műsorfolyamokat nyújtó szolgáltatók alkotják. E szolgáltatók az ilyen szolgáltatásokat igénybe venni kívánó végfelhasználókat (kínálati oldal) szolgálják ki. A televíziós műsorterjesztők által a végfelhasználóknak nyújtott televíziós szolgáltatások szabadon fogható lineáris televíziós csatornákból vagy fizetős lineáris televíziós csatornákból álló csomagokból, valamint nem lineáris szolgáltatások, így például lekérhető videó (video on demand, VOD) szolgáltatások keretében összesített tartalmakból állnak. A televíziós tartalom több technikai eszközzel is biztosítható a végfelhasználók számára, így kábel, műhold, földfelszíni televízióadás (DVB-T) és IPTV útján. Az over-the-top (OTT) televíziós szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók az interneten keresztül lineáris és nem lineáris módon is kínálnak csatornákat és tartalmakat. A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozat szempontjából úgy ítélte meg, hogy a piac nemzeti szintű, és hogy tárgyi szempontból a piac pontos meghatározása nyitva hagyható.

24 Elemzése nyomán a Bizottság megállapította, hogy az ügylet nem alkalmas arra, hogy horizontális, nem egyeztetett hatások miatt jelentősen akadályozza a hatékony versenyt a televíziós szolgáltatások németországi kiskereskedelmi piacán.

5) A televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacára, valamint a televíziós jelátvitel piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások

25 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacán a televíziós műsorszolgáltatók (kínálati oldal) (szabadon fogható vagy fizetős) lineáris csatornákat nyújtanak, amelyeket a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók (keresleti oldal) szereznek meg annak érdekében, hogy a végfelhasználóknak audiovizuális szolgáltatásokat nyújtsanak. A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a piac Németországra korlátozódik, és azt a szabadon fogható és a fizetős televíziós csatornák között szegmentálni kell.

26 A televíziós jelátvitel piacán a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók (kínálati oldal) arra használják infrastruktúrájukat, hogy televíziós jelek átvitelére irányuló szolgáltatást nyújtsanak a televíziós műsorszolgáltatók (keresleti oldal) számára a csatornáikhoz. A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett piacot a televíziós jelek kábelen keresztüli átvitelének nagykereskedelmi piacaként kell meghatározni, amelynek földrajzi kiterjedése az egyes kábelhálózatok lábnyomának felel meg, és kifejtette, hogy az IPTV-t magában foglaló termékpiacot fog figyelembe venni. Hozzátette, hogy az ügylet hatásait nemzeti szinten fogja értékelni.

27 A megtámadott határozatban a Bizottság elismerte, hogy a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piaca, valamint a televíziós jelátvitel piaca szorosan összefügg, mivel a televíziós műsorszolgáltatók és a televíziós platformok (kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók) közötti tárgyalások általában mindkét aspektusra (jelátvitel és csatornabeszerzés) kiterjednek. Ennélfogva a Bizottság jelezte, hogy az összefonódás e két piacra gyakorolt hatásait a megtámadott határozat ugyanazon szakaszában fogja elemezni.

28 Elemzése nyomán a Bizottság megállapította, hogy az ügylet nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt a televíziós csatornák szolgáltatásának németországi nagykereskedelmi piacán.

29 A televíziós jelátvitel piacán a Bizottság megvizsgálta, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany kiskereskedelmi televíziós szolgáltatóként fennálló piaci erejének növekedése miatt először is olyan feltételeket érhetne-e el a műsorszolgáltatóknál, amelyek végül negatív hatással lennének a televíziós tartalmakhoz a versenytárs kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók általi hozzáférésre, másodszor, negatívan befolyásolhatja-e a Németországban elérhető műsorkínálat terjedelmét és minőségét, harmadszor, akadályozhatja-e az innovatív televíziós szolgáltatások megjelenését, és negyedszer, akadályozhatja-e a címezhető vagy célzott televíziós reklámalkalmazások (adressable TV, ATV) megjelenését.

30 Először is a Bizottság kifejtette, hogy még ha az ügylet a televíziós jelátvitel piacán az összefonódás folytán létrejött jogalany piaci erejének növekedéséhez is vezethetne, nem vonható le az a következtetés, hogy a piaci erő e növekedése következtében az említett jogalany a televíziós műsorszolgáltatóktól és a televíziós jogok jogosultjaitól kizárólagossági szerződések formájában olyan feltételeket tudna elérni, amelyek hátrányosan befolyásolnák a versenytárs televíziós szolgáltatók csatornákhoz vagy tartalmakhoz való kiskereskedelmi hozzáférését.

31 Ezt követően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany képes és motivált lenne arra, hogy a televíziós jelátvitel piacán olyan stratégiát alakítson ki, amely árthatna a downstream fogyasztóknak a televíziónézői élmény alacsonyabb színvonala, a szűkebb választék és a televíziós műsorszolgáltatók által a tartalmakba történő kevesebb befektetés miatt. Közelebbről, az összefonódás folytán létrejött jogalany piaci erejének növekedése miatt az ügylet a szabadon fogható vagy fizetős csatornák tekintetében egyfajta részleges piaclezáráshoz vezethetne, különösen az e jogalany által a műsorszolgáltatók számára előírt szerződéses és pénzügyi feltételek romlása, következésképpen Németországban a televíziós szolgáltatások végső fogyasztóinak nyújtott televíziós kínálat minőségi romlása révén.

32 Egyebekben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany megnövekedett piaci ereje miatt ez utóbbi képes és motivált lenne arra, hogy a televíziós jelátvitel piacán olyan stratégiát alakítson ki, amely arra irányulna, hogy akadályozza az olyan innovatív televíziós szolgáltatások megjelenését és fejlesztését, mint a hibrid sugárzású széles sávú televíziós (Hybrid Broadcast Broadband TV, HbbTV) jelátvitel és az OTT televíziós szolgáltatások kínálata. Márpedig az ilyen akadályozás árthatna a downstream fogyasztóknak a televíziónézői élmény alacsonyabb színvonala és a szűkebb választék miatt.

33 Végül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ügylet nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt az összefonódás folytán létrejött jogalany azon lehetőségét illetően, hogy megakadályozza vagy gátolja az ATV-alkalmazások megjelenését és fejlesztését.

b) Vertikális hatások

34 Az összefonódás vertikális hatásait illetően a Bizottság többek között megvizsgálta annak valószínűségét, hogy az MDU-előfizetők részére televíziós jelátviteli szolgáltatásokat nyújtó kiskereskedelmi szolgáltatók kiszorulnak.

35 A televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatások piacán (a továbbiakban: közvetítői piac) a 3. szintű hálózatot, vagyis azon hálózatot üzemeltetők (kínálati oldal), amely a kábelhálózati fejállomástól az ingatlan határáig tart, televíziós jeleket szolgáltatnak a 4. szintű hálózatot, vagyis azon hálózatot üzemeltetők (keresleti oldal) számára, amely az ingatlanon belül halad. A jelen ügyben a Bizottság a határozata szempontjából úgy ítélte meg, hogy a kábel és az otthonig vezetett üvegszálas kábel (fibre to the home, FTTH) vagy az épületig vezetett üvegszálas kábel (fibre to the building, FTTB) ugyanannak az érintett piacnak a részét képezi, és hogy földrajzi szempontból a piac regionális, vagyis a 3. szintű üzemeltető kábelhálózati lábnyomára korlátozódik.

36 Elemzése nyomán a Bizottság megállapította, hogy az ügylet a nemzeti szinten meghatározott MDU-piacon, valamint a Unitymedia kábelhálózati lábnyomának megfelelő, potenciális regionális piacon nem akadályozza jelentősen a hatékony versenyt vertikális, nem egyeztetett hatások miatt.

c) Konglomerátumspecifikus hatások

37 Mivel – amint azt a Bizottság korábban kifejtette – nem lehetett megállapítani, hogy Németországban a többcélú szolgáltatásra vonatkozó ajánlatoknak egyetlen piaca létezett, a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy az összefonódás konglomerátumspecifikus hatásokkal járna-e azáltal, hogy kizárja a versenytársakat a mobil távközlési szolgáltatások kiskereskedelmi piacán, a vezetékestelefon-szolgáltatások kiskereskedelmi piacán, a vezetékesinternet-hozzáférési piacon és a televíziós szolgáltatások kiskereskedelmi piacán.

38 Elemzése nyomán a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az összefonódás konglomerátumspecifikus hatások miatt nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt Németországban.

d) Az összefonódás Németországban gyakorolt hatásaira vonatkozó következtetés

39 A megtámadott határozatban a Bizottság tehát a hatékony verseny jelentős akadályozását állapította meg a vezetékesinternet-hozzáférési piacon és a televíziós jelátviteli piacon.

2. A megtámadott határozatban kötelezővé tett kötelezettségvállalások

40 A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a Vodafone által tett kötelezettségvállalások alkalmasak arra, hogy az ügyletet a belső piaccal és az EGT-Megállapodással összeegyeztethetővé tegyék. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ügylet – a Vodafone által felajánlott kötelezettségvállalásoknak megfelelően módosított formában – nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt azokon a piacokon, ahol versenyproblémákat azonosított.

41 A Vodafone a következő kötelezettségvállalásokat tette:

– arra vonatkozó előzetes kötelezettségvállalás, hogy lehetővé teszi egy új kábelhálózat-üzemeltető, nevezetesen a Telefónica számára, hogy hozzáférjen az összefonódás folytán létrejött jogalany kábelhálózatához annak érdekében, hogy kiskereskedelmi alapon vezetékesinternet-hozzáférési szolgáltatásokat (és ha kívánja, vezetékestelefon-szolgáltatásokat), valamint saját vagy harmadik felek OTT televíziós szolgáltatásait nyújthassa (a nagykereskedelmi vezetékes széles sávú hozzáférésre tett kötelezettségvállalás);

– az OTT televíziózásra vonatkozó kötelezettségvállalás (a továbbiakban: OTT-kötelezettségvállalás), amely két szempontot foglalt magában, tudniillik először is arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy szerződéses szinten nem korlátozza sem közvetlenül, sem közvetve az összefonódás folytán létrejött jogalany televíziós platformján kiszolgált műsorszolgáltatókat abban, hogy tartalmukat OTT szolgáltatáson keresztül terjesszék, és másodszor, arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy elegendő közvetlen összekapcsolási kapacitást tart fenn a Németországot lefedő internethálózata és az internet-összekapcsolási (tranzit) szolgáltatásokat nyújtó harmadik fél szolgáltatók között;

– arra vonatkozó kötelezettségvállalás, hogy nem emeli a szabadon fogható műsorok szolgáltatói által fizetett jelátviteli díjakat (a továbbiakban: jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás);

– arra vonatkozó kötelezettségvállalás, hogy továbbra is biztosítja a szabadon fogható műsorok szolgáltatói HbbTV jelének átvitelét (a továbbiakban: HbbTV-kötelezettségvállalás).

42 Így a megtámadott határozat 1. cikke kimondta, hogy az ügylet a 139/2004 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése és az EGT-Megállapodás 57. cikke alapján összeegyeztethető a belső piaccal és az EGT-megállapodással. Egyebekben ugyanezen határozat 2. és 3. cikke feltételeket, illetve kötelezettségeket írt elő annak biztosítása érdekében, hogy a Vodafone megfeleljen az általa a Bizottsággal szemben vállalt kötelezettségeknek.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

43 A Törvényszék 2022. június 30-i végzésével kötelezte a Bizottságot bizonyos dokumentumok benyújtására.

44 A Törvényszék az eljárási szabályzata 103. cikkének (3) bekezdése alapján hozott 2023. március 30-i végzésével arra kötelezte a Bizottságot, hogy nyújtsa be egyrészt a megtámadott határozatnak és egyes mellékleteinek a felperessel közlendő új, nem bizalmas változatát, amely több, addig kitakart részt tartalmaz, másrészt pedig, hogy nyújtsa be a megtámadott határozat és annak egyik melléklete új bizalmas változatát, amely más, addig kitakart részeket tartalmaz, és amelyet kizárólag a felperes azon képviselőivel közöl, akik korábban már a bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettségvállalást írtak alá.

45 2023. május 16-i dokumentumában a Törvényszék több, írásban, illetve a tárgyaláson megválaszolandó írásbeli kérdést intézett a felpereshez, a Bizottsághoz és a beavatkozó félhez.

46 A Törvényszék Hivatalához 2023. június 2-án benyújtott beadványában a felperes előterjesztette a Bizottság által a 2023. március 30-i végzésnek megfelelően benyújtott dokumentumokra vonatkozó észrevételeit.

47 A Törvényszék a 2023. szeptember 21-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

48 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

49 A Bizottság és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

50 Keresete alátámasztására a felperes öt jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első a 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésén, valamint az MDU-piacot illetően elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon, a második az összefonódásban részt vevő felek között az SDU-piacon fennálló versenyviszonyra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibán, a harmadik a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra gyakorolt vertikális hatásokra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibán, a negyedik az összefonódás által a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacára, valamint a televíziós jelátvitel nagykereskedelmi piacára gyakorolt hatásokat érintő nyilvánvaló mérlegelési hibákon, az ötödik pedig nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az OTT-kötelezettségvállalás és a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás elegendő ahhoz, hogy az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetővé tegye.

A. Az ítélkezési gyakorlatban kialakított alkalmazandó elvek

1. A bírósági felülvizsgálat terjedelméről

51 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 139/2004 rendeletben foglalt anyagi jogi szabályok, különösen pedig annak 2. cikke egyfajta diszkrecionális jogkört biztosítanak a Bizottság számára többek között a gazdasági jellegű mérlegeléseket illetően, következésképpen pedig az ilyen jogkör gyakorlásának bírósági felülvizsgálata során – amely jogkör nélkülözhetetlen az összefonódásokra vonatkozó szabályok meghatározásakor – figyelembe kell venni azon mérlegelési mozgásteret, amely az összefonódásokra vonatkozó szabályozás részét képező gazdasági jellegű szabályok alapjául szolgál (2007. december 18-i Cementbouw Handel & Industrie kontra Bizottság ítélet, C-202/06 P, EU:C:2007:814, 53. pont; 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 85. pont).

52 A Bizottság által a 139/2004 rendelettel ráruházott mérlegelési jogkörben végzett összetett gazdasági értékelések felett az uniós bíróság által gyakorolt felülvizsgálatnak annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy tiszteletben tartották-e az eljárási szabályokat és az indokolási kötelezettséget, a tényállás tárgyi szempontból pontos-e, valamint nem követtek-e el nyilvánvaló mérlegelési hibát, illetve hatáskörrel való visszaélést (2023. július 13-i Bizottság kontra CK Telecoms UK Investments ítélet, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 84. pont; 2007. július 9-i Sun Chemical Group és társai kontra Bizottság ítélet, T-282/06, EU:T:2007:203, 60. pont).

53 Közelebbről, a Törvényszék a Bizottság gazdasági értékelését nem helyettesítheti a saját értékelésével (2013. június 7-i Spar Österreichische Warenhandels kontra Bizottság ítélet, T-405/08, nem tették közzé, EU:T:2013:306, 51. pont; 2019. május 23-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-370/17, EU:T:2019:354, 107. pont).

54 Ezáltal, bár a Törvényszék nem helyettesítheti a Bizottság gazdasági értékelését a sajátjával a 139/2004 rendelet érdemi szabályainak alkalmazása során, ez nem jelenti azt, hogy az uniós bíróságnak tartózkodnia kell a Bizottság gazdasági jellegű tényekre vonatkozó értelmezésének felülvizsgálatától. Az uniós bíróságnak ugyanis többek között nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. pont; 2019. május 23-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-370/17, EU:T:2019:354, 60. pont).

2. A bizonyítási szabályokról

55 Az olyan jövőre vonatkozó elemzést, mint amilyen az összefonódások ellenőrzése esetében szükséges, nagy figyelemmel kell végezni, mivel nem a múlt eseményeinek vizsgálatáról van szó, amelyek kapcsán gyakran számos bizonyíték áll rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik az okok megértését, sem pedig a jelen eseményeiről, hanem olyan események előrejelzéséről, amelyek a jövőben több-kevesebb valószínűséggel bekövetkeznek, amennyiben nem születik sem a tervezett összefonódást tiltó, sem annak feltételeit meghatározó határozat (2005. február 15-i Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42. pont).

56 Egyébiránt a Bizottság által elvégzendő gazdasági elemzés jövőre vonatkozó jellegével ellentétes lenne, ha a Bizottság annak bizonyítása érdekében, hogy valamely összefonódás jelentősen akadályozná, vagy épp ellenkezőleg, nem akadályozná a hatékony versenyt, különösen magas bizonyítási szintet lenne köteles tiszteletben tartani. E körülmények között, figyelembe véve különösen a 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének szimmetrikus szerkezetét, valamint a Bizottság összefonódás-ellenőrzéssel kapcsolatos gazdasági elemzéseinek jövőre vonatkozó jellegét, meg kell állapítani, hogy ahhoz, hogy valamely összefonódás a belső piaccal összeegyeztethetetlennek vagy azzal összeegyeztethetőnek minősüljön, elegendő, ha a Bizottság kellően jelentős és egybehangzó bizonyítékokkal alátámasztja, hogy inkább valószínű, mint valószínűtlen az, hogy az érintett összefonódás jelentősen akadályozná, vagy sem, a hatékony versenyt a belső piacon vagy annak egy jelentős részén (2023. július 13-i CK Telecoms UK Investments ítélet, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 86. és 87. pont).

57 Ami a bizonyítás követelményeit illeti, a 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet (C-413/06 P, EU:C:2008:392) 50–53. pontjából kitűnik, hogy főszabály szerint a Bizottság köteles állást foglalni a neki bejelentett összefonódásról, és azt vagy

engedélyezni, vagy megtiltani, attól függően, hogy miként értékeli a szóban forgó ügylet legnagyobb valószínűséggel bekövetkező gazdasági hatásait. Itt tehát a valószínűség értékeléséről van szó, nem pedig a Bizottságra háruló azon kötelezettségről, hogy észszerű kétségeket kizáróan bizonyítsa, hogy az összefonódás nem ad okot versenyjogi aggályokra (lásd ebben az értelemben: 2013. december 11-i Cisco Systems és Messagenet kontra Bizottság ítélet, T-79/12, EU:T:2013:635, 47. pont).

58 Ebben az összefüggésben a Bizottságnak összességében kell mérlegelnie a versenyhelyzet értékeléséhez felhasznált valószínűsítő körülmények csoportjának eredményét. Ezzel kapcsolatban előfordulhat, hogy egyes bizonyítékoknak nagyobb jelentőséget tulajdonít, míg másokat mellőz. E vizsgálat, valamint a hozzá kapcsolódó indokolás képezi a tárgyát az összefonódások kérdésében hozott bizottsági határozatok jogszerűsége felett a Törvényszék által gyakorolt felülvizsgálatnak (lásd ebben az értelemben: 2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-342/07, EU:T:2010:280, 136. pont).

59 Végül meg kell állapítani, hogy az uniós jog egyetlen elve sem zárja ki, hogy a Bizottság egyetlen okirati bizonyítékra támaszkodjon, ha annak bizonyító ereje nem kétséges (lásd ebben az értelemben: 2020. október 5-i HeidelbergCement és Schwenk Zement kontra Bizottság ítélet, T-380/17, EU:T:2020:471, 460. pont [nem tették közzé]).

60 E megfontolások fényében kell megvizsgálni a kereset alátámasztására felhozott, a fenti 50. pontban említett jogalapokat.

B. A 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésén, valamint az MDU-piacot illetően elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapuló első jogalapról

61 Első jogalapjának alátámasztására a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban elvégzett azon elemzés, amely az összefonódásnak az MDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásaira vonatkozik, téves jogalkalmazást és nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz.

1. Előzetes megfontolások

62 A megtámadott határozat VIII.C.2.4. szakaszában a Bizottság megvizsgálta az ügylet által az MDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásokat. Amint az a fenti 19. pontban megállapításra került, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e piac földrajzi meghatározása nyitva hagyható.

63 A Bizottság, miután a megtámadott határozat (683)–(701) preambulumbekezdésében kifejtette az MDU-piac bizonyos sajátosságait, ugyanezen határozat (702)–(712) preambulumbekezdésében megvizsgálta az összefonódásban részt vevő felek piaci részesedését mind nemzeti szinten, mind pedig kábelhálózati lábnyomuk szintjén, valamint megvizsgálta az MDU-piac koncentrációjának szintjét, majd az említett határozat (718)–(720) preambulumbekezdésében megállapította, hogy bár e piac nagyon koncentrált, és saját kábelhálózati lábnyomán a felek mindegyike igen erős helyzetben van, az ügylet nem eredményez az összefonódáshoz köthető változást (merger-specific change), mivel a felek e piacon nem versenytársak, tekintettel arra, hogy tevékenységeik nincsenek jelentős átfedésben.

64 A Bizottság ezt követően a megtámadott határozat (721)–(764) preambulumbekezdésében megvizsgálta a felek által gyakorolt versenykényszert. Ezen elemzés keretében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy sem a Vodafone (lásd a (723)–(746) preambulumbekezdést), sem a Unitymedia (lásd a (747)–(764) preambulumbekezdést) nem gyakorol versenykényszert a másik fél kábelhálózati lábnyomán, hogy semmi nem utal arra, hogy az ügylet hiányában ez lenne a helyzet, és hogy ennélfogva nem potenciális versenytársak.

65 A megtámadott határozat (765)–(785) preambulumbekezdésében a Bizottság elemezte a felek által egymásra gyakorolt versenykényszert, és megállapította, hogy ez utóbbiak nem voltak sem tényleges közvetlen versenytársak (lásd a (766)–(772) preambulumbekezdést), sem tényleges közvetett versenytársak (lásd a (773)–(785) preambulumbekezdést).

66 Végül a megtámadott határozat (786)–(831) preambulumbekezdésében a Bizottság megvizsgálta és összehasonlította a versenytársak, különösen a Tele Columbus, a felperes, valamint más kisebb piaci szereplők által az ügyletet megelőzően (lásd a (787)–(820) preambulumbekezdést) és azt követően (lásd a (821)–(831) preambulumbekezdést) gyakorolt versenykényszert, mielőtt arra a következtetésre jutott volna, hogy e versenykényszer valószínűleg változatlan marad.

67 Az összefonódáshoz köthető változás hiányára, valamint arra tekintettel, hogy az összefonódás nem szüntetne meg a felek közötti közvetlen, közvetett vagy potenciális versenyt, és nem gyengítené a versenytársaik által gyakorolt versenykényszert, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez az ügylet nem eredményezne semmilyen horizontális, nem egyeztetett versenyellenes hatást, és ennélfogva nem eredményezné a hatékony verseny jelentős akadályozását e piacon (lásd a megtámadott határozat (832)–(835) preambulumbekezdését).

68 A jelen ügyben a felperes által a jelen jogalap alátámasztása érdekében előadott azon érvelés, amely a Bizottság által a megtámadott határozatban az összefonódás MDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásait illetően végzett e vizsgálatra vonatkozik, két részre osztható, amelyek közül az első téves jogalkalmazáson és a 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésén alapul, mivel a Bizottság nem tekintette úgy, hogy az ügylet erőfölény létrejöttéhez vagy megerősítéséhez vezetne, a második pedig nyilvánvaló mérlegelési hibákon.

69 E tekintetben a Törvényszék célszerűnek tartja az első jogalap második részének vizsgálatával kezdeni.

2. A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított második részről

70 A felperes lényegében azt állítja, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el először is az összefonódásban részt vevő felek közötti versenyviszonyt, másodszor pedig az ügyletnek az MDU-piacra gyakorolt versenyhatásait illetően.

a) Az összefonódásban részt vevő felek közötti versenyviszonyra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibákról

71 A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek ezen ügyletet megelőzően nem voltak sem (közvetlenül vagy közvetve) tényleges, sem potenciális versenytársak. Egyebekben a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem vizsgálta megfelelően, hogy a felek között az összefonódást megelőzően hallgatólagos összejátszás állt-e fenn.

1) A közvetlen versenyről

72 A felperes előadja, hogy az összefonódásban részt vevő felek az ügylet előtt közvetlen versenytársak voltak.

73 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek nem közvetlen versenytársak, miután megállapította, hogy azok szinte kizárólag a saját kábelhálózati lábnyomukon belül tevékenykednek, amelyek között nincs átfedés, ami azzal a következménnyel jár, hogy az MDU-piacon az előfizetők nem tudnak átváltani (switch) az összefonódásban részt vevő egyik félről a másikra (lásd a (766) preambulumbekezdést).

74 Ami az összefonódásban részt vevő felek által a kábelhálózati lábnyomukon kívül kötött néhány szerződést illeti, a Bizottság jelezte, hogy a felek kifejtették, hogy azok nem a részükről folytatott aktív verseny eredményei, hanem azokat kivételes jelleggel kötötték, akár azért, mert korábbról megmaradt konkrét szerződésekről volt szó, akár azért, mert nemzeti szinten működő olyan lakásszövetkezetekkel kötött szerződésekről volt szó, amelyek már az egyik fél ügyfelei voltak és valamennyi ingatlanuk tekintetében azzal kívántak együttműködni (lásd a megtámadott határozat (768) preambulumbekezdését).

75 A Bizottság hozzátette, hogy a felek közötti közvetlen verseny e hiányát megerősítették a versenytársak és a lakásszövetkezetek által a piaci vizsgálat keretében adott válaszok, valamint a feleknek az MDU-piacon kiírt pályázatokon való részvételére vonatkozó adatai (lásd a megtámadott határozat (769)–(771) preambulumbekezdését).

76 A jelen ügyben a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy ha az MDU-piacot az ügyletet megelőzően nemzeti szintű piacnak kell tekinteni, a két fél szükségképpen tényleges versenytárs volt. Az, hogy a felek „aktívan versenyeznek” e piacon, vagy hogy tevékenységüket a piac bizonyos (földrajzi) szegmenseire, nevezetesen a kábelhálózati lábnyomukra korlátozzák, e tekintetben nem bír jelentőséggel. A hatékony verseny jelentős akadályozásának megállapításához ugyanis sem a 139/2004 rendelet, sem az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata nem követeli meg a két vállalkozás közötti „aktív” verseny megszűnését.

77 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy még ha az érintett földrajzi piacok az összefonódásban részt vevő felek kábelhálózati lábnyomára korlátozódtak is, a megtámadott határozat arra való utalásokat tartalmaz, hogy az ügyletet megelőzően legalábbis bizonyos közvetlen versengő interakció állt fenn e felek között. A megtámadott határozat 16. táblázatából (lásd a (710) preambulumbekezdést) és 17. táblázatából (lásd a (714) preambulumbekezdést) ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az összefonódásban részt vevő felek tevékenységei között korlátozott, de távolról sem jelentéktelen átfedések álltak fenn legalábbis a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán. Egyébiránt a megtámadott határozat (767) és azt követő preambulumbekezdései az összefonódásban részt vevő felek által a kábelhálózati lábnyomukon kívül kötött „korábbról megmaradt szerződések” vagy „felosztott szerződések” sajátos eseteit említik.

78 Ebből következik, hogy a felperes szerint nyilvánvalóan téves a Bizottság azon következtetése, amely szerint az összefonódásban részt vevő felek az ügyletet megelőzően nem voltak közvetlen versenytársak.

79 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

80 E tekintetben pontosítani kell, hogy a vállalkozások között akkor áll fenn közvetlen verseny, ha ugyanazokért az ügyfelekért versenyeznek.

81 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az összefonódásban részt vevő felek kábelhálózatai nem fedik egymást, és hogy valójában, amikor az MDU-előfizető szerződést kíván kötni valamely televíziósjel-szolgáltatóval, főszabály szerint csupán az összefonódásban részt vevő azon fél között, amelynek a kábelhálózati lábnyomán a csatlakoztatandó épület található, és annak valamely versenytársa, például a felperes között választhat. Nem releváns az, hogy az MDU-piac az ügyletet megelőzően országos szintű volt-e, vagy hogy az összefonódásban részt vevő felek kábelhálózati lábnyomára korlátozódott-e, mivel mindkét esetre igaz ez a megállapítás.

82 Ebből következik, hogy az összefonódásban részt vevő felek által forgalmazott termékek a gyakorlatban nem álltak versenyben, következésképpen a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor arra a következtetésre jutott, hogy e felek az összefonódást megelőzően nem voltak közvetlen versenytársak.

83 A felperes által előadott érvek nem teszik lehetővé az ellenkező bizonyítását.

84 Elsősorban meg kell állapítani, hogy a Törvényszék által 2023. május 16-án írásbeli válaszadás céljából feltett kérdésre válaszolva a Bizottság megerősítette, hogy nyomatékos valószínűsítő körülmények mutatkoztak arra, hogy az MDU-piac az ügyletet megelőzően földrajzi szempontból az egyes felek kábelhálózati lábnyomra korlátozódott, azonban a nemzeti szinten működő szolgáltatók és ügyfelek miatt, valamint annak okán, hogy az országon belüli esetleges árkülönbségek nem kapcsolódtak e lábnyomokhoz, nem lehetett teljes mértékben kizárni a nemzeti szintű MDU-piac eshetőségét.

85 Így az a körülmény, hogy a Bizottság felvetette, hogy a piac nemzeti szintű is lehet, nem jelenti azt, hogy úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek egy ilyen hipotetikus piacon közvetlen versenyben állnak egymással. A Bizottság csak ezt követően, az ügylet MDU-piacra gyakorolt hatásainak vizsgálata keretében értékelte, hogy az esetleges nemzeti piacon az ügylet a felek tevékenységére tekintettel a felek közötti közvetlen verseny megszűnéséhez vezetne-e. Abból tehát, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban azt vette figyelembe, hogy az MDU-piac már az összefonódást megelőzően is nemzeti szintű lehetett, nem lehet arra következtetni, hogy az összefonódásban részt vevő felek szükségszerűen tényleges versenytársak voltak ezen a piacon, amint azt a felperes állítja. Végül nem kizárt, hogy két vállalkozás más vállalkozásokkal együtt ugyanazon a földrajzi piacon működik, anélkül hogy e két vállalkozás ugyanazokért az ügyfelekért versengene, különösen a kábelhálózataik földrajzi határai miatt.

86 Hozzá kell tenni, hogy a Bizottságnak a megtámadott határozat (768) preambulumbekezdésében tett azon megállapítása, amely szerint a felek között nem állt fenn „aktív verseny”, kizárólag annak magyarázatára irányult, hogy a felek csak az MDU-előfizetőktől érkező – kéretlen – igényekre válaszul, és igen ritkán kötöttek szerződéseket a másik fél lábnyomán televíziós jelátviteli szolgáltatásra vonatkozóan. Az ilyen igények kielégítése érdekében a feleknek tehát egy másik szolgáltatótól kellett a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokat beszerezniük. A Bizottság ezáltal egyáltalán nem tekintette úgy, hogy az „aktív” verseny megszűnése lenne szükséges a hatékony verseny jelentős akadályozásának megállapításához.

87 Másodsorban, bár nincs átfedés az összefonódásban részt vevő felek kábelhálózatai között – amit a felperes sem von kétségbe –, igaz az, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a tevékenységeik között vannak bizonyos átfedések, mivel e gazdasági szereplők ebben az esetben televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokat vásárolnak a másik féltől vagy egy másik, 3. szintű hálózatüzemeltetőtől annak érdekében, hogy elérjék az érintett MDU-előfizetőket.

88 Márpedig meg kell jegyezni, hogy a felperes, bár vitatja azok elhanyagolható jellegét, nem kérdőjelezi meg a Bizottság által az összefonódásban részt vevő felek által a kábelhálózati lábnyomaikon kívül kötött szerződésekre és az érintett ügyfelek számára vonatkozóan a Törvényszék előtti eljárás során közölt számadatokat. E tekintetben meg kell állapítani, hogy ezek a számok azt mutatják, hogy e szerződések a csatlakozó háztartások szintjén igen korlátozott számú MDU-előfizetőt és olyannyira elhanyagolható – 1%-nál alacsonyabb – piaci részesedést képviseltek, ami nem jelenthetett védelmet igénylő fennmaradó versenyt.

89 Ilyen, kábelhálózati lábnyomon kívüli szerződéseket egyébiránt csak kivételesen kötöttek az összefonódásban részt vevő felek, amit a piaci vizsgálat során maga a felperes is megerősített, amint az a megtámadott határozat (770) preambulumbekezdéséből kitűnik.

90 Következésképpen a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek az összefonódás előtt nem voltak közvetlen versenytársak.

2) A közvetett versenyről

91 A felperes előadja, hogy az összefonódásban részt vevő felek az ügyletet megelőzően közvetett versenytársak voltak.

92 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság megvizsgálta, hogy az összefonódásban részt vevő felek között fennállt-e közvetett versenykényszer az összefonódás előtt. Ennek keretében a Bizottság kifejtette, hogy ahhoz, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozása következzen be, azon fennálló közvetett versenynyomásnak, amely az ügyletet követően megszűnne, különösen erősnek kell lennie (lásd a (776) preambulumbekezdést). Ezen elemzés végén a Bizottság több tényező alapján arra a következtetésre jutott, hogy az összefonódásban részt vevő felek nem voltak közvetett versenytársak.

93 Először is a Bizottság figyelembe vette azt a tényt, hogy a piaci vizsgálatra válaszoló néhány személy, aki azt állította, hogy az összefonódásban részt vevő felek között közvetett verseny állt fenn, maga is elismerte, hogy az MDU-piacon alkalmazott ár helyi tényezőktől függött, és nem volt összehasonlítható a különböző érintett régiók között (lásd a megtámadott határozat (774) preambulumbekezdését).

94 Másodszor a Bizottság jelezte, hogy a piaci vizsgálat során három lehetséges közvetítési mechanizmust azonosítottak, amelyek közvetett versenyt eredményezhettek volna a felek között, amelyek közül az első a nemzeti szinten tevékenykedő versenytársaktól, így például a felperestől, a második a nemzeti szinten tevékenykedő ügyfelektől, a harmadik pedig az olyan specializált közvetítőktől eredt, mint az ügyvédi irodák vagy a tanácsadó vállalkozások (lásd a megtámadott határozat (775) preambulumbekezdését). A Bizottság ezt követően kifejtette, hogy nem talált

egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely alátámasztaná, hogy ezek a közvetítési mechanizmusok közvetett versenyt eredményezhettek volna a felek között, illetve, hogy ilyen közvetett verseny állt fenn (lásd a megtámadott határozat (777) preambulumbekezdését).

95 Így a piaci vizsgálatban részt vevő lakásszövetkezetek többsége azt válaszolta, hogy soha nem alkalmaznak közvetett összehasonlító elemzéseket (benchmarking) (a helyi társaságok esetében, amelyek a harmadik közvetítési mechanizmust befolyásolhatták volna) vagy ritkán alkalmaznak ilyeneket (a nemzeti szintű társaságok esetében, amelyek a második közvetítési mechanizmust befolyásolhatták volna). Ami a versenytárs szolgáltatókat illeti, csak a felperes és a Tele Columbus jelezte, hogy gyakran folyamodnak ilyen összehasonlító elemzésekhez (lásd a megtámadott határozat (778)–(780) preambulumbekezdését). Mindazonáltal e két versenytárs egyike sem tudott olyan konkrét példákkal szolgálni a Bizottság számára, amelyek bizonyítanák a felek közötti közvetett versenyhelyzet fennállását, így például annak bizonyítékával, hogy az MDU-piacon alkalmazott feltételeket Németország egész területén egymáshoz igazították volna (lásd a megtámadott határozat (781) preambulumbekezdését).

96 Harmadszor, a Bizottság megvizsgálta az összefonódásban részt vevő felek belső dokumentumait, és nem talált arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a Vodafone vagy a Unitymedia az MDU-piacon folytatott tárgyalásai során figyelembe vette volna a másik fél feltételeit (lásd a megtámadott határozat (782) preambulumbekezdését). A Bizottság az összefonódásban részt vevő felek által szolgáltatott azon bizonyítékokat is figyelembe vette, amelyek azt mutatták, hogy az MDU-piacon kötött szerződésekre alkalmazandó feltételeket nemzeti szinten nem igazították egymáshoz (lásd a megtámadott határozat (783) preambulumbekezdését).

97 Végül a Bizottság figyelembe vette azt a tényt, hogy az ilyen típusú régióközi összehasonlító elemzések mindenesetre nem jelenthettek hatékony nyomásgyakorlási eszközt, tekintettel a felek közötti tényleges verseny hiányára, és ennélfogva arra, hogy a lakásszövetkezetek nem válthattak az összefonódásban részt vevő egyik félről a másikra (lásd a megtámadott határozat (784) preambulumbekezdését).

98 A jelen ügyben a felperes elsősorban előadja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a 139/2004 rendelet 2. cikkét, amikor a megtámadott határozat (776) preambulumbekezdésében úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozása következzen be, azon fennálló közvetett versenynyomásnak, amely az ügyletet követően megszűnne, különösen erősnek kell lennie. A felperes szerint a közvetett verseny a tényleges verseny egy releváns formája, amelyet a 139/2004 rendelet véd, anélkül hogy jelentősége lenne e verseny mértékének. Tekintettel arra, hogy az összefonódásban részt vevő két fél az ügyletet megelőzően saját kábelhálózati lábnyomán erőfölényben volt, még a piaci erő korlátozott, a (közvetlen vagy közvetett) versenynyomás megszűnésében megnyilvánuló növekedése is a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezetett volna, amint azt maga a Bizottság is elismerte az összefonódásban részt vevő feleknek a nagykereskedelmi televíziós piacokon fennálló helyzetét illetően.

99 Másodsorban a felperes megjegyzi, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság a közvetett verseny fontos elemeit állapította meg, tudniillik azt a tényt, hogy az összefonódásban részt vevő felek figyelemmel kísérik egymás tevékenységét, és összehasonlítják termékkínálatukat, hogy a nagy lakásszövetkezetek összehasonlítják az összefonódásban részt vevő felek ajánlatait, és hogy az összefonódásban részt vevő felek között az infrastruktúra terén verseny áll fenn. A felperes szerint a közvetett versenynyomás fennállásának bizonyítása szempontjából annak van jelentősége, hogy az ügyletben részt vevő felek figyelembe veszik a másik fél által kínált feltételeket a saját kereskedelmi stratégiájuk meghatározása során.

100 A felperes szerint ebből az következik, hogy nyilvánvalóan téves a Bizottság azon következtetése, amely szerint az ügylet nem eredményezi a felek közötti közvetett verseny csökkenését.

101 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

102 Elöljáróban pontosítani kell, hogy az egymással közvetlen versenyben nem álló vállalkozások mégis közvetett versenyhelyzetben lehetnek, különösen akkor, ha hasonló versenynyomásnak vannak kitéve más, egymással közvetlenül versenyző vállalkozások részéről, vagy ha más tényezők – mint például az ügyfelek által támasztott elvárások – összehasonlítható módon korlátozzák az áraik és kereskedelmi feltételeik meghatározásának lehetőségét.

103 Elsősorban azon tényt illetően, hogy az összefonódásban részt vevő felek figyelemmel kísérik egymás tevékenységét, és összehasonlítják termékkínálatukat, meg kell jegyezni, hogy a felperes maga is elismeri, hogy a megtámadott határozat általa hivatkozott (460) és azt követő preambulumbekezdései, valamint (892) és azt követő preambulumbekezdései a vezetékesinternet-hozzáférés piacára és az SDU-piacra vonatkoznak, az MDU-piacra azonban nem.

104 Egyébiránt a Bizottság kifejtette, hogy ezek az összehasonlító elemzések nem haladják meg „az ágazatban bevált gyakorlatok nyomon követését és esetleges átvételét célzó, pusztán kereskedelmi összehasonlító elemzéseket”. Márpedig, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, az összehasonlítás e formája, amely a piaci teljesítmény vagy az ágazatban – ideértve a más tagállamokban vagy harmadik országokban – bevált gyakorlatok elemzéséből áll, nem minősíthető a fenti 102. pont értelmében vett közvetett versenynyomásnak.

105 A Bizottság ugyanis a Törvényszék által feltett, írásban megválaszolandó kérdésre válaszolva kifejtette, hogy ahhoz, hogy a közvetlen összehasonlító elemzés közvetett versenynyomást eredményezzen, véleménye szerint olyan bizonyítékoknak kell fennállniuk, amelyek azt mutatják, hogy az egyik fél által ily módon összegyűjtött, a másik félre vonatkozó információkat az előbbi ténylegesen figyelembe veszi üzleti döntéseinek meghozatala során, és hogy ezen információk ennélfogva nyomást gyakorolnak e félre azáltal, hogy versenyreakciót váltanak ki nála. Márpedig a jelen ügyben a Bizottság nem talált arra utaló bizonyítékot, hogy az MDU-piacon ez volt a helyzet azon összehasonlító elemzéseket illetően, amelyekre a felperes hivatkozik, és meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyítja ennek ellenkezőjét vagy azt, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, amikor így érvelt.

106 Ebből következik, hogy nem állt fenn közvetett versenynyomás, amelynek megszűnése az összefonódás folytán létrejött jogalany piaci erejének akár korlátozott mértékű növekedését eredményezhette volna, ami megkülönbözteti az MDU-piacot a nagykereskedelmi televíziós piacoktól, ahol a Bizottság megállapította, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany megnövekedett piaci ereje következtében a hatékony verseny jelentős akadályozása áll fenn (lásd a fenti 31. és 32. pontot).

107 Végül, a megtámadott határozatból kitűnik (lásd különösen a (697) preambulumbekezdést), és ezt a felperes sem vitatja, hogy az MDU-előfizetőkkel kötött számos szerződés tárgyalások, versenyeztetések vagy hivatalos közbeszerzési eljárások eredményeként jött létre. Az e tárgyalások vagy eljárások eredményeként létrejött szerződések számos követelményt tartalmaztak többek között az infrastruktúrára, a nyújtott szolgáltatásokra és a karbantartásra vonatkozóan. Egyébiránt a Bizottság rámutatott, hogy a piaci vizsgálat végén egyetértés állt fenn a tekintetben, hogy az árak nem magától a földrajzi régiótól függően változnak, hanem inkább a

verseny mértéke, az infrastrukturális költségek (például a hálózatkiépítési költségek) és a kiszolgálandó épületek csoportosulása függvényében. Ezenkívül, amint azt harmadik felek elismerték, „az MDU-kra vonatkozó szerződések árainak meghatározása helyi tényezőktől függ[ött], és nem [volt] összehasonlítható az egyes területek között”. Az MDU-előfizetőkkel kötött szerződések tehát nem olyan szabványszerződések voltak, amelyek az ágazati gyakorlatok puszta megfigyelése alapján könnyen összehasonlító elemzés tárgyát képezhették volna.

108 Másodsorban megjegyzendő, hogy a felperes állításával ellentétben a hat országos lakásszövetkezet és a 230 000 további lakásszövetkezet közül, amelyek közül egyesek több tartományban is tevékenykedtek, egyedül a Vonovia válaszolta azt, hogy gyakran használ összehasonlító elemzéseket, de nem tudott olyan releváns példákkal szolgálni, amelyek az összefonódásban részt vevő felek közötti közvetett versenyt mutatták volna, amint az a megtámadott határozat (779) preambulumbekezdéséből és (781) preambulumbekezdésének c) pontjából kitűnik.

109 A viszonválaszban a Bizottság e tekintetben pontosította, hogy a piaci vizsgálat kérdőíveire adott válaszaikat követően kiegészítő információkat kért a Vonoviától és a GdW-től (ez utóbbi ernyőszervezet és szövetség, amely megközelítőleg 3000 lakásszövetkezetet képvisel, amelyek összesen körülbelül hatmillió lakást üzemeltetnek Németországban), de azok nem tudtak bizonyítékot szolgáltatni az egyes lakásszövetkezetek által állítólag végzett közvetett összehasonlító elemzést illetően.

110 Végül, a GdW által a közigazgatási eljárás során előterjesztett, a felperes által a Törvényszékhez benyújtott észrevételek nem teszik lehetővé ezen értékelés megkérdőjelezését, mivel azok szintén nem tartalmaznak konkrét példákat összehasonlító elemzésekre vagy általánosabban a felek közötti közvetett versenyre vonatkozóan.

111 Ennélfogva a felperes által előadott érvek nem kérdőjelezik meg a Bizottság azon megállapítását, amely szerint az országos vagy helyi lakásszövetkezetek a jelen ügyben nem vettek részt az összefonódásban részt vevő felek közötti közvetett versenykényszer létrehozásában.

112 Harmadsorban, ami az összefonódásban részt vevő felek között az infrastruktúra terén fennálló versenyt illeti, rá kell mutatni, hogy a megtámadott határozat (441) preambulumbekezdéséből és (453) preambulumbekezdésének b) pontjából kitűnik, hogy a Bizottság megállapította, hogy az összefonódásban részt vevő egyes felek által végrehajtott hálózati beruházási és innovációs tevékenységek nem gyakoroltak közvetlen versenyhatást a másik fél hálózatában folytatott innovációs és beruházási stratégiára, és hogy az e téren végzett tevékenységek mindkét fél általi kölcsönös nyomon követése nem haladta meg „az ágazatban bevált gyakorlatok nyomon követését és esetleges átvételét célzó, pusztán kereskedelmi összehasonlító elemzéseket”, amit a felperes nem vitat.

113 Márpedig, amint az a fenti 104. és 105. pontban megállapításra került, az összehasonlítás e formája, amely a piaci teljesítmény vagy az ágazatban – ideértve a más tagállamokban vagy harmadik országokban – bevált gyakorlatok elemzéséből áll, csupán az összehasonlítás egy szabadon választott formája, azonban nem ugyanaz, mint a fenti 102. pontban hivatkozott közvetett versenynyomás.

114 Negyedsorban, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban kifejtette egyrészt, hogy az összefonódásban részt vevő felek belső dokumentumainak vizsgálata nem szolgáltatott arra utaló bizonyítékot, hogy az említett felek figyelembe vették volna az MDU-szerződésekre vonatkozó tárgyalásaik során egymás szerződési feltételeit, másrészt pedig, hogy az

összefonódásban részt vevő felek meggyőző bizonyítékokat terjesztettek elő annak vitatására, hogy az MDU-szerződéseket Németország egész területén egymáshoz igazították. Márpedig a felperes állításával ellentétben e megállapítások relevánsak voltak annak értékelése szempontjából, hogy az összefonódásban részt vevő felek figyelembe vették-e a másik fél által kínált feltételeket a kereskedelmi stratégiájuk meghatározása során, és így annak értékelése szempontjából, hogy az összefonódást megelőzően fennállt-e közöttük közvetett verseny az MDU-piacon.

115 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen állapította meg a megtámadott határozatban, hogy az összefonódásban részt vevő felek nem voltak közvetlen versenytársak.

116 Mivel a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor az összefonódásban részt vevő felek közötti közvetett verseny hiányát állapította meg, már nem szükséges megvizsgálni az arra vonatkozó érvelés megalapozottságát, hogy a megszűnő versenynek „különösen erősnek” kell-e lennie ahhoz, hogy a 139/2004 rendelet 2. cikke értelmében a hatékony verseny jelentős akadályozására kerüljön sor.

3) A potenciális versenyről

117 A felperes előadja, hogy még ha feltételezzük is, hogy az összefonódásban részt vevő felek nem tekinthetők tényleges versenytársaknak, az ügyletet megelőzően legalábbis potenciális versenytársak voltak.

118 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság legelőször is azt vizsgálta meg, hogy a Vodafone a Unitymedia potenciális versenytársa volt-e. Ennek keretében a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Vodafone elsősorban a saját kábelhálózati lábnyomán belül tevékenykedett, és megjegyezte, hogy e szolgáltató jelezte, hogy nem tervezi kábelhálózatának bővítését, különösen a Unitymedia lábnyomán, mivel a mögöttes beruházás nem lenne jövedelmező (lásd a (726) preambulumbekezdést).

119 Tekintettel arra, hogy a piaci vizsgálat keretében szinte valamennyi versenytárs piaci szereplő azt válaszolta, hogy arra számítottak, hogy a Vodafone kibővíti kábelhálózatát a Unitymedia lábnyomán, a Bizottság ezt követően megvizsgálta a Vodafone által gyakorolt versenynyomás valószínű alakulását abban az esetben, ha az ügyletre nem kerül sor. E tekintetben a Bizottság jelezte, hogy a Vodafone arra való elméleti képessége, hogy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán bővítést folytasson, nem elegendő, mivel úgy ítélte meg, hogy annak bizonyításához, hogy az összefonódásban részt vevő felek között potenciális verseny áll fenn, amelynek megszűnése a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezetne, az szükséges, hogy ez kellő valószínűséggel bekövetkezzen (lásd a megtámadott határozat (730) preambulumbekezdését).

120 A megtámadott határozat (731)–(746) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejtette, hogy nem talált olyan koherens bizonyítékokat, amelyek arra utaltak volna, hogy a Vodafone-nak a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán történő bővítése az ügylet hiányában valószínű vagy észszerűen előre látható lett volna, hanem inkább az ennek ellenkezőjét alátámasztó bizonyítékokat azonosított.

121 A Bizottság ugyanis jelezte, hogy először is, a Vodafone korábban soha nem kettőzte meg a Unitymedia kábelhálózatát, valamint megállapította, hogy e szolgáltató még a saját lábnyomán belül és akörül is csak igen kis mértékben fejlesztette kábelhálózatát, noha az ilyen fejlesztés jövedelmezőbb, mint egy kábelhálózat megkettőzése. Másodszor, a Vodafone belső

dokumentumainak a Bizottság általi elemzése megerősítette, hogy ez a szolgáltató nem irányzott elő a Unitymedia kábelhálózatának megkettőzésére irányuló projekteket, mivel a hasonló projektek nem feleltek volna meg a beruházási kritériumainak. A Bizottság tekintetbe vette a Vodafone által készített előrejelzéseket, amelyek figyelembe vették azon infrastruktúrákat, amelyekkel e szolgáltató már rendelkezett, és amelyek megerősítették a jövedelmezőség e hiányát. Harmadszor a Bizottság jelezte, hogy nem talált arra utaló bizonyítékot, hogy egy másik szolgáltató kábelhálózatának megkettőzése a jövőben jövedelmezőbbé vált volna.

122 Egyébiránt a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a más piaci szereplők, így például a Tele Columbus, a helyi szolgáltatók vagy a felperes által elvégzett, megkettőzésre irányuló munkák olyan sajátos üzleti megfontolásoknak feleltek meg, amelyek eltértek azoktól, amelyek egy versenytárs szolgáltató hálózatával párhuzamos hálózat kiépítésére irányulnak. A Tele Columbust illetően a Bizottság megjegyezte, hogy e szolgáltató nem eszközölt semmilyen, a 3. szintű hálózatának bővítésére irányuló jelentős beruházást (lásd a megtámadott határozat (744) preambulumbekezdését). Végül a Bizottság kifejtette, hogy nem talált arra utaló jelet, hogy valószínű lett volna, hogy a Vodafone-nak szándékában állt volna behatolni a Unitymedia lábnyomára olyan műszaki vagy kereskedelmi eszközökkel, amelyek különböztek volna a saját kábelhálózatának bővítésétől (lásd a megtámadott határozat (742) preambulumbekezdését).

123 Ezt követően a Bizottság megvizsgálta, hogy a Unitymedia a Vodafone potenciális versenytársa volt-e. Ennek keretében a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a Unitymedia elsősorban a saját kábelhálózati lábnyomán belül tevékenykedett, és megjegyezte, hogy e szolgáltató jelezte, hogy nem tervezi kábelhálózatának bővítését, különösen a Vodafone lábnyomán, mivel a mögöttes beruházás nem lenne jövedelmező (lásd a megtámadott határozat (726) preambulumbekezdését).

124 Tekintettel arra, hogy a piaci vizsgálatra adott válaszában szinte valamennyi versenytárs szolgáltató jelezte, hogy arra számít, hogy a Unitymedia kibővíti hálózatát a Vodafone kábelhálózati lábnyomán, elismerve ugyanakkor, hogy a Unitymedia kisebb ösztönzéssel rendelkezik arra, hogy így járjon el, mint a Vodafone, a Bizottság megvizsgálta a Unitymedia által az ügylet hiányában gyakorolt versenynyomás valószínű alakulását.

125 A megtámadott határozat (755)–(764) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejtette, hogy nem talált olyan koherens bizonyítékokat, amelyek arra utaltak volna, hogy a Unitymediának a Vodafone kábelhálózati lábnyomán történő bővítése az ügylet hiányában valószínű vagy észszerűen előre látható lett volna, hanem inkább a Vodafone-t illetően azonosítottakhoz viszonylag hasonló, ennek az ellenkezőjét alátámasztó bizonyítékokat azonosított.

126 A Bizottság ugyanis jelezte, hogy először is, a Unitymedia korábban soha nem kettőzte meg a Vodafone kábelhálózatát, valamint megállapította, hogy e szolgáltató még a saját lábnyomán belül és akörül is csak igen kis mértékben fejlesztette kábelhálózatát, noha az ilyen fejlesztés jövedelmezőbb, mint egy kábelhálózat megkettőzése. Másodszor, a Unitymedia belső dokumentumainak a Bizottság általi elemzése megerősítette, hogy ez a szolgáltató nem irányzott elő a Vodafone kábelhálózatának megkettőzésére irányuló projekteket, mivel a hasonló projektek nem feleltek volna meg a beruházási kritériumainak. A Bizottság figyelembe vett egy, a Unitymedia által készített előrejelzést, amely megerősítette a jövedelmezőség e hiányát. Végül a Bizottság jelezte, hogy a Vodafone által gyakorolt potenciális verseny fennállásának vizsgálata során figyelembe vett egyéb tényezők a Unitymedia esetében is alkalmazandók.

127 A jelen ügyben a felperes elsősorban azt állítja, hogy valamely vállalkozás potenciális versenytárs egy adott piacon, ha valós és konkrét lehetőség van arra, hogy az érintett vállalkozás belépjen a piacra és versenyezzen a letelepedett vállalkozásokkal. Tehát kizárólag az a kérdés releváns, hogy egy vállalkozás képes-e belépni egy adott piacra. Ez a képesség önmagában véve potenciális versenynek minősül, és azt a 139/2004 rendelet védi, anélkül hogy bizonyítani kellene, hogy az említett vállalkozásnak konkrétan szándékában áll e képességet a jövőben ténylegesen kihasználni. Így a potenciális versenyhelyzetet elsősorban objektív módon kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy a piacra lépés objektíve lehetséges-e, és így a potenciális új belépő jelentős nyomást gyakorol-e azokra a vállalkozásokra, amelyek már az érintett piacon tevékenykednek. Az összefonódásban részt vevő felek szubjektív szándékai vagy üzleti tervei, így például a beruházási tervek és a belső jövedelmezőségi küszöbértékek, e tekintetben nem meghatározóak.

128 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy az érintett piacokon már tevékenykedő vállalkozások körében végzett vizsgálat egyértelműen megerősítette, hogy az összefonódásban részt vevő felek reális módon kibővíthették volna a kábel (vagy optikai szálas) hálózati infrastruktúrájukat a másik fél lábnyomán. A piaci szereplők ezenkívül kijelentették, hogy az összefonódásban részt vevő felek kábelhálózati lábnyomukban a következő két vagy három évben valószínűleg agresszívebb versenytársakká váltak volna.

129 Harmadsorban, a felperes szerint a megtámadott határozat több olyan konkrét példát is tartalmaz, amelyek mutatják a valamely másik kábelüzemeltető lefedettségi területén történő bővítés objektív megvalósíthatóságát és gazdasági életképességét. Maga a felperes, valamint a Tele Columbus és más európai szolgáltatók is megkettőztek kábelhálózatokat, ami azt bizonyítja, hogy ez a művelet gazdaságilag életképes. Egyébiránt a Bizottság tévesen szorítkozott a másik fél kábelhálózatának megkettőzése révén létrejövő potenciális verseny valószínűségének vizsgálatára, miközben az összefonódásban részt vevő felek igenis kiszolgálhattak volna MDU-előfizetőket a kábelhálózati lábnyomukon kívül, valamely másik szolgáltató által nyújtott televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatások alapján. A Bizottság nem vette figyelembe a „fehér területek” létezését sem, amely területeken egyetlen gazdasági szereplő sincs jelen, így a hálózatok megkettőzésének kérdése nem merül fel.

130 Negyedsorban, a Bizottság tévesen támaszkodott a felek beruházási kritériumaira annak megállapítása érdekében, hogy a másik fél kábelhálózatának megkettőzése nem lett volna jövedelmező, mivel az ilyen kritériumok bármikor módosíthatók, sőt manipulálhatók, és a „gazdasági életképesség” objektív fogalom. 2023. június 2-i észrevételeiben a felperes ezenkívül arra hivatkozik, hogy az összefonódásban részt vevő feleknek a megtámadott határozatban említett beruházási kritériumai egyáltalán nem feleltek meg sem az ágazati gyakorlatnak, sem más piaci szereplők beruházási kritériumainak, és egyébiránt jóval magasabbak voltak, mint a felpereséi, ami azt mutatja, hogy azokat szándékosan annak érdekében határozták meg, hogy a másik fél kábelhálózatának megkettőzésére irányuló projektek ne tűnjenek jövedelmezőnek.

131 Ötödsorban, a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a Bundeskartellamt (szövetségi kartellhatóság, Németország) úgy ítélte meg, hogy a felek legalábbis potenciális versenytársak.

132 Ebből következik, hogy a Bizottság a felperes szerint nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek ezen ügyletet megelőzően nem voltak potenciális versenytársak.

133 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

134 E tekintetben elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy az összefonódások ellenőrzése területén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a versenyfeltételek vizsgálata nemcsak az érintett piacon már jelen lévő vállalkozások között fennálló tényleges versenyen alapul, hanem a potenciális versenyen is, annak érdekében, hogy a piac szerkezetét, valamint a működését meghatározó gazdasági és jogi háttér figyelembevételével megállapítható legyen, hogy valós és egyértelmű lehetőség van-e arra, hogy az érintett vállalkozások egymással versenyezzenek, vagy hogy új versenytárs léphessen az érintett piacra, és a letelepedett vállalkozásokkal versenyezzen (lásd: 2006. július 4-i easyJet kontra Bizottság ítélet, T-177/04, EU:T:2006:187, 116. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

135 Annak vizsgálata érdekében, hogy valamely vállalkozás potenciális versenytársat jelent-e valamely piacon, a Bizottságnak azt kell vizsgálnia, hogy a szóban forgó összefonódás hiányában valós és egyértelmű lehetősége lett volna-e arra, hogy az említett piacra lépjen, és ott a letelepedett vállalkozásokkal versenyezzen. Az ilyen bizonyítás nem alapulhat egyszerű feltevésen, hanem azt tényekkel vagy a releváns piac szerkezetének elemzésével kell alátámasztani. Így nem lehet egy vállalkozást potenciális versenytársnak minősíteni, ha piacra lépése nem életképes gazdasági stratégián alapul (lásd analógia útján: 2012. június 29-i E.ON Ruhrgas és E.ON kontra Bizottság ítélet, T-360/09, EU:T:2012:332, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

136 Egyébiránt a piacralépési stratégia gazdasági életképessége nem azonos az ilyen stratégia pusztán nyereséges jellegével. Ha ez lenne a helyzet, a piacra lépés pusztán elméleti képessége elegendő lehetne a potenciális verseny fennállásának megállapításához. Ennélfogva a Bizottság figyelembe veheti azon vállalkozás piacra lépéshez fűződő kereskedelmi vagy gazdasági érdekét, amelynek potenciális versenytársi minőségét elemzik (lásd ebben az értelemben: 2005. szeptember 21-i EDP kontra Bizottság ítélet, T-87/05, EU:T:2005:333, 177., 185., 187., 188., 191. és 195. pont; 2006. július 4-i easyJet kontra Bizottság ítélet, T-177/04, EU:T:2006:187, 123. pont), következésképpen pedig a befektetési kritériumokra támaszkodhat. Így a Bizottság nem minősíthet valamely vállalkozást általános és elvont megfontolások alapján potenciális versenytársnak anélkül, hogy figyelembe venné e vállalkozás kereskedelmi érdekeit, rövid és középtávú fejlesztési stratégiáját, valamint az e célból általa meghatározott jövedelmezőségi kritériumokat.

137 Ebből következik, hogy amennyiben a Bizottság megállapítja először is azt, hogy az érintett vállalkozás nem tett lépéseket a piacra lépés érdekében a piac jellemzői alapján számított, kellően rövid időn belül, másodszor azt, hogy az említett vállalkozás nem véli úgy, hogy a piacra lépés gazdaságilag észszerű és vonzó lenne számára, harmadszor pedig azt, hogy az említett vállalkozás nem szándékozik a jövőben jelentős mértékben belépni a piacra, ebből – anélkül, hogy nyilvánvaló mérlegelési hibát követne el – arra következtethet, hogy a szóban forgó vállalkozás az összefonódásban részt vevő másik félnek nem potenciális versenytársa.

138 Másodsorban, ami az érintett piacon már tevékenykedő vállalkozásoknak a piaci vizsgálat során kifejtett felfogását illeti, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (727), (728), (752) és (753) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság valóban figyelembe vette a versenytárs piaci szereplők véleményét, mivel e preambulumbekezdésekből az következik, hogy a Bizottság az összefonódásban részt vevő felek közötti potenciális verseny fennállását, különösen az általuk megfogalmazott észrevételek alapján, részletesen megvizsgálta.

139 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy bár a Bizottság jogosult figyelembe venni a piacon tevékenykedő vállalkozások felfogását, ez mindazonáltal nem lehet döntő a potenciális verseny fennállásának értékelése szempontjából.

140 Ugyanis, jóllehet a versenytársak véleménye fontos információforrást jelent a tervezett összefonódásnak a piacra gyakorolt előre látható hatását illetően, az nem befolyásolhatja a Bizottságnak az összefonódás piaci hatásáról kialakított önálló értékelését (lásd ebben az értelemben: 1999. március 25-i Gencor kontra Bizottság ítélet, T-102/96, EU:T:1999:65, 290. és 291. pont; 2020. október 5-i HeidelbergCement és Schwenk Zement kontra Bizottság ítélet, T-380/17, EU:T:2020:471, 673. pont [nem tették közzé]).

141 Harmadsorban, ami azon bizonyítékokat illeti, amelyek a felperes szerint a valamely másik kábelüzemeltető lefedettségi területén való bővítés objektív megvalósíthatóságát és gazdasági életképességét mutatják, e kifogás elutasításához elegendő emlékeztetni arra – amint az a fenti 136. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik –, hogy a piacralépési stratégia gazdasági életképessége nem azonos az ilyen stratégia pusztán nyereséges jellegével, és hogy figyelembe kell venni azon vállalkozás piacra lépéshez fűződő kereskedelmi vagy gazdasági érdekét, amelynek potenciális versenytársi minőségét elemzik.

142 Következésképpen, még ha a felperes által előterjesztett bizonyítékok és példák azt mutatják is, hogy az összefonódásban részt vevő másik fél kábelhálózati lábnyomán való bővítés objektíve megvalósítható és gazdaságilag jövedelmező volt, a Bizottság a megtámadott határozatban – többek között belső dokumentumaikra támaszkodva – részletesen kifejtette, hogy az összefonódást megelőzően az összefonódásban részt vevő egyik félnek sem állt szándékában megkettőzni a másik fél hálózatát és ahhoz nem is fűződött gazdasági érdeke, mivel a mögöttes beruházások nem feleltek meg a beruházási kritériumaiknak. Egyébiránt a Bizottság azt is figyelembe vette, hogy az összefonódásban részt vevő felek a múltban soha nem kettőzték meg egymás hálózatát. Meg kell állapítani, hogy a fentiek elegendőek a felperes e harmadik kifogásának elutasításához.

143 Ezenkívül a felperes által előterjesztett bizonyítékok nem teszik lehetővé annak alátámasztását, hogy az összefonódásban részt vevő felek számára objektíve megvalósítható és gazdaságilag jövedelmező lett volna az MDU-piacon folytatott tevékenységeiknek a másik fél kábelhálózati lábnyomára történő kiterjesztése.

144 Így, ami először is azt illeti, hogy más versenytársak készek voltak hálózatukat bővíteni, a Bizottság a megtámadott határozatban kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt e stratégiák nem alkalmazandók egy másik összefonódásban részt vevő felekre.

145 Ami közelebbről a felperest illeti, amint az többek között a megtámadott határozat (744) preambulumbekezdésének c) pontjából kitűnik, a helyzete igen különbözik az összefonódásban részt vevő felek helyzetétől, mivel a felperes már rendelkezik nagyon kiterjedt optikai szálas hálózattal, és e hálózatot arra használja, hogy a digitális előfizetői vonal (Digital Subscriber Line, DSL) technológiáján keresztül széles sávú hozzáférési szolgáltatásokat nyújtson. Ennélfogva annak érdekében, hogy kínálatát az MDU-előfizetők számára új területekre is kiterjessze, a felperes a saját meglévő optikai szálas vonalaira vagy vezetékeire támaszkodhat, és általában csak a 3. szintű hálózat rövid szakaszait kell kiépítenie.

146 A Tele Columbust illetően a megtámadott határozat (744) preambulumbekezdésének a) pontjában és (797)–(799) preambulumbekezdésében bemutatott és a felperes által nem vitatott bizonyítékok azt mutatják, hogy e társaság a megtámadott határozat elfogadását megelőző években valóban nem kettőzte meg valamely másik szolgáltató kábelhálózatát. Közelebbről, a

megtámadott határozat (798) preambulumbekezdésében szereplő 20. ábra azt mutatja, hogy a Tele Columbus hálózatához kapcsolódó háztartások száma 2012 és 2018 között nem nőtt jelentősen, hacsak nem más társaságok már meglévő eszközeinek megszerzése révén.

147 Ami a más tagállamokban található kábelhálózatok megkettőzésének a felperes által hivatkozott eseteit illeti, amint arra a Bizottság a beadványaiban rámutat, e jelenségek történeti tényezőkkel vagy az e tagállamokban jellemző alacsony kiépítési költségekkel magyarázhatók. Egyébiránt a Bizottság a Törvényszék előtt olyan tagállamok példáira hivatkozott, ahol a kábelhálózatok nem fedik egymást. A Bizottság – alátámasztott módon – azt is jelezte, hogy az a tény, hogy a szolgáltatók főszabály szerint nem bővítik kábelhálózatukat, általános tendenciát jelent Európában. Ebből következik, hogy a hálózatok megkettőzésének a felperes által hivatkozott esetei nem tehetik kérdésessé a Bizottságnak az összefonódásban részt vevő felek közötti potenciális versennyel kapcsolatban tett megállapításait.

148 Másodszor, a felperes állításaival ellentétben a Bizottság nem csak az összefonódásban részt vevő másik fél kábelhálózatának megkettőzése révén létrejövő potenciális verseny valószínűségét vizsgálta, amint az a Vodafone esetében a megtámadott határozat (745) preambulumbekezdéséből, a Unitymedia esetében pedig az említett határozat (763) preambulumbekezdéséből kitűnik. A Bizottság ennek keretében úgy ítélte meg, hogy az is kevéssé valószínű, hogy az egyik fél a másik fél kábelhálózati lábnyomára nem infrastruktúrán alapuló eszközök, így többek között bérelt vonalak, műholdas infrastruktúra vagy 4. szintű hálózatok segítségével behatolna.

149 Egyébiránt a Bizottság a Törvényszék előtt kifejtette – anélkül, hogy ezt a felperes vitatta volna –, hogy bár elméletileg lehetséges volt az MDU-előfizetők részére televíziós jelátviteli szolgáltatásokat nyújtani a saját 3. szintű infrastruktúra használata nélkül, a gyakorlatban ez versenyszempontból nem volt vonzó lehetőség. E tekintetben arra is rá kell mutatni, hogy a megtámadott határozat (820) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a 4. szintű szolgáltatók teljes mértékben a felek azon szándékától függtek, hogy a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokat versenyképes feltételek mellett kínálják, amit a felperes nem vitat. Továbbá a megtámadott határozat (1479) preambulumbekezdésében a Bizottság megjegyezte, hogy maguk a 4. szintű szolgáltatók kifejtették, hogy a piac egy résszegmensében tevékenykednek, míg a lakásszövetkezetek azt állították, hogy e szolgáltatók gyakran nem tesznek eleget a szolgáltatási szintre vonatkozóan támasztott követelményeknek, és nincsenek abban a helyzetben, hogy gondoskodjanak a 3. szintű hálózat fejlesztéséről, amit a felperes szintén nem vitat. Márpedig ezek a tényezők megerősítik a Bizottság azon megállapítását, amely szerint kevéssé valószínű, hogy az összefonódásban részt vevő felek nem infrastruktúrán alapuló eszközökre támaszkodva kiterjesztenék tevékenységeiket a másik fél kábelhálózati lábnyomára.

150 Harmadszor, ami a Bizottság által állítólag figyelembe nem vett „fehér területek” fennállását illeti, anélkül hogy ezen érv – a Bizottság által vitatott – elfogadhatóságáról határozni kellene, meg kell állapítani, hogy bár eddig egyetlen szolgáltató sem épített ki kábelhálózatot ezeken a területeken, nagyon kevéssé volt valószínű, hogy az összefonódásban részt vevő mindkét fél úgy döntene, hogy ilyen területre települ. E tekintetben arra is rá kell mutatni, hogy a Bizottság vizsgálata nem tárt fel egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely arra utalna, hogy az ügylet nélkül a felek ugyanazon a fehér területen kezdtek volna kiépítésbe, és a felperes nem terjesztett elő ennek ellenkezőjét alátámasztó bizonyítékot.

151 Negyedsorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a Bizottság nem támaszkodhatott volna az összefonódásban részt vevő felek befektetési kritériumaira, mivel azokat bármikor módosíthatták, sőt manipulálhatták volna, és azok nem feleltek meg az ágazati gyakorlatnak, emlékeztetni kell arra, hogy a piacralépési stratégia gazdasági életképessége nem azonos az ilyen stratégia pusztán nyereséges jellegével, és a Bizottság figyelembe veheti azon vállalkozás piacra lépéshez fűződő kereskedelmi vagy gazdasági érdekét, amelynek potenciális versenytársi minőségét elemzik (lásd a fenti 135. és 136. pontot), következésképpen pedig a befektetési kritériumokra támaszkodhat.

152 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottságnak a potenciális verseny fennállásának értékeléséhez a bizonyítékok összességére kell támaszkodnia. Ennek során nem vonatkoztathat el az érintett vállalkozások befektetési stratégiáitól. Igaz ez többek között az olyan nagy nemzetközi csoportok esetében, mint a Vodafone, amelyeknek a több nemzeti piacra vonatkozó beruházási projektek között a legjobb megtérülési ráta alapján kell tudniuk dönteni. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendőek annak megállapításához, hogy a Bizottság birtokában voltak az összefonódást bejelentő fél által ismertetett számadatok pontatlanságát valószínűsítő jelek.

153 Egyebekben hangsúlyozni kell, hogy az összefonódások ellenőrzésére alkalmazandó szabályozás különböző intézkedéseket ír elő a helytelen vagy félrevezető információk átadásának megakadályozására és megbüntetésére. Az összefonódást bejelentő felek ugyanis a 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i 802/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.) 4. cikkének (1) bekezdése és 6. cikkének (2) bekezdése alapján kifejezetten kötelesek a Bizottság rendelkezésére bocsátani az igazságnak megfelelően és hiánytalanul az összeegyeztethetőségről szóló határozat szempontjából releváns tényeket és körülményeket, és e kötelezettség megszegését a 139/2004 rendelet 14. cikke szankcionálja. Egyébiránt a Bizottság a 139/2004 rendelet 6. cikke (3) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (6) bekezdésének a) pontja alapján az összeegyeztethetőségről szóló határozatot is visszavonhatja, ha az olyan téves információkon alapul, amelyekért az egyik érintett vállalkozás a felelős, vagy ha azt megtévesztéssel szerezték meg (2009. május 7-i NVV és társai kontra Bizottság ítélet, T-151/05, EU:T:2009:144, 185. pont).

154 Végül meg kell állapítani egyrészt, hogy többek között a megtámadott határozat (742) preambulumbekezdéséből és 553. lábjegyzetéből kitűnik, hogy a Bizottság megvizsgálta az összefonódásban részt vevő felek által készített előrejelzéseket, amelyek keretében ez utóbbiak a beruházási kritériumaikra tekintettel megvizsgálták több infrastruktúrakiépítési projekt jövedelmezőségét, és úgy ítélte meg, hogy azok eredményei kellően megbízhatóak, másrészt pedig, hogy a Bizottság nem kizárólag az összefonódásban részt vevő felek beruházási kritériumaira támaszkodott annak megállapításakor, hogy nem áll fenn potenciális verseny közöttük, hanem figyelembe vette többek között azt a tényt, hogy a gyakorlatban sem a Vodafone, sem a Unitymedia nem kettőzte meg a másik fél kábelhálózatát, és hogy e felek csak elhanyagolható mértékben bővítették hálózatukat a saját kábelhálózati lábnyomukon belül, annak ellenére, hogy az ilyen belső bővítés jövedelmezőbb volt.

155 Ötödsorban, a szövetségi kartellhivatal határozatait illetően, amelyeket a Bizottság állítólag nem vett figyelembe, rá kell mutatni, hogy a 139/2004 rendelet alapjául szolgáló pontos hatáskörmegosztásra tekintettel a nemzeti hatóságok határozatai az összefonódások ellenőrzésére vonatkozó eljárások során nem köthetik a Bizottságot (lásd ebben az értelemben: 2007. december 18-i Cementbouw Handel & Industrie kontra Bizottság ítélet, C-202/06 P,

EU:C:2007:814, 56. pont; 2009. május 7-i NVV és társai kontra Bizottság ítélet, T-151/05, EU:T:2009:144, 139. pont), különösen akkor, ha azok egy másik összefonódásban részt vevő feleket és egy másik időszakot érintenek.

156 A fentiekből következik, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy kevéssé valószínű, hogy az összefonódásban részt vevő felek az összefonódás hiányában az MDU-piacon kiterjesztették volna tevékenységüket a másik fél kábelhálózati lábnyomára, és így köztük potenciális verseny állt volna fenn, amelyet az ügylet megszüntetett volna, ami ily módon a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezte volna.

4) Az összefonódásban részt vevő felek közötti hallgatólagos összejátszásból eredő kollektív erőfölényről

157 A felperes többször is arra hivatkozik, hogy ha az összefonódásban részt vevő felek nem versenyeztek egymással és soha nem kettőzték meg kábelhálózatukat, ennek az volt az oka, hogy a közöttük fennálló hallgatólagos összejátszásból eredően kollektív erőfölényben voltak, amelyet a Bizottság nem vizsgált megfelelően.

158 Így a felperes azt állítja, hogy az összefonódásban részt vevő felek közötti aktív verseny hiánya nem azt jelenti, hogy nem voltak versenytársak, hanem inkább arra utal, hogy a közöttük fennálló hallgatólagos összejátszásból eredő kollektív erőfölénnyel rendelkeztek, amely összejátszás arra irányult, hogy felosszák egymás között a német piacot, és a régóta tervezett összefonódás jóváhagyásának elősegítése érdekében elkerüljék, hogy a közöttük fennálló versenyviszony látszatát keltsék. Ezen állításának alátámasztására a felperes a szövetségi kartellhatóság több határozatára hivatkozik, amely hatóság megállapította a felek kollektív erőfölényének fennállását, és előadja, hogy az MDU-piac egy olyan piac valamennyi jellemzőjével rendelkezik, amelyen kollektív erőfölény áll fenn, valamint, hogy nincs más hihető magyarázat az összefonódásban részt vevő felek közötti aktív verseny hiányára.

159 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

160 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes nem állítja, hogy az ügylet az MDU-piacon kollektív erőfölényt hozott volna létre vagy erősített volna meg, és ezáltal jelentősen akadályozta volna a hatékony versenyt a belső piacon vagy annak jelentős részén, hanem inkább arra hivatkozik, hogy az összefonódásban részt vevő felek az összefonódást megelőzően és a közöttük fennálló hallgatólagos összejátszásból eredően kollektív erőfölényben voltak.

161 Feltételezve, hogy a felperes érve egy kartell felfedésére irányul, a 139/2004 rendelet 21. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet csak a 3. cikkében meghatározott összefonódásokra alkalmazandó, amelyek tekintetében [az EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) főszabály szerint nem alkalmazandó. Ugyanakkor, egyedül ez utóbbi rendelet alkalmazandó a vállalkozások olyan magatartásaira, amelyek – anélkül, hogy a 139/2004 rendelet értelmében vett összefonódásnak minősülnének – e vállalkozások között az EUMSZ 101. cikkel ellentétes egyeztetéshez vezethetnek, és amelyek ezen okból a Bizottság vagy a nemzeti versenyhatóságok ellenőrzésének vannak alávetve (2017. szeptember 7-i Austria Asphalt ítélet, C-248/16, EU:C:2017:643, 32. és 33. pont).

162 Ebből következik, hogy a felperesnek az összefonódásban részt vevő felek közötti, az összefonódást megelőző állítólagos hallgatólagos összejátszásra alapított kifogása hatástalan, mivel nem a megtámadott határozat tárgyára, vagyis a 139/2004 rendelet hatálya alá tartozó összefonódásra vonatkozik, hanem inkább olyan magatartásokra, amelyek potenciálisan az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk, valamint az 1/2003 rendelet hatálya alá tartoznak. Így, még ha a felperes állításai megalapozottak is lennének, vagyis még abban az esetben is, ha az összefonódásban részt vevő felek között az összefonódást megelőzően olyan burkolt vagy hallgatólagos összejátszás állt volna fenn, amely magyarázatot adna arra, hogy az MDU-piacon közöttük miért nem volt tényleges vagy potenciális verseny, amint azt a felperes állítja, ez nem tehetné kérdésessé a Bizottság által e piacra vonatkozóan levont következtetést, vagyis az összefonódásban részt vevő felek közötti verseny hiányát, amelynek megszüntetése a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezethetett volna.

163 Ezzel szemben, ha a felperes érve kollektív erőfölény fennállásának felfedésére irányul, emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a harmadik személyeknek azon állításait, amelyek az összefonódásban részt vevő feleknek a közöttük fennálló hallgatólagos összejátszásból következő kollektív erőfölényén alapulnak, nem erősítette meg az említett felek belső dokumentumainak vizsgálata, és azoknak ellentmondanak az aktában szereplő, a kábelhálózatok megkettőzésének kevéssé jövedelmező jellegére vonatkozó bizonyítékok (lásd az 534. és az 566. lábjegyzetet). A felperes által előterjesztett érvek nem alkalmasak a Bizottság e megállapításának megkérdőjelezésére.

164 Ami ugyanis elsősorban a szövetségi kartellhatóság határozatait illeti, emlékeztetni kell arra, hogy azok nem kötik a Bizottságot.

165 Ami másodsorban az MDU-piacot illeti, amely a felperes szerint az olyan piac valamennyi jellemzőjével rendelkezik, amelyen kollektív erőfölény áll fenn, rá kell mutatni, hogy e piacon a szerződések többségét tárgyalások, versenyeztetések vagy az ügyfelek által kiírt hivatalos közbeszerzési eljárások eredményeként kötik (lásd a megtámadott határozat (697) preambulumbekezdését), amit a felperes nem vitat, azzal a következménnyel, hogy kevéssé valószínű, hogy e piac megfelel az átláthatóság feltételének, amely ahhoz szükséges, hogy lehetővé tegye a kollektív erőfölényben lévő vállalkozások számára, hogy összehangolják magatartásukat e piacon (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 121. pont).

166 Harmadsorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint csak az összefonódásban részt vevő felek közötti hallgatólagos összejátszás magyarázhatta a közöttük fennálló aktív verseny hiányát, emlékeztetni kell arra, hogy a felperes által a jelen jogalap második részének alátámasztása érdekében hivatkozott előző kifogások vizsgálatából kitűnik, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a felek közötti verseny hiánya főként abból eredt, hogy nem volt átfedés a kábelhálózati lábnyomuk között, valamint a másik fél kábelhálózatának megkettőzéséből eredő jelentős infrastrukturális költségekből, amelyek nem feleltek meg az összefonódásban részt vevő felek beruházási kritériumainak. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a felperes semmilyen bizonyítékot nem terjeszt elő az ilyen állítás alátámasztására.

167 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen állapította meg a megtámadott határozatban, hogy az összefonódásban részt vevő felek közötti hallgatólagos összejátszásra vonatkozó, harmadik felektől származó állítások megalapozatlanok.

b) Az ügylet MDU-piacra gyakorolt versenyhatásaival kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibákról

168 A felperes azt állítja, hogy mivel az összefonódásban részt vevő felek az ügyletet megelőzően tényleges vagy potenciális versenytársak voltak, a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az ügylet nem eredményezne semmilyen, az összefonódáshoz köthető változást. Ellenkezőleg, ebben az összefüggésben az ügylet a Vodafone piaci erejének az összefonódáshoz köthető növekedésével és az összefonódásban részt vevő felek közötti versenynyomás megszüntetésével járna. Egyebekben a felperes arra hivatkozik, hogy az ügylet tovább gyengítené az összefonódás folytán létrejött jogalany fennmaradó versenytársai által gyakorolt versenynyomást.

1) Az összefonódás folytán létrejött jogalany piaci erejének növekedéséről és a felek közötti versenynyomás megszüntetéséről

169 A felperes arra hivatkozik, hogy az ügyletet követően egyetlen vállalkozás, nevezetesen az összefonódás folytán létrejött jogalany döntene a Németország egész területére kiterjedő kereskedelmi stratégiáról és árpolitikáról, ami az MDU-piacon a versenyfeltételeknek az összefonódáshoz köthető megváltozását jelenti, mivel az ügyletet megelőzően mindkét fél egyedileg hozta meg stratégiai döntéseit anélkül, hogy biztosan tudta volna, hogy a másik fél milyen magatartást fog tanúsítani. A felperes hozzáteszi, hogy a felek között fennálló e versenykényszer az ügylet nyomán véglegesen megszűnne. A felperes arra hivatkozik, hogy a piaci versenyfeltételek ilyen megváltozása elegendő annak megállapításához, hogy fennáll a hatékony verseny jelentős akadályozása, és ezenkívül a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy ez nem az ügylet közvetlen és azonnali következménye.

170 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

171 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a felperes arra alapított érve, hogy az ügylet a Vodafone piaci erejének az összefonódáshoz köthető növekedésével és az összefonódásban részt vevő felek közötti versenynyomás megszüntetésével járt volna, azon az előfeltevésen alapul, hogy az ügyletet megelőzően az összefonódásban részt vevő felek tényleges, vagy legalábbis potenciális versenytársak voltak, vagy az említett felek között mindenesetre hallgatólagos összejátszás állt fenn.

172 Márpedig, amint az a jelen jogalap második részének fenti vizsgálatából kitűnik, a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek az MDU-piacon nem voltak tényleges vagy potenciális versenytársak. Egyébiránt a felperesnek az összefonódásban részt vevő felek közötti, az ügyletet megelőző állítólagos hallgatólagos összejátszásra vonatkozó érvei a fenti 157–167. pontban kifejtett okok miatt elutasításra kerültek.

173 Ebből következik, hogy a felperes ezen érve téves előfeltevésen alapul, így annak nem lehet helyt adni.

2) A fennmaradó versenytársak által gyakorolt versenynyomás gyengüléséről

174 A felperes arra hivatkozik, hogy az ügylet az összefonódásban részt vevő felek fennmaradó versenytársai által az MDU-piacon gyakorolt versenynyomást is gyengítette volna, ami elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozásának megállapításához.

175 Elsősorban a felperes arra hivatkozik, hogy az ügyletet követően a Vodafone, és már nem a Unitymedia lett volna az, amely többek között az utóbbi kábelhálózati lábnyomán meghatározta volna az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a Tele Columbusszal, vagyis a felek legerősebb versenytársával, valamint más 4. szintű hálózatüzemeltetőkkel szembeni kereskedelmi stratégiáját – az árképzési politikát is beleértve – a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatások tekintetében. Az ügyletet követően e gazdasági szereplők ennélfogva – a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán is – a Vodafone-tól függtek volna, amelynek a felperes szerint olyan híre volt, hogy gazdasági szempontból nem életképtelen feltételek révén ártani kíván kisebb versenytársainak, holott az ügyletet megelőzően nem ez volt a helyzet.

176 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy más versenytársak (mint ő maga és a kisebb helyi szereplők) már az ügyletet megelőzően sem tudtak jelentős versenynyomást gyakorolni a Unitymediára és a Vodafone-ra, különösen a kábelhálózatok üzemeltetőinek kedvező „Nebenkostenprivileg” (járulékos költségekkel kapcsolatos előjog) miatt, mivel e mechanizmus lehetővé teszi a lakásszövetkezetek számára, hogy a kábeltelevízió-szolgáltatás költségeit járulékos költségként közvetlenül kiszámlázzák a bérlőiknek, ami csökkenti a szolgáltatóváltásra való ösztönzésüket.

177 Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a televíziós műsorszolgáltatókhoz képest megnövekedett piaci ereje azt jelenti, hogy ez utóbbi képes és motivált lett volna arra, hogy az MDU-piacon a televíziós infrastruktúrák területén fennmaradó versenytársait további gyengítse azáltal, hogy (legalábbis részben) kiszorítja őket vagy rontja a televíziós csatornákhoz vagy az audiovizuális tartalmakhoz, illetve e csatornáknak vagy audiovizuális tartalmaknak a verseny szempontjából jelentőséggel bíró jellemzőihez való hozzáférésük feltételeit. Márpedig a Bizottság nem vette figyelembe a „részleges kiszorítás” e lehetőségeit és azoknak az MDU-piacon fennálló versenyhelyzetre gyakorolt következményeit.

178 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

179 E tekintetben igaz, hogy az a helyzet, amelyben a versenytársak által gyakorolt versenykényszer az összefonódás következtében jelentősen csökken, a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezethet.

180 Márpedig a jelen ügyben rá kell mutatni arra, hogy a felperes kifejezetten elismeri, hogy az MDU-piacon jelen lévő többi versenytárs, így ő maga és a kisebb helyi szereplők, már az ügyletet megelőzően sem tudtak jelentős versenynyomást gyakorolni a Unitymediára és a Vodafone-ra, különösen a „Nebenkostenprivileg” (a járulékos költségekkel kapcsolatos előjog) miatt, amely véleménye szerint az e piacra való belépés és a terjeszkedés jelentős akadályát képezte.

181 Ennélfogva a többi versenytárs – a felperes saját bevallása szerint – az ügyletet megelőzően semmilyen versenynyomást nem gyakorolt az összefonódásban részt vevő felekre. Így kevéssé valószínű, hogy ez az ügylet azzal a hatással járhatott volna, hogy jelentősen csökkenti az e más versenytársak által gyakorolt versenynyomást, és ezáltal a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezi. Ebből következik, hogy a jelen kifogást, amely azon alapul, hogy a Bizottság az ügylet

MDU-piacra gyakorolt versenyhatásait illetően nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az ügylet tovább gyengítette volna az összefonódás folytán létrejött jogalany fennmaradó versenytársai által gyakorolt versenynyomást, el kell utasítani.

182 Ezenkívül a felperes érvei nehezen különíthetők el a harmadik jogalapja keretében hivatkozott érvektől. Meg kell ugyanis állapítani, hogy amikor a felperes azt állítja, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany árképzéssel, valamint a Tele Columbus és más gazdasági szereplők tekintetében a kiszorítással kapcsolatos ösztönzői megváltoztak volna, olyan vertikális, nem egyeztetett hatásokra hivatkozik, amelyek a Németországban az MDU-előfizetők részére televíziós jelátviteli szolgáltatásokat nyújtó kiskereskedelmi szolgáltatók kiszorításában nyilvánulnak meg. Márpedig ezeket a hatásokat a Bizottság a megtámadott határozat (1467)–(1506) preambulumbekezdésében vizsgálta, amelyeket a felperes az alábbiakban megvizsgálandó harmadik jogalapjával vitat.

183 Hasonlóképpen hangsúlyozni kell, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a televíziós jelátvitel németországi nagykereskedelmi piacán megnövekedett piaci erejének kérdését, valamint e piaci erőnek a televíziós műsorszolgáltatókra és a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatókra gyakorolt hatásait a Bizottság a megtámadott határozat (1006) és azt követő preambulumbekezdéseiben tárgyalta, a megtámadott határozatnak az ügylet által a szóban forgó nagykereskedelmi piacra gyakorolt esetleges horizontális, nem egyeztetett hatásokkal foglalkozó részében. A felperes ezeket az értékeléseket a negyedik jogalapjával vitatja, amely az alábbiakban kerül elemzésre.

184 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amennyiben elmulasztotta megállapítani, hogy ezen ügylet következtében gyengült volna a többi versenytárs által támasztott verseny, ami a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezte volna.

3. A téves jogalkalmazásra és a 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapított első részről

185 A felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a 139/2004 rendelet 2. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel nem tekintette úgy, hogy a Vodafone erőfölényének MDU-piacon történő létrejötte a piaci feltételek összefonódáshoz köthető, olyan strukturális megváltozásának minősül, amely a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezi.

186 Elsősorban a felperes emlékeztet arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy saját kábelhálózati lábnyomán az összefonódásban részt vevő mindkét fél erőfölényben volt az MDU-piacon. A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy e két lábnyom kombinációja, amelyek együttesen Németország egészét lefedték, elkerülhetetlenül olyan nemzeti szintű erőfölényt biztosított volna az összefonódás folytán létrejött jogalany számára, amellyel az ügyletet megelőzően külön-külön az összefonódásban részt vevő egyik fél sem rendelkezett, ami a piaci feltételek igen jelentős strukturális, az összefonódáshoz köthető megváltozásának minősült volna, amely pedig a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezte volna. A felperes szerint a Bizottság tévesen tekintette úgy, hogy ez a változás nem az összefonódáshoz köthető, mivel a felek a saját kábelhálózati lábnyomukban már az ügyletet megelőzően erőfölénnyel rendelkeztek.

187 A Törvényszék által a 2023. május 16-i dokumentumban feltett, írásban megválaszolandó kérdésre adott válaszában a felperes e tekintetben pontosította, hogy álláspontja szerint az erőfölény létrehozása vagy megerősítése önmagában véve a hatékony verseny jelentős akadályozásának jellemző példája, és hogy következésképpen, ha erőfölény létrehozására vagy megerősítésére kerül sor, ez elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának megállapításához. A jelen ügyben a Bizottság ennélfogva tévesen vizsgálta meg, hogy az összefonódás egyrészt a felek közötti versenynek az összefonódáshoz köthető csökkenéséhez, másrészt pedig a versenytársakra gyakorolt, az összefonódáshoz köthető hatásokhoz vezetett volna-e, noha annak megállapítására kellett volna szorítkoznia, hogy ez az ügylet két, regionális szinten erőfölényben lévő szereplő összeolvadásával nemzeti szintű erőfölényt hozott volna létre. Az ilyen nemzeti szintű erőfölény létrejötte az összefonódáshoz lett volna köthető és a hatékony verseny jelentős akadályozásának minősült volna, amit a Bizottságnak meg kellett volna állapítania.

188 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy ha az összefonódásban részt vevő feleket úgy kell tekinteni, hogy azok az ügyletet megelőzően az MDU-piacon kollektív erőfölénnyel rendelkeztek, a kollektív erőfölényről az egyéni erőfölényre való váltás is az e piacon fennálló versenyfeltételek jelentős strukturális megváltozását eredményezte volna, mivel véglegesen megszüntette volna a kollektív erőfölényt jellemző, összejátszáson alapuló egyensúly megbomlásának, és így a piaci versenyhelyzet javulásának minden lehetőségét.

189 Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazza a jogot, amikor úgy ítéli meg, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozásának megállapítása szükségképpen megköveteli az összefonódásban részt vevő felek által az ügyletet megelőzően egymásra gyakorolt „jelentős versenynyomás” megszüntetésének megállapítását. A felperes szerint a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az összefonódásban részt vevő felek közötti „jelentős versenykényszer” megszüntetése kizárólag az oligopolisztikus piacokon bekövetkező összefonódásokra vonatkozik, és kizárólag a hatékony verseny nem egyeztetett hatásokon alapuló jelentős akadályozásának az erőfölény létrejöttével vagy megerősítésével nem járó esetekben történő megállapításához szükséges.

190 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

191 E tekintetben elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy a 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően csak azokat az összefonódásokat lehet a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítani, amelyek különösen erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként a belső piacon vagy annak egy jelentős részén a hatékony versenyt jelentős mértékben akadályoznák. E rendelkezések szövegéből következik, hogy valamely összefonódás belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata során az alapvető kritérium az, hogy ott létrejön a hatékony verseny jelentős akadályozása. A „különösen” határozószó használata azt jelzi, hogy az erőfölény létrejötte vagy megerősítése egyike azon eseteknek, amelyekben az ilyen akadályozás megállapítható.

192 Ezenfelül a Törvényszék már megállapította, hogy az a körülmény, hogy valamely összefonódás versenyellenes hatásokat vált ki, önmagában – amennyiben nem akadályozza jelentősen a hatékony versenyt a belső piacon vagy annak egy jelentős részén – nem elegendő annak megállapításához, hogy ez az összefonódás összeegyeztethetetlen a belső piaccal (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2021. október 20-i Polskie Linie Lotnicze „LOT” kontra Bizottság ítélet, T-296/18, EU:T:2021:724, 107. pont).

193 Következésképpen az a körülmény, hogy valamely összefonódás erőfölényt hoz létre vagy erősít meg, önmagában – amennyiben nem akadályozza jelentősen a hatékony versenyt a belső piacon vagy annak egy jelentős részén – nem elegendő annak megállapításához, hogy ez az összefonódás összeegyeztethetetlen a belső piaccal, így nem lehet helyt adni a felperes azon érvének, amely szerint, ha erőfölény létrehozására vagy megerősítésére kerül sor, ez elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának megállapításához.

194 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy a 139/2004 rendelet célkitűzése arra irányul, hogy hatékony ellenőrzést hozzon létre minden olyan összefonódás felett, amelyek a belső piacon vagy annak egy jelentős részén a hatékony versenyt jelentősen akadályoznák, beleértve azokat is, amelyek nem egyeztetett hatásokkal járnak (2023. július 13-i Bizottság kontra CK Telecoms UK Investments ítélet, C-376/20 P, EU:C:2023:561, 109. és 113. pont).

195 Ezenkívül rá kell mutatni, hogy az összefonódás-ellenőrzés területén a Bizottságnak jövőre vonatkozó elemzést kell folytatnia, amely annak vizsgálatából áll, hogy az ügylet mennyiben módosíthatja az adott piacon a versenyhelyzetet meghatározó tényezőket, annak megállapítása érdekében, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozására kerülne-e sor ezen ügylet következtében (2005. február 15-i Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 43. pont; lásd még ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 47. pont).

196 Ennélfogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy a jelen ügyben olyan jövőre vonatkozó elemzést végzett, amely többek között az összefonódás MDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásaira vonatkozott. Mivel ezen elemzés keretében a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta meg – amint az a jelen jogalap második részének fenti vizsgálatából kitűnik –, hogy az összefonódás nem szünteti meg a felek közötti versenykényszert, és nem gyengíti tovább a fennmaradó versenytársak által gyakorolt versenykényszert, juthatott arra a következtetésre, hogy nem valósul meg a hatékony verseny jelentős akadályozása. A Bizottságnak tehát ezen túlmenően nem kellett megvizsgálnia, hogy ez az összefonódás erőfölényt hozna-e létre vagy erősítene meg, különösen az összefonódásban részt vevő felek együttes kábelhálózatainak az összefonódást követő nemzeti szintű lefedettsége miatt.

197 Egyébiránt nem lehet elvont módon úgy tekinteni, hogy az összefonódásban részt vevő felek kábelhálózatának kiterjedése a fenti 195. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az MDU-piacon fennálló versenyhelyzetet meghatározó tényezőnek minősülhet, amelynek megváltozása a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezetne. Ebből következik, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany kábelhálózatának puszta földrajzi kiterjesztése – függetlenül attól, hogy az az összefonódáshoz köthető-e, vagy sem – nem vezet szükségszerűen az MDU-piacon fennálló versenyhelyzetet meghatározó tényező változásához, és ennélfogva a hatékony verseny jelentős akadályozásához.

198 Másodsorban, a fenti 163–166. pontból kitűnik egyrészt, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy nincs arra utaló jel, hogy az összefonódásban részt vevő felek az összefonódást megelőzően a köztük fennálló hallgatólagos összejátszás eredményeként kollektív erőfölényben voltak az MDU-piacon, másrészt pedig, hogy a felperes által e tekintetben előadott érvek nem teszik lehetővé az ellenkező bizonyítását.

199 Harmadsorban, nem lehet helyt adni a felperes azon érvének, amely szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a valamely összefonódás által megszüntetett versenynyomásnak kellően „jelentősnek” kell lennie ahhoz, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozására kerülhessen sor.

200 A jelen jogalap második részének vizsgálatából ugyanis kitűnik, hogy a jelen ügyben az összefonódásban részt vevő felek között nem állt fenn versenynyomás az MDU-piacon az összefonódást megelőzően. Következésképpen, még ha a Bizottságnak meg is kellett volna állapítania, hogy csak a „jelentős” versenynyomás megszüntetése vezethet esetlegesen a hatékony verseny jelentős akadályozásához, ez nem érintené a megtámadott határozat jogszerűségét.

201 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, vagy megsértette a 139/2004 rendelet 2. cikkének (2) és (3) bekezdését, aminek következtében az első jogalap első részét el kell utasítani.

202 A fentiek összességéből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

C. Az összefonódásban részt vevő felek között az SDU-piacon fennálló versenyviszonyra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló második jogalapról

203 Második jogalapjának alátámasztására a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban elvégzett azon elemzés, amely az összefonódásnak az SDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásaira vonatkozik, téves jogalkalmazást és nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz.

1. Előzetes megfontolások

204 A megtámadott határozat VIII.C.2.5. szakaszában a Bizottság megvizsgálta az ügylet által az SDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásokat. Amint az a fenti 19. pontban megállapításra került, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e piac földrajzi meghatározása nyitva hagyható.

205 A Bizottság, miután a megtámadott határozat (843)–(848) preambulumbekezdésében kifejtette az SDU-piac bizonyos sajátosságait, az említett határozat (849)–(859) preambulumbekezdésében megvizsgálta az összefonódásban részt vevő felek piaci részesedését mind nemzeti szinten, mind pedig kábelhálózati lábnyomuk szintjén, valamint megvizsgálta az SDU-piac koncentrációjának szintjét, majd az említett határozat (860)–(862) preambulumbekezdésében megállapította, hogy bár e piac nagyon koncentrált, az ügylet nem eredményez az összefonódáshoz köthető változást (merger-specific change), mivel a felek e piacon csak igen korlátozott mértékben versenyeznek egymással, és tevékenységeik között nincs jelentős átfedés.

206 A Bizottság ezt követően a megtámadott határozat (863)–(885) preambulumbekezdésében megvizsgálta a felek által gyakorolt versenykényszert, amelyet az ügylet megszüntetne, valamint e versenykényszer valószínű alakulását az ügylet hiányában.

207 A Vodafone-t illetően a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a televíziós jelátviteli szolgáltatások MDU-előfizetők részére történő kiskereskedelmi nyújtását illetően arra a következtetésre jutott, hogy az ügy iratai között szereplő bizonyítékok nem teszik lehetővé harmadik felek azon állításainak alátámasztását, amelyek a Vodafone által támasztott potenciális verseny megszűnésére

vonatkoznak. Hangsúlyozta, hogy az ügy iratai arra engednek következtetni, hogy a Vodafone IPTV- és OTT-termékei az SDU-piacon igen korlátozott pozícióval bírtak. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Vodafone a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán nem volt jelentős szereplő, és sem IPTV-kínálata, sem új OTT-platformja nem jelentett versenykényszert ez utóbbi számára (lásd a megtámadott határozat (865)–(880) preambulumbekezdését).

208 A Unitymediát illetően a Bizottság hangsúlyozta, hogy függetlenül attól, hogy milyen piacmeghatározást fogad el, a Unitymedia piaci részesedése kizárólag a saját kábelhálózati lábnyomán való jelenlétéből ered. Egyebekben a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a televíziós jelátviteli szolgáltatások MDU-előfizetők részére történő kiskereskedelmi nyújtását illetően arra a következtetésre jutott, hogy az ügy iratai között szereplő bizonyítékok nem teszik lehetővé harmadik felek azon állításainak alátámasztását, amelyek a Unitymedia által támasztott potenciális verseny megszűnésére vonatkoznak (lásd a megtámadott határozat (881)–(885) preambulumbekezdését).

209 A megtámadott határozat (886)–(896) preambulumbekezdésében a Bizottság elemezte a felek által egymásra gyakorolt versenykényszert, és megállapította, hogy ez utóbbiak nem voltak sem tényleges közvetlen versenytársak (lásd a (887)–(891) preambulumbekezdést), sem tényleges közvetett versenytársak (lásd a (892)–(896) preambulumbekezdést).

210 A közvetlen versenyt illetően a Bizottság megállapította, hogy az összefonódásban részt vevő felek az SDU-előfizetők számára kiskereskedelmi szinten szinte kizárólag a saját kábelhálózati lábnyomukon belül nyújtottak televíziós jelátviteli szolgáltatásokat, amely lábnyomok nem fedik egymást. Noha a Bizottság a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a Vodafone IPTV- és OTT-termékeiből eredő korlátozott átfedést állapított meg, mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy az ügylet nem szüntetne meg az összefonódásban részt vevő felek közötti jelentős közvetlen versenyt. A Bizottság úgy jutott erre a megállapításra, hogy figyelembe vette először is a Vodafone e területen fennálló korlátozott piaci részesedését, másodszor azt a tényt, hogy az említett felek nem voltak közeli versenytársak, mivel eltérő átviteli technológiákat használtak, harmadszor pedig azt, hogy a Vodafone IPTV- és OTT-termékeiben nem volt semmi egyedülálló, ami azzal a következménnyel járt, hogy azok könnyen helyettesíthetők voltak más termékekkel.

211 A közvetett versenyt illetően a Bizottság kifejtette, hogy azok a belső dokumentumok, amelyeket a vezetékesinternet-hozzáférés piacával kapcsolatban azonosított, és amelyek arra engedtek következtetni, hogy a felek összehasonlították magukat egymással, bizonyos mértékig az SDU-piacra is vonatkoznak. A felek által nyújtott magyarázatokat követően azonban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a dokumentumok nem támasztják alá, hogy olyan összehasonlító elemzésre (benchmarking) került volna sor, amely meghaladta volna az ágazatban bevált gyakorlatok nyomon követését és esetleges átvételét célzó, pusztán kereskedelmi összehasonlító elemzéseket. Ezt követően a Bizottság hangsúlyozta, hogy a kiskereskedelmi árak elemzése nem utalt arra, hogy a Vodafone és a Unitymedia egy, az árak egymás mozgásait követő kiigazítására vonatkozó mechanizmus révén – amely az egyik vállalkozás általi árváltoztatásokat a nemzeti szinten tevékenykedő versenytársak árakra adott reakcióin keresztül átvitte a másik kábelhálózati lábnyomára – közvetetten kényszert gyakorolt volna egymásra.

212 Végül a megtámadott határozat (897)–(903) preambulumbekezdésében a Bizottság megvizsgálta az SDU-piacon fennmaradó versenytársak, és különösen a felperes, a Tele Columbus, a városi szolgáltatók (city carriers) – így például a NetCologne – és a műholdas szolgáltatók által gyakorolt versenykényszert, és úgy ítélte meg, hogy e számos versenytárs az összefonódást követően is aktív marad e piacon. A Bizottság azt is megállapította, hogy az ügy iratai között szereplő bizonyítékok

azt támasztják alá, hogy az e piacon letelepedett versenytársak egyre nagyobb versenynyomással szembesülnek az új szolgáltatók, valamint számos OTT televíziós szolgáltató részéről, és úgy ítélte meg, hogy az ügylet nem gyengítené a versenytársak által támasztott versenyt.

213 Következésképpen a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez az ügylet az SDU-piacon horizontális, nem egyeztetett hatásokból eredően nem eredményezné a hatékony verseny jelentős akadályozását (lásd a megtámadott határozat (907) preambulumbekezdését).

214 A jelen ügyben a felperes által a jelen jogalap alátámasztása érdekében előadott azon érvelés, amely az összefonódás SDU-piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatásainak a Bizottság által a megtámadott határozatban elvégzett vizsgálatára vonatkozik, három részre osztható, amelyek közül az első téves jogalkalmazáson és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul, mivel a Bizottság nem tekintette úgy, hogy az ügylet a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményező erőfölény létrejöttéhez vagy megerősítéséhez vezetne, a második nyilvánvaló mérlegelési hibán, mivel a Bizottság a megtámadott határozatban nem állapította meg, hogy az ügylet megszüntetné az összefonódásban részt vevő felek közötti tényleges és potenciális versenyt, a harmadik pedig nyilvánvaló mérlegelési hibán, mivel a Bizottság nem úgy ítélte meg, hogy az ügylet gyengítené a fennmaradó versenytársakat.

2. Az arra alapított első részről, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel nem tekintette úgy, hogy az ügylet a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményező erőfölény létrejöttéhez vezetne

215 A felperes azt állítja, hogy ha az érintett piacot úgy kell tekinteni, hogy az kizárólag a kábeltelevíziót és az IPTV-t foglalja magában, az ügylet mind nemzeti szinten, mind pedig a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán igen magas együttes piaci részesedéséhez vezet, amely erőfölény fennállására utal. Az összefonódás folytán létrejött jogalany igen erős helyzetére tekintettel egy kisebb átfedés puszta megszüntetése is a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezethet.

216 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

217 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az erőfölényt létrehozó vagy megerősítő összefonódás nem vezet automatikusan a hatékony verseny jelentős akadályozásához, amint az a 139/2004 rendelet 2. cikkének (2) és (3) bekezdéséből kitűnik.

218 Márpedig a jelen ügyben először is a felperes nem bizonyítja, hogy az összefonódás – abban az esetben, ha az a nemzeti szintű SDU-piacon erőfölényt hozna létre, vagy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomára korlátozódó SDU-piacon megerősödne – mennyiben eredményezné a hatékony verseny jelentős akadályozását.

219 Másodszor a felperes kizárólag „igen magas együttes piaci részesedésre” hivatkozik, és ebből azt a következtetést vonja le, hogy „ez az együttes piaci részesedés önmagában az összefonódás folytán létrejött jogalany erőfölényére utal” az SDU-piacon. Márpedig ezen állítással ellentétben e piaci részesedés nem elegendő annak bizonyításához, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany ezen ügyletet követően erőfölénybe kerülne.

220 E tekintetben egyrészt meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (850) preambulumbekezdésében szereplő 20. táblázatból – amelynek tartalmát a felperes nem vitatja – kitűnik, hogy a kábelt, az IPTV-t, a műholdat és a földfelszíni televíziózást (DVB-T)

magában foglaló országos SDU-piacon az ügyletet megelőzően az összefonódásban részt vevő felek mindegyike [10–20]%-os piaci részesedéssel rendelkezett, és az ügyletet követően együttesen [20–30]%-os összesített piaci részesedéssel rendelkeznének, valamint, hogy a kábelre és az IPTV-re korlátozódó nemzeti szintű SDU-piacon az ügyletet megelőzően e felek mindegyike [20–30]%-os piaci részesedéssel rendelkezett, továbbá, hogy együttes piaci részesedésük az ügyletet követően [40–50]%-os lenne. Márpedig az ilyen piaci részesedések önmagukban nem járhatnak azzal a következménnyel, hogy az összefonódás erőfölényt hoz létre vagy erősít meg.

221 Másrészt arra is rá kell mutatni, hogy a Bizottság megállapította, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany jelentős versennyel fog szembesülni többek között a felperes és a Tele Columbus részéről, mivel e két gazdasági szereplő az SDU-piacon – függetlenül attól, hogy az országos szintű, vagy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomára korlátozódik – jelentős piaci részesedéssel rendelkezik, amit a felperes nem vitat, és ami azzal a következménnyel jár, hogy e jogalanynak nem lesz lehetősége arra, hogy e piacon az erőfölényt jellemző független magatartást tanúsítson, mivel ellenkező esetben SDU-előfizetői e két versenytársra, városi szolgáltatókra vagy akár műholdas szolgáltatókra váltanak át.

222 Következésképpen, mivel a Bizottság nem követett el hibát azzal kapcsolatban, hogy az ügyletet követően az SDU-piacon nem jön létre erőfölény, téves az az előfeltevés, amelyre a felperes a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának bizonyítása érdekében támaszkodik (lásd a fenti 215. pontot).

223 A fentiekből következik, hogy a második jogalap első része kellően érthető, és ennélfogva – a Bizottság állításával ellentétben – elfogadható, de a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor nem állapította meg, hogy az ügylet olyan erőfölény létrejöttéhez vezetett volna, amely az SDU-piacon a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezte volna, aminek következtében e rész megalapozatlan.

3. Az arra alapított második részről, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel nem állapította meg, hogy az ügylet megszüntetné az összefonódásban részt vevő felek közötti tényleges és potenciális versenyt

224 A felperes azt állítja, hogy az MDU-piaccal kapcsolatban kifejtett okokból a Bizottság azon álláspontja, amely szerint az ügylet nem vezetett volna az SDU-piacon az összefonódásban részt vevő felek közötti tényleges (közvetlen vagy közvetett) vagy potenciális verseny csökkenéséhez, téves jogalkalmazást és nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz.

225 A felperes elsősorban különösen a Bizottság azon állítását vitatja, amely szerint az összefonódásban részt vevő felek közötti összehasonlító elemzések nem bizonyítják a közvetett versenyviszony fennállását, és nem haladják meg „az ágazatban bevált gyakorlatok nyomon követését és esetleges átvételét célzó, pusztán kereskedelmi összehasonlító elemzéseket”. A felperes szerint a Bizottság elmulasztotta annak értékelését, hogy a „pusztán kereskedelmi összehasonlító elemzések” fennállása miért nem elegendő ahhoz, hogy az az összefonódásban részt vevő felek között az ügyletet megelőzően fennálló tényleges, releváns versenynek minősüljön, különösen akkor, ha úgy tekintjük, hogy (legalábbis korlátozott) közvetlen verseny állt fenn közöttük az SDU-piacon.

226 A felperes másodsorban arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem fejti ki, hogy az összefonódásban részt vevő felek közötti, az árváltoztatások nemzeti szereplőkön, így például a Tele Columbuson vagy a felperesen keresztül történő átviteléből eredő közvetett versenynyomáshoz miért lenne szükség az „árak egymás mozgásait követő kiigazítására vonatkozó mechanizmusra”, és azt sem, hogy e mechanizmushoz miért lenne szükséges az, hogy az „árelemek megváltoztatását” a „Vodafone vagy a Unitymedia rendszeresen, időben kellően közeli módon és azonos sorrendben kezdeményez[ze]”. A felperes szerint önmagában az a tény, hogy a Tele Columbus és a felperes egységes nemzeti árpolitikát alkalmaz, és hogy az összefonódásban részt vevő mindkét féllel versenyeznek azok kábelhálózati lábnyomán, elegendő ahhoz, hogy közvetett verseny alakuljon ki az összefonódásban részt vevő felek között.

227 A felperes harmadsorban vitatja a Bizottság által a megtámadott határozat (890) preambulumbekezdésében tett azon állítást, amely szerint a Vodafone és a Unitymedia nem közeli versenytársak, mivel eltérő technológiákat használnak. Ez az állítás ugyanis a felperes szerint ellentmondásban áll a Bizottság által a Vodafone-nak a vezetékesinternet-hozzáférési piacon fennálló helyzetére vonatkozóan elvégzett értékelésével, amelynek következtében a Bizottság ugyanezen eltérő technológiák – vagyis a Unitymedia esetében a kábel, a Vodafone esetében pedig a DSL-technológia – használata ellenére többek között a felek közötti erős versenykényszer megszűnése miatt megállapította a hatékony verseny jelentős akadályozását. A felperes hozzáteszi, hogy a Vodafone-nak 800 000 szélessávú DSL-előfizetője volt a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán, és hogy a Vodafone IPTV-kínálata rövid távon és jelentős beruházások nélkül ezen előfizetők mindegyikét ki tudta volna szolgálni. A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Vodafone-nak legalábbis lehetősége volt arra, hogy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán gyorsan és jelentősen növelje IPTV ügyfélkörét.

228 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

229 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék elutasította a felperesnek az MDU-piacra vonatkozó első jogalapja keretében előadott, téves jogalkalmazáson és nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapuló érveit (lásd a fenti 72–90. pontot a közvetlen versenyt illetően, a fenti 91–116. pontot a közvetett versenyt illetően, és a fenti 117–156. pontot a potenciális versenyt illetően). A felperes ennélfogva nem támaszkodhat érvényesen az ezen érvekre való hivatkozásra a második jogalapja második részének alátámasztása érdekében.

230 A felperes által a jelen jogalap második részében hivatkozott konkrét érveket illetően a következő értékeléseket kell elvégezni.

231 Ami elsősorban azt illeti, hogy az összefonódásban részt vevő felek figyelemmel kísérik egymás tevékenységét, és összehasonlítják termékkínálatukat, rá kell mutatni, hogy a Bizottság kifejtette, hogy ezek az összehasonlító elemzések nem haladják meg „az ágazatban bevált gyakorlatok nyomon követését és esetleges átvételét célzó, pusztán kereskedelmi összehasonlító elemzéseket”, és hogy az összehasonlítás e formája, amely a piaci teljesítmény vagy az ágazatban – ideértve a más tagállamokban vagy harmadik országokban – bevált gyakorlatok elemzéséből áll, önmagában véve nem vezethet két vállalkozás közötti versenynyomáshoz, amelynek egy összefonódás következtében történő megszűnése a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezhetné. Amint arra a Bizottság helyesen rámutat, ha egy európai kábelüzemeltető figyelemmel kíséri, sőt utánozza egy igen sikeres egyesült államokbeli kábelüzemeltető bevált gyakorlatait, ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy e két piaci szereplő tényleges, bár közvetett versenyhelyzetben van.

232 A Bizottság ezenkívül a Törvényszék által feltett kérdésre adott válaszában jelezte, hogy a jelen ügyben semmi nem bizonyítja, hogy ezeket az összehasonlító elemzéseket arra tervezték, hogy azok iránymutatással szolgáljanak azon fél kereskedelmi döntéseihez, amely azokat a másik fél kereskedelmi magatartására válaszul készítette, vagy hogy azok a kereskedelmi stratégiát illetően ténylegesen valamelyik fél bármilyen reakciójához vezettek volna. Egyébiránt a megtámadott határozat (894) preambulumbekezdéséből – amelynek tartalmát a felperes nem vitatja – kitűnik, hogy a szóban forgó dokumentumok a közönségkapcsolatokkal (public affairs), a kommunikációval és a befektetőkkel való kapcsolatokkal foglalkozó csapatoktól származtak, azonban nem befolyásolták a felek kereskedelmi stratégiáját.

233 A felperes által a jelen jogalap második részének alátámasztására felhozott első kifogást ennélfogva el kell utasítani.

234 Másodsorban, ami a felperesnek az árak egymás mozgásait követő kiigazítására vonatkozó mechanizmussal kapcsolatos érveit illeti, nem róható fel a Bizottságnak, hogy megvizsgálta, hogy a jelen ügyben az összefonódásban részt vevő felek oly módon határozták-e meg az áraikat, amely azt mutatta volna, hogy közöttük közvetett versenykapcsolat áll fenn.

235 Amint az ugyanis a jelen jogalap első részének vizsgálatából kitűnik, a Bizottság nem rendelkezett elegendő bizonyítékkal annak alátámasztására, hogy az összefonódásban részt vevő felek olyan mértékben kísérték volna figyelemmel és hasonlították volna össze a kínálatukat, hogy ez az összehasonlítás befolyásolta volna a kereskedelmi stratégiájukat. E körülmények között az árak egymás mozgását követő kiigazításának formájában megjelenő közvetítési mechanizmus vizsgálata lehetővé tette annak ellenőrzését, hogy mindennek ellenére állt-e fenn kapcsolat a felek árképzési gyakorlatai között, és ennélfogva állt-e fenn közvetett versenynyomás a felek között.

236 E tekintetben nem megalapozott a felperes azon állítása, miszerint az összefonódásban részt vevő felek közötti közvetett versenynyomás már abból a tényből is következett, hogy a Tele Columbus és a maga a felperes is egységes nemzeti árpolitikát alkalmazott, és hogy az előbbiek a kábelhálózati lábnyomukon versenyeztek az összefonódásban részt vevő két féllel. Ezenkívül, ha ez lenne a helyzet, úgy az, ha az összefonódásban részt vevő egyik fél módosítja az árait, a Tele Columbus vagy a felperes e változásra való reakciója révén a másik fél árainak módosítását eredményezné. Márpedig – amint az a megtámadott határozat (896) preambulumbekezdéséből kitűnik – az árak egymást mozgását követő kiigazítására vonatkozó mechanizmus fennállásának vizsgálata keretében a Bizottság pontosan ezt kereste, és nem találta.

237 A felperes által a jelen jogalap második részének alátámasztására felhozott második kifogást ennélfogva el kell utasítani.

238 Harmadsorban, ami a Bizottságnak a megtámadott határozat (890) preambulumbekezdésében szereplő, a felperes által vitatott azon állítását illeti, amely szerint a Vodafone és a Unitymedia nem voltak közeli versenytársak, mivel eltérő technológiákat használtak, mindenekelőtt el kell utasítani az ezen állítás és a Vodafone-nak a vezetékesinternet-hozzáférés piacán fennálló helyzetére vonatkozóan a Bizottság által végzett értékelés közötti állítólagos ellentmondás fennállását.

239 A megtámadott határozat vezetékesinternet-hozzáférés piacára vonatkozó indokainak és az említett határozat SDU-piacra vonatkozó indokainak összehasonlító elemzése ugyanis azt mutatja, hogy a Vodafone helyzete eltérő volt e piacokon.

240 A megtámadott határozat (413) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a vezetékesinternet-hozzáférés piacán a Vodafone a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán nem elhanyagolható mértékű, [5–10]%-os részesedéssel rendelkezett. Egyébiránt az említett határozat (417) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság megállapította, hogy e területen a Vodafone ügyfélköre folyamatosan nő. Végül, a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a DSL-technológián keresztüli vezetékesinternet-hozzáférést illetően a Bizottság a megtámadott határozat (454) preambulumbekezdésében megállapította, hogy a Vodafone sajátos helyzete miatt, pontosabban amiatt, hogy rendelkezett bizonyos eszközökkel, képes volt versenyképesebb módon működni, mint a nagykereskedelmi hozzáférés alapján működő többi hozzáférési szolgáltató. Ebből következik, hogy a Bizottság több olyan bizonyítékkal rendelkezett, amelyek alátámasztották a Vodafone-nak a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a vezetékesinternet-hozzáférési piacon fennálló helyzetének jelentőségét.

241 Összehasonlításképpen, a megtámadott határozat (853) preambulumbekezdésében szereplő 21. táblázatból kitűnik, hogy az SDU-piacon a Vodafone és a Unitymedia tevékenységei közötti átfedés ez utóbbi kábelhálózati lábnyomán elhanyagolható mértékű volt, mivel a Vodafone piaci részesedése majdnem nulla volt (függetlenül attól, hogy e piac a kábelre és az IPTV-re korlátozódik, vagy a műholdat és a földfelszíni televíziózást is magában foglalja), amint azt a Bizottság a Törvényszék előtti eljárás során pontosította. Egyébiránt a megtámadott határozat (873) preambulumbekezdésének első mondatából – amelyet a Bizottság a 2023. március 30-i végzésnek megfelelően közölt – kitűnik, hogy a Bizottság megjegyezte, hogy a Vodafone IPTV-előfizetőinek száma a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán az ügyletet megelőző két évben csökkent.

242 Ebből következik, hogy a Vodafone e két piacon fennálló helyzete eltérő volt, ami azzal a következménnyel jár, hogy a Bizottság – anélkül, hogy önmagának ellentmondott volna – elfogadhatott eltérő értékelést az SDU-piacot illetően, mint a vezetékesinternet-hozzáférési piacot illetően, és megállapíthatta, hogy ez utóbbi piacon fennáll a hatékony verseny jelentős akadályozása, többek között a felek közötti erős versenykényszer megszüntetése miatt, annak ellenére, hogy ezen eltérő technológiákat használták.

243 Végül, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a Vodafone a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a szélessávú DSL-előfizetőit át tudta volna alakítani IPTV-előfizetőkké, a megtámadott határozat (874) preambulumbekezdésének első mondatából – amelyet a Bizottság a 2023. március 30-i végzésnek megfelelően közölt – kitűnik, hogy a Vodafone 2019 márciusában felhagyott a DSL-technológián alapuló IPTV-termékének új előfizetők részére történő értékesítésével, amit a felperes nem vitat. A Bizottság ennélfogva nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a Vodafone által a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán az SDU-piacon gyakorolt potenciális verseny fennállásának vizsgálata során nem vette figyelembe a felperes által hivatkozott azon lehetőséget, hogy a Vodafone ezeket a DSL-előfizetőket SDU-előfizetőkké alakítsa át.

244 A felperes által a jelen jogalap második részének alátámasztására felhozott harmadik kifogást ennélfogva el kell utasítani.

245 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor nem állapította meg, hogy az ügylet az SDU-piacon megszüntette volna az összefonódásban részt vevő felek közötti tényleges és potenciális versenyt, aminek következtében a második jogalap második részét el kell utasítani.

4. Az arra alapított harmadik részről, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel úgy ítélte meg, hogy az ügylet nem gyengítené a fennmaradó versenytársakat

246 Az első, harmadik és negyedik jogalapjára hivatkozva a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a televíziós műsorszolgáltatókkal szemben a nagykereskedelmi televíziós piacokon fennálló hatalmas piaci ereje tovább gyengítette volna a fennmaradó versenytársak által gyakorolt versenynyomást, aminek szerinte elegendőnek kellett volna lennie ahhoz, hogy az SDU-piacon megállapítható legyen a hatékony verseny jelentős akadályozása.

247 A felperes szerint a versenyfeltételek romlása még több szereplőt érintene, mint az MDU-piacon, mivel az SDU-piacon több versenytárs működik, amelyek mind egy olyan új jogalannyal szembesülnének, amely képes és motivált arra, hogy (teljes vagy részleges) kizárólagossági megállapodásokat kössön a televíziós csatornákkal/tartalomszolgáltatókkal, és rontsa a versenytársak hozzáférését az upstream nagykereskedelmi televíziós piacokhoz.

248 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

249 E tekintetben az SDU-piacon fennmaradó versenytársak által gyakorolt versenynyomás gyengülésének bizonyítása érdekében a felperes ugyanarra az érvre hivatkozik, mint amelyet e célból az MDU-piacra vonatkozó első jogalapja keretében előterjesztett, és amelyre egyébként a jelen jogalap harmadik részének alátámasztása érdekében hivatkozik. Márpedig ezt az érvet a Törvényszék a fenti 174–184. pontban kifejtett indokok alapján elutasította, többek között azért, mert a kisebb versenytársak – amint azt a felperes elismerte – már az összefonódást megelőzően sem tudtak versenynyomást gyakorolni az összefonódásban részt vevő felekre, így e harmadik résznek nem lehet helyt adni.

250 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes nem kérdőjelezi meg a Bizottságnak a megtámadott határozat (897)–(901) preambulumbekezdésében megfogalmazott azon megállapítását, miszerint számos versenytárs, így például a felperes, a Tele Columbus és több városi szolgáltató (city carriers), sőt műholdas szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató is tevékeny marad az SDU-piacon az összefonódást követően, és azt sem vitatja, hogy e piacon az új szolgáltatók, valamint számos OTT televíziós szolgáltató egyre nagyobb versenynyomást gyakorol (lásd a (903) preambulumbekezdést), ami lehetővé tette a Bizottság számára annak megállapítását, hogy az összefonódás nem gyengítené az SDU-piacon fennmaradó versenytársak által gyakorolt versenynyomást.

251 Következésképpen a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az ügylet az SDU-piacon nem járt volna az összefonódásban részt vevő felek versenytársai által gyakorolt versenynyomás csökkenésével, aminek következtében a második jogalap harmadik részét el kell utasítani.

252 A fentiek összességéből következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

D. Az ügylet által a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra gyakorolt vertikális hatásokkal kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló harmadik jogalapról

253 Harmadik jogalapjának alátámasztására a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban elvégzett azon elemzés, amely az ügyletnek a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra gyakorolt vertikális hatásaira vonatkozik, nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz.

1. Előzetes megfontolások

254 Amint az a fenti 35. pontban kifejtésre került, a közvetítői piacon a 3. szintű hálózatüzemeltetők, így a Vodafone és a Unitymedia, nagykereskedelmi hozzáférésen keresztül televíziós jeleket szolgáltatnak a 4. szintű hálózatüzemeltetők, így a Tele Columbus számára, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék ez utóbbiak számára, hogy kiskereskedelmi szinten televíziós jelátviteli szolgáltatásokat nyújtsanak, különösen az MDU-előfizetők számára.

255 A megtámadott határozatban a Bizottság elemezte az összefonódás vertikális hatásait, és – az e tekintetben kapott panaszokra válaszul – megvizsgálta többek között annak valószínűségét, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany kiszorítja e szolgáltatókat azáltal, hogy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán rontja az upstream piacon fennálló feltételeiket (lásd az (1476)–(1506) preambulumbekezdést).

256 Előzetesen a Bizottság a megtámadott határozat (1476) preambulumbekezdésében mindenekelőtt megjegyezte, hogy az összefonódás nem hozna létre új vertikális kapcsolatot az upstream közvetítői piac és a downstream MDU-piac között, mivel kábelhálózati lábnyomán mind a Vodafone, mind a Unitymedia már tevékenykedik e két piacon. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az összefonódás nem eredményezne ahhoz köthető változást az érintett – akár upstream, akár downstream – piacok szerkezetében. A Bizottság azt is kifejtette, hogy mivel a Tele Columbus volt az egyetlen olyan jelentős versenytárs, amely a közvetítői piacon az összefonódásban részt vevő felek szolgáltatását vette igénybe, elemzését az előbbi kereskedelmi feltételei romlásának az e szolgáltató által gyakorolt versenykényszerre gyakorolt valószínű hatásaira összpontosította (lásd az (1478)–(1480) preambulumbekezdést).

257 Ezt követően, ami először is az összefonódás folytán létrejött jogalany Tele Columbus kiszorítására való képességét illeti, a Bizottság megvizsgálta, hogy ez a jogalany technikai szempontból képes lenne-e arra, hogy felhagy a nagykereskedelmi hozzáférésnek a Tele Columbus részére történő biztosításával vagy hogy ez utóbbi tekintetében rontja a közvetítői piacon az e hozzáférésre vonatkozó feltételeket (lásd a megtámadott határozat (1483)–(1491) preambulumbekezdését).

258 Ennek keretében a Bizottság jelezte, hogy a Unitymedia és a Tele Columbus között olyan keretmegállapodás állt fenn, amely rögzítette, hogy ez utóbbi szolgáltató középtávon szerződéses védelemben részesül azon előfizetőinek egy része tekintetében, akiket a Unitymedia által szolgáltatott közvetítő jelek révén szolgál ki. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany a Tele Columbus televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásaira vonatkozó kereskedelmi feltételeket a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán csupán a Tele Columbus MDU-előfizetőinek egy része tekintetében lenne képes rontani.

259 A Bizottság ezt követően hozzátette, hogy ahhoz, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany technikai szempontból képes legyen kiszorítani a Tele Columbust az MDU-piacról, az upstream közvetítői piacon jelentős piaci erővel kellene rendelkeznie. Tekintettel arra, hogy e piacon kevés hiteles alternatíva állt rendelkezésre, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az összefonódást követően ez lenne a helyzet, de hozzátette, hogy ez már ezen ügyletet megelőzően is így volt, mivel kábelhálózati lábnyomán a Unitymedia már ilyen piaci erővel rendelkezett a Tele Columbusszal szemben. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az összefonódás ezen nem változtatna, azzal a következménnyel, hogy ez az ügylet nem befolyásolná az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való képességét, hogy az összefonódásban részt vevő egyes felek kábelhálózati lábnyomán kiszorítsa a 4. szintű hálózatüzemeltetőket.

260 Másodszor, ami az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a Tele Columbus kiszorításához fűződő érdekét illeti, a Bizottság megvizsgálta, hogy e jogalany ezen ügyletet követően motivált lehetne-e arra, hogy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán is alkalmazza a 3. szintű hálózatához való hozzáférési feltételeit, amelyeket a Tele Columbus a Unitymedia által alkalmazottaknál kevésbé kedvezőnek tekintett (lásd a megtámadott határozat (1492)–(1496) preambulumbekezdését).

261 Ennek keretében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy még ha a Vodafone hozzáférési feltételeit kevésbé kedvezőnek is kellene tekinteni, és még ha az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lenne is arra, hogy azokat ezen ügyletet követően a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán alkalmazza, e jogalany kereskedelmi stratégiájának ilyen változása egyáltalán nem a piac szerkezetének az összefonódás által kiváltott megváltozásából eredne. Másként fogalmazva, az összefonódás folytán létrejött jogalany 3. szintű hálózatához való hozzáférés 4. szintű hálózatüzemeltetők számára kínált feltételeinek esetleges romlása – a megtámadott határozatban a Bizottság szerint – csupán e jogalany üzleti megközelítésének egyszerű változásából eredne, amelyre az összefonódástól függetlenül is sor kerülhetett volna, és amely ennélfogva nem az összefonódáshoz köthető.

262 A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak nem fűződne az összefonódáshoz köthető érdeke ahhoz, hogy a Tele Columbust kiszorítsa az MDU-piacról.

263 Harmadszor, a Bizottság megvizsgálta azon forgatókönyvnek a versenyre gyakorolt hatásait, amely szerint a Vodafone képes és motivált lenne arra, hogy az összefonódást követően a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán kiterjessze a közvetítői piacra az állítólagosan kevésbé kedvező feltételeit, és a következő okok miatt arra a következtetésre jutott, hogy az ilyen hatások korlátozottak lennének (lásd a megtámadott határozat (1497)–(1505) preambulumbekezdését).

264 A Bizottság legelőször is azért jutott erre a következtetésre, mert megállapította, hogy a Tele Columbusnak a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán való gyengülése nem érintené e szolgáltató fő tevékenységét, azaz a televíziós jelátviteli szolgáltatásoknak az MDU-piacon – a nagy részben a Vodafone kábelhálózati lábnyomán található, saját 3. szintű hálózatán keresztül – kiskereskedelmi szinten történő nyújtását (lásd a megtámadott határozat (1501) preambulumbekezdését).

265 A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a Tele Columbus az MDU-piacon a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán nem gyakorolt jelentős versenykényszert. A Bizottság ugyanis megállapította, hogy a Tele Columbus nem tudott részt venni az MDU-előfizetők által kiírt, a 3. szintű hálózat korszerűsítését igénylő pályázatokon, hogy a Tele Columbus érintett piaci részesedése csak [0–5]%-ot tett ki, és hogy a Tele Columbus a Unitymedia kábelhálózati

lábnyomán nem vett részt jelentős számú pályázaton. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Tele Columbus kizárása nagyon kevés meglévő vagy új lehetőséget érinthet. Mindenesetre, még ha a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán kizárnák is a Tele Columbusnak az inputokhoz való hozzáférését, a Bizottság megállapította, hogy az ilyen kizárás csak az utóbbinak a Unitymedia termékének viszonteladójaként folytatott tevékenységeit érintené, amelyek nem eredményeznek jelentős versenykényszert (lásd a megtámadott határozat (1502) és (1503) preambulumbekezdését).

266 Végül a Bizottság kifejtette, hogy a Tele Columbus a megtámadott határozatot megelőző években csak igen korlátozott mértékben építette ki a 3. szintű hálózatát, és nincs bizonyíték arra, hogy e szolgáltató az összefonódás hiányában a Unitymedia jelét használta volna saját infrastruktúrájának kiépítéséhez (lásd a megtámadott határozat (1504) preambulumbekezdését).

267 Mindenesetre a Bizottság tudomásul vette azt a tényt, hogy a Vodafone két visszavonhatatlan ajánlatot tett a Tele Columbusnak, amelyek biztosították ez utóbbi számára, hogy a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra vonatkozó kereskedelmi feltételei az összefonódást követően a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán változatlanok maradnak (lásd a megtámadott határozat (1505) preambulumbekezdését).

268 A Bizottság ebből arra azt a következtetést vonta le, hogy az összefonódás vertikális nem egyeztetett hatások miatt nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt az MDU-piacon (lásd a megtámadott határozat (1506) preambulumbekezdését).

269 A jelen ügyben a felperesnek a jelen jogalap alátámasztására előadott érvelése két részre osztható. Az első rész keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen tagadta, hogy a Vodafone televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra vonatkozó, kevésbé kedvező kereskedelmi feltételeinek a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a 4. szintű hálózatüzemeltetőkkel szembeni valószínű bevezetése az összefonódáshoz köthető lenne. Ezen első rész alátámasztása érdekében a felperes vitatja a Bizottság által a megtámadott határozat (1494)–(1496) preambulumbekezdésében követett érvelést. A második rész keretében a felperes vitatja a Bizottság arra vonatkozó következtetését, hogy a downstream MDU-piacon milyen hatást gyakorolt a versenyre a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a közvetítői piacon fennálló feltételeknek a Tele Columbusszal szembeni romlása.

270 E tekintetben a Törvényszék célszerűnek tartja a második rész vizsgálatával kezdeni.

2. A kiszorításra irányuló stratégia downstream versenyre gyakorolt potenciális hatásainak értékelése során a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló hibákra alapított második részről

271 Elsősorban a felperes azt állítja, hogy a közvetítői piacon fennálló feltételek romlása által a downstream versenyre gyakorolt potenciális hatások vizsgálata keretében a Bizottság nem vett figyelembe meglévő bizonyítékokat, tudniillik a Tele Columbus azon nyilatkozatait, amelyek szerint ez utóbbi az összefonódást megelőzően csak ideiglenesen – a saját 3. szintű hálózatának kiépítéséig – támaszkodott a Unitymedia által nyújtott, televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra. Egyébiránt a Bizottság figyelmen kívül hagyta azt is, hogy ideiglenesen más 4. szintű hálózatüzemeltetők is igénybe vehették volna az összefonódásban részt vevő felek 3. szintű hálózatához való hozzáférést az MDU-előfizetők elérése érdekében, mielőtt kiépítették volna saját 3. szintű hálózatukat.

272 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a Tele Columbus kiszorítása nem gyengítette volna a Tele Columbus által az MDU-piacon gyakorolt versenynyomást, mivel e kiszorítás csak a Unitymedia termékének viszonteladására irányuló tevékenységeit érintette volna. Márpedig a felperes szerint, mivel a Tele Columbus szabadon határozhatta meg az árat és az e termék viszonteladására alkalmazandó feltételeket, versenynyomást gyakorolt a Unitymediára.

273 Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak az ügylet vertikális hatásaira vonatkozó elemzése keretében nem kellett volna figyelembe vennie a Vodafone arra vonatkozó visszavonhatatlan ajánlatát, hogy nem fogja rontani a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán a Tele Columbusszal szemben alkalmazott szerződéses feltételeket. Az ilyen ajánlat ugyanis nyilvánvalóan nem felelt meg a 139/2004 és a 802/2004 rendelet alapján elfogadható korrekciós intézkedésekről szóló bizottsági közlemény (HL 2008. C 267., 1. o.; a továbbiakban: a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény) követelményeinek, és ennélfogva nem képezhetett elegendő alapot annak kizárásához, hogy az MDU-piacon vertikális, nem egyeztetett hatások miatt a hatékony verseny jelentős akadályozása állna fenn.

274 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

275 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a nem horizontális összefonódásoknak a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet alapján történő értékeléséről szóló iránymutatás (HL 2008. C 265., 6. o.; a továbbiakban: nem horizontális összefonódásokról szóló iránymutatás) 31. pontjából kitűnik, hogy az inputkizárás akkor valósul meg, ha a szóban forgó összefonódás következtében létrejövő új jogalany nagy valószínűséggel korlátozza azokhoz a termékekhez vagy szolgáltatásokhoz való hozzáférést, amelyeket az összefonódás hiányában egyébként szolgáltatott volna, és így növeli a termelési-értékesítési láncban lejjebb lévő versenytársak költségeit azáltal, hogy megnehezíti számukra az inputok beszerzését az összefonódás előttiekhez hasonló áron és feltételekkel.

276 A nem horizontális összefonódásokról szóló iránymutatás 32. pontja értelmében a versenyellenes inputkizárás kialakulásának valószínűségét értékelve a Bizottság először megvizsgálja, hogy az összefonódással létrejött vállalkozás az összefonódást követően képes-e jelentős mértékben akadályozni az inputokhoz való hozzáférést, majd azt, hogy motiválja-e valami erre, végül pedig azt, hogy a kizárásra irányuló stratégia jelentős mértékben hátrányosan érintheti-e a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyt.

277 Meg kell jegyezni, hogy e három feltétel kumulatív, vagyis bármelyik hiánya elegendő ahhoz, hogy a versenyellenes inputkizárás kockázata kizárásra kerüljön (2019. május 23-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-370/17, EU:T:2019:354, 118. és 119. pont; 2021. január 27-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-691/18, nem tették közzé, EU:T:2021:43, 111. és 112. pont). Egyébiránt, konkrétabban a harmadik feltételt illetően meg kell jegyezni, hogy ezen feltétel teljesüléséhez bizonyítani kell a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyre gyakorolt jelentős kedvezőtlen hatást, amint az a nem horizontális összefonódásokról szóló iránymutatás 32. pontjából kitűnik.

278 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban az upstream közvetítői piac és az összefonódásból következő downstream MDU-piac közötti új vertikális kapcsolat hiánya ellenére a Bizottság az (1476)–(1506) preambulumbekezdésben megvizsgálta e három feltételt, és a felperes magát e megközelítést nem kifogásolta.

279 A jelen jogalap második részének alátámasztására a felperes több körülményre hivatkozik annak bizonyítása érdekében, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nyilvánvalóan tévesen állapította meg, hogy a harmadik feltétel nem teljesül.

280 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ennek keretében a felperes nem von kétségbe több olyan jelentős körülményt, amelyekre a Bizottság annak bizonyítása érdekében támaszkodott, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany által alkalmazásra kerülő, kiszorításra irányuló stratégia, amely abban állna, hogy a Tele Columbusszal (és más 4. szintű hálózatüzemeltetőkkel) szemben a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán rontja a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra alkalmazandó kereskedelmi feltételeket, korlátozott hatással járna a versenyre.

281 Így a felperes nem vitatja, hogy e stratégia nem érintette volna a Tele Columbus fő tevékenységét, mivel azt a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán kívül fejtette ki. Egyébiránt a felperes nem vitat több olyan körülményt, amelyek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kizárásra irányuló esetleges stratégia semmiképpen sem érintené jelentős mértékben hátrányosan a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyt, tudniillik azt a tényt, hogy a Tele Columbus nem vehetett részt a 3. szintű hálózat korszerűsítését igénylő pályázatokon, a Tele Columbus érintett – [0–5]%-ot kitevő – piaci részesedésének minimális jellegét, és a Tele Columbusnak a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán kiírt pályázatokon való korlátozott részvételét.

282 Meg kell továbbá vizsgálni a felperes által előterjesztett többi érvet.

283 Elsősorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a Tele Columbus csak ideiglenesen – a saját 3. szintű hálózatának kiépítéséig – támaszkodott a Unitymedia által nyújtott, televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra, meg kell jegyezni, hogy a felperes lényégében arra hivatkozik, hogy a Bizottság által végzett értékelések a Vodafone-nak a kifogásközlésre adott válaszán alapultak, és azt állítja, hogy a Bizottság nem fejti ki, hogy e válasz mennyiben lenne hitelesebb, mint maga a Tele Columbus saját nyilatkozatai.

284 Márpedig a megtámadott határozat (798) preambulumbekezdéséből és 20. ábrájából – amelyekre a Bizottság az említett határozat (1504) preambulumbekezdésében hivatkozik – kitűnik, hogy a Bizottság által végzett értékelések a kifogásközlésre adott válaszon és maga a Tele Columbus által közölt saját számadatain alapulnak. A megtámadott határozat (744) preambulumbekezdésének a) pontjában és (797)–(799) preambulumbekezdésében bemutatott bizonyítékok azt mutatják, hogy a Tele Columbus a megtámadott határozat elfogadását megelőző években valóban nem kettőzte meg valamely másik szolgáltató kábelhálózatát, amit a felperes sem vitat. Közelebbről, a megtámadott határozat (798) preambulumbekezdésében szereplő 20. ábra azt mutatja, hogy a Tele Columbus hálózatához kapcsolódó háztartások száma 2012 és 2018 között nem nőtt jelentősen, hacsak nem más társaságok már meglévő eszközeinek megszerzése révén. Márpedig a felperes nem terjeszt elő egyetlen, azon következtetést cáfoló bizonyítékot sem, hogy a Tele Columbus „az utóbbi években csak csekély mértékben fejlesztette a 3. szintű infrastruktúráját”.

285 A felperes továbbá előadja, hogy a 3. szintű infrastruktúrába történő beruházás nem járt volna automatikusan a ténylegesen csatlakozó háztartások számának növekedésével (ellentétben azzal, ami a megtámadott határozat (799) preambulumbekezdéséből kitűnik). Ezenkívül a felperes szerint a csatlakozó háztartások teljes számának stagnálása nem elegendő a Tele Columbus verseny szempontjából fennálló jelentőségének bizonyításához, mivel a hálózat bővítésének köszönhetően szerzett új ügyfeleket ellensúlyozhatta más ügyfelek átmeneti elvesztése.

286 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Tele Columbus által ténylegesen csatlakoztatott háztartások száma növekedésének hiánya komoly jele volt a hálózatbővítésbe történő jelentős beruházás hiányának, vagy legalábbis az esetleges hálózatbővítés sikere vagy jövedelmezősége hiányának. Egyébiránt a felperes nem javasol a hálózatbővítés versenyre gyakorolt hatásának mérésére szolgáló, a csatlakozó háztartások számának növekedésétől eltérő módszereket.

287 Végül a felperes azt állítja, hogy más versenytársak, így ő maga is, igénybe vehettek volna az összefonódásban részt vevő felek 3. szintű infrastruktúrájához való (ideiglenes) hozzáférést annak érdekében, hogy versenyezni tudjanak az MDU-piacon azelőtt, hogy folyamatosan kiépítenék saját 3. szintű (üvegszálas) hálózatukat.

288 Ugyanakkor, amint arra a Bizottság a megtámadott határozat (1479) preambulumbekezdésében lényegében rámutatott, a 4. szintű független üzemeltetők csak igen korlátozott szerepet játszanak a versenyviszonyokban. Egyébiránt, amint arra a Bizottság hivatkozik, anélkül hogy azt a felperes vitatta volna, a felperes a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában nem vett igénybe az összefonódásban részt vevő felek 3. szintű infrastruktúrájához való hozzáférést annak érdekében, hogy versenyezni tudjon az MDU-piacon azelőtt, hogy folyamatosan kiépítette volna a saját optikai szálas hálózatát. Végül a felperes semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő annak alátámasztására, hogy a közeljövőben hozzá kívánt férni az összefonódásban részt vevő felek 3. szintű infrastruktúrájához annak érdekében, hogy versenyezni tudjon az MDU-piacon azelőtt, hogy folyamatosan kiépítené saját optikai szálas hálózatát.

289 Másodsorban, a felperes azon állítását illetően, amely szerint a Tele Columbus versenykényszert gyakorolt a Unitymediára annak ellenére, hogy csak továbbértékesítette a Unitymedia termékét annak kábelhálózati lábnyomán, meg kell állapítani, hogy a felperes ezen puszta állítás alátámasztására nem csatolt olyan bizonyítékokat, amelyek kérdésessé tehetnék a megtámadott határozat (1501) és (1503) preambulumbekezdésében szereplő, a fenti 264. és 265. pontban felidézett magyarázatokat.

290 Ebből következik, hogy a felperes által előadott érvek nem bizonyítják, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, amikor úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok azt mutatják, hogy a Tele Columbusnak a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán bekövetkezett gyengülése korlátozott hatással járt az MDU-piacon fennálló versenyre.

291 Harmadsorban, ami a Vodafone által a Tele Columbusnak tett visszavonhatatlan ajánlatokat és a felperes azon állítását illeti, amely szerint a Bizottság azokat nem vehette figyelembe, e két ajánlatból az következik, hogy a Vodafone egyértelműen jelezte azon szándékát, hogy a Unitymedia kábelhálózati lábnyomán nem fogja rontani a Tele Columbus feltételeit, amit a Bizottság jogosan vett figyelembe a hatások vizsgálata során. A 139/2004 rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozta ugyanis a Bizottságot abban, hogy e ténybeli elemet figyelembe vegye azon következtetésének alátámasztása érdekében, amely szerint az ügylet vertikális, nem egyeztetett hatások miatt nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt az MDU-piacon, valamint a Unitymedia kábelhálózati lábnyomának megfelelő potenciális regionális piacon.

292 Amint az a megtámadott határozatból kitűnik, a Bizottság csupán tudomásul vette a Vodafone visszavonhatatlan ajánlatait mint a következtetését alátámasztó további ténybeli elemeket. A Bizottság ugyanis ezeket az ajánlatokat nem tette a 139/2004 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett kötelezettséggé.

293 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a kizárásra irányuló esetleges stratégia nem érintené jelentős mértékben hátrányosan a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyt.

294 Egyébiránt az inputokhoz való hozzáférés jelentős akadályozására való képesség, az erre való motiváció és a kizárásra irányuló stratégia által a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyre gyakorolt negatív hatások három kumulatív feltételt alkotnak, vagyis bármelyik hiánya elegendő ahhoz, hogy a versenyellenes inputkizárás kockázata kizárásra kerüljön (lásd a fenti 277. pontot, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

295 Következésképpen, mivel a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el a kiszorításra irányuló stratégia által a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyre gyakorolt potenciális hatásoknak (vagyis e feltételek közül a harmadiknak) az értékelése során, a harmadik jogalap második részét el kell utasítani. Következésképpen nem szükséges megvizsgálni a Bizottság által a megtámadott határozat (1494)–(1496) preambulumbekezdésében követett érvelés állítólagos téves voltára alapított első rész megalapozottságát, amely érvelés végén a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany nem rendelkezne az összefonódáshoz köthető motivációval arra, hogy kiszorítsa a Tele Columbust az MDU-piacról (ami e feltételek közül a másodiknak felel meg).

296 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap második részét és a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

E. Az ügylet által a televíziós csatornák beszerzésének nagykereskedelmi piacára, valamint a televíziós jelátvitel piacára gyakorolt hatásokat illetően a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapuló negyedik jogalapról

297 Negyedik jogalapjának alátámasztására a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban végzett azon elemzés, amely az ügyletnek a televíziós csatornák beszerzésének nagykereskedelmi piacára és a televíziós jelátvitel piacára gyakorolt hatásaira vonatkozik, nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz.

1. Előzetes megfontolások

298 Amint az a fenti 25. és 26. pontban kifejtésre került, a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacán a televíziós műsorszolgáltatók (kínálati oldal) televíziós csatornákat nyújtanak, amelyeket a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók (keresleti oldal), így például a Vodafone, a Unitymedia vagy a felperes szereznek meg annak érdekében, hogy a végfelhasználóknak audiovizuális szolgáltatásokat nyújtsanak. A televíziós jelátvitel piacán ugyanezek a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók (kínálati oldal) arra használják infrastruktúrájukat, hogy jelátviteli díjak megfizetése ellenében televíziós jelek átvitelére irányuló szolgáltatást nyújtsanak ugyanezen televíziós műsorszolgáltatók (keresleti oldal) számára a csatornáikhoz. Másként fogalmazva, a televíziós jelátvitel piacának szereplői ugyanazok voltak, mint a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacának szereplői, de az olyan televíziós szolgáltatók, mint az összefonódásban részt vevő felek, az első piacon a kínálati oldalon, a második piacon pedig keresleti oldalon helyezkedtek el. A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e két nagykereskedelmi piac szorosan

összefügg, mivel a televíziós műsorszolgáltatók és a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók közötti tárgyalások általában mindkét aspektusra (egyrészt a jelátvitelre, másrészt a csatornák beszerzésére) kiterjedtek.

299 Az e piacokra vonatkozó elemzése nyomán a Bizottság megállapította, hogy az ügylet nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacán.

300 A televíziós jelátvitel piacán a Bizottság megállapította, hogy annak következtében, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany képes és motivált lenne arra, hogy egyrészt rontsa az e jogalany által a műsorszolgáltatókkal szemben előírt szerződéses és pénzügyi feltételeket, másrészt pedig akadályozza az olyan innovatív televíziós szolgáltatások megjelenését és fejlesztését, mint az OTT és a HbbTV, a hatékony verseny jelentős akadályozása áll fenn, és úgy ítélte meg, hogy ez negatív hatással lenne a németországi televíziónézőkre (lásd egyrészt a megtámadott határozat (1205)–(1265) preambulumbekezdését, másrészt az (1266)–(1292) preambulumbekezdését).

301 A Bizottság ezzel szemben úgy ítélte meg, hogy nem vonható le az a következtetés, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany e piacon fennálló piaci erejének növekedését követően az említett jogalany valószínűleg olyan, kizárólagossági megállapodások formájában megjelenő feltételeket érne el a műsorszolgáltatóknál és a televíziós jogok jogosultjainál, amelyek negatív hatással lennének a versenytárs televíziós műsorszolgáltatók televíziós csatornákhoz vagy tartalmakhoz való kiskereskedelmi hozzáférésére.

302 E tekintetben a Bizottság a megtámadott határozat (1164) preambulumbekezdésében mindenekelőtt megjegyezte, hogy e piacot Németországban nem jellemzik ilyen, egyrészt a televíziós műsorszolgáltatók és a televíziós jogok jogosultjai, és másrészt a kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók közötti kizárólagossági megállapodások.

303 A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak kiskereskedelmi televíziósjel-szolgáltatóként fennálló piaci erejének növekedése miatt kényszeríthetné-e a televíziós műsorszolgáltatókat és a televíziós jogok jogosultjait arra, hogy a televíziós csatornákra vagy tartalmakra vonatkozó kizárólagossági megállapodásokat biztosítsanak számára. Ennek keretében a Bizottság jelezte, hogy elemzését különösen a német labdarúgó bajnokságra (Bundesliga), vagyis a Németországban legjelentősebb sporteseményre összpontosította, ugyanakkor tisztázva, hogy ugyanezek a megfontolások vonatkoznak más sporteseményekre vagy népszerű televíziós tartalmakra is, amelyekre vonatkozóan az ügy iratai között nem talált közvetlen bizonyítékot (lásd a megtámadott határozat (1165) preambulumbekezdését).

304 Először is a megtámadott határozat (1173)–(1176) preambulumbekezdésében a Bizottság megvizsgálta, hogy a Sky, amely a Bundesliga kizárólagos közvetítési jogainak többségével rendelkezik, valószínűleg elfogadná-e, hogy kizárólagossági megállapodásokat kössön az összefonódás folytán létrejött jogalannyal. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem valószínű, hogy ez lenne a helyzet, mivel, noha igaz, hogy a Sky a tartalmainak terjesztése tekintetében az összefonódás folytán létrejött jogalanytól függ, e televíziós műsorszolgáltató ugyanúgy, sőt még inkább függ más terjesztési módoktól is, különösen az Astra műholdas televíziós szolgáltatótól, azzal a következménnyel, hogy a Sky a bevételeinek jelentős részét elveszítené, ha kizárólagossági megállapodást kötne az összefonódás folytán létrejött jogalannyal.

A Bizottság azt a tényt is figyelembe vette, hogy a Sky, amely nemzetközi szereplő és a fizetős televíziós szolgáltatásokat nyújtó fő szolgáltató Németországban, biztos kiegyenlítő vásárlóerővel rendelkezett.

305 Másodszor a megtámadott határozat (1177)–(1183) preambulumbekezdésében a Bizottság megvizsgálta, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany észszerűen követhet-e olyan stratégiát, amely arra irányul, hogy más televíziós csatornákhoz vagy tartalmakhoz való kizárólagos hozzáférést szerezzen, többek között azon televíziós műsorszolgáltatókkal vagy a televíziós jogok azon jogosultjaival szemben, amelyek a Sky-nál alacsonyabb kiegyenlítő vásárlóerővel rendelkeznek. Az összefonódásban részt vevő felek belső dokumentumai és a kifogásközlésre adott válaszuk alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy még ha az összefonódás folytán létrejött jogalany képes is lenne ilyen stratégia végrehajtására, kétséges, hogy motivált lenne erre, mivel az ilyen stratégia magas végrehajtási költségekkel, de a nyereség szempontjából bizonytalan eredményekkel járna.

306 Harmadszor, a megtámadott határozat (1184)–(1197) preambulumbekezdésében a Bizottság a felek ilyen stratégiára vonatkozó belső dokumentumait megvizsgálva részletesebben elemezte az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való motiváltságát, hogy bizonyos televíziós tartalmakra vonatkozó kizárólagos jogok szerzése révén kiszorítsa versenytársait. A Bizottság szerint e dokumentumokból kitűnt, hogy az összefonódásban részt vevő mindkét fél már megvizsgálta annak lehetőségét, hogy sportcsatornákat vagy sporttartalmakat szerezzen meg kizárólagos alapon, de végül felhagytak az ilyen tervekkel, amint azt e felek a kifogásközlésre adott válaszukban bizonyítékokkal alátámasztva kifejtették. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy nem állapítható meg, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lett volna arra, hogy szélesebb ügyfélkörét arra használja fel, hogy tárgyalásokat folytasson a televíziós műsorszolgáltatókkal bizonyos „prémium” tartalmakra vonatkozó kizárólagos megállapodásokról annak érdekében, hogy kiszorítsa a versenytárs kiskereskedelmi televíziós szolgáltatókat.

307 Végül a teljesség kedvéért a Bizottság a megtámadott határozat (1198)–(1203) preambulumbekezdésében megvizsgálta, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany által kialakított feltételezett kizárólagossági stratégia olyan jelentős versenyellenes hatásokkal járhatna-e, amelyek különösen a versenytárs kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók kiszorítását eredményezik, ami káros következményekkel járna a fogyasztókra nézve.

308 Olyan adatok alapján, amelyek azt mutatták, hogy a német televíziónézők nagy többsége nem váltana kiskereskedelmi televíziós szolgáltatót a kizárólagos sporttartalmakhoz való hozzáférés érdekében, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy még ha az összefonódás folytán létrejött jogalany kizárólagossági stratégiát hajtana is végre, ez a versenytárs szolgáltatókat nem fosztaná meg jelentős ügyfélkörtől. A Bizottság figyelembe vette azt a tényt is, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany még ilyen esetben is versenyben állna a Sky-jal, amely a televíziós tartalmak különböző platformokon történő nem kizárólagos terjesztésére irányuló stratégiát folytat, ami lehetővé tenné a versenytárs szolgáltatók számára, hogy mindenképpen hozzáférjenek a Sky „prémium” tartalmaihoz. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy valószínűtlen, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany kizárólagossági stratégiájának végrehajtása jelentős versenyellenes hatásokkal járhatna.

309 Mindezen okokból a Bizottság a megtámadott határozat (1204) preambulumbekezdésében megállapította, hogy még ha az összefonódás folytán létrejött jogalany ezen ügyletet követően nagyobb piaci erővel rendelkezne is, nem vonható le az a következtetés, hogy ez utóbbi valószínűleg olyan, kizárólagossági megállapodások formájában megjelenő feltételeket érne el a

műsorszolgáltatóknál és a televíziós jogok jogosultjainál, amelyek negatív hatással lennének a versenytárs televíziós műsorszolgáltatók televíziós csatornákhoz vagy tartalmakhoz való kiskereskedelmi hozzáférésére.

310 A jelen ügyben a felperes által a jelen jogalap alátámasztására előadott érvelés két részre oszlik. Az első rész keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság azon következtetése, miszerint a televíziós műsorszolgáltatók és a televíziós jogok jogosultjai az összefonódás folytán létrejött jogalany piaci erejének növekedése ellenére valószínűleg nem kötöttek volna kizárólagossági megállapodásokat e jogalannyal, téves és az ügylet által a televíziós jelátvitel piacán a versenyre gyakorolt hatások hiányos és nyilvánvalóan téves értékelésén alapul. A második rész alátámasztása érdekében a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság annak vizsgálatára szorítkozott, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany képes, illetve motivált lenne-e megakadályozni az OTT és a HbbTV televíziózás megjelenését és fejlesztését, de nem vette figyelembe az ügylet által más, hasonlóan innovatív televíziós szolgáltatásokra, például az IPTV-re gyakorolt hatásokat.

2. A (részleges vagy teljes) kizárólagossági megállapodások útján történő piaclezárással kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított első részről

311 A jelen jogalap első részének alátámasztása érdekében a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany teljes kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságának a megtámadott határozatban szereplő értékelése téves és hiányos.

312 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany részleges kizárólagossági stratégia végrehajtására való motiváltságának a megtámadott határozatban szereplő értékelése hiányos.

313 Harmadsorban a felperes vitatja a Bizottság azon következtetését, amely szerint a tartalmakra vonatkozó feltételezett teljes vagy részleges kizárás valószínűleg nem járna jelentős versenyellenes hatásokkal.

a) Az összefonódás folytán létrejött jogalany teljes kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságára vonatkozó, Bizottság általi vizsgálat állítólagosan hiányos és téves voltáról

314 A felperes szerint először is a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a teljes kizárólagossági megállapodások megkötéséből eredő költségek a platform végfelhasználói számának növekedésével csökkennek, és ennélfogva tévesen állapította meg, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany nem lenne motivált ilyen megállapodások megkötésére. A felperes hozzáteszi, hogy a Unitymedia a múltban megszerzett bizonyos, a Bundesligára vonatkozó jogokat, ami azt mutatja, hogy ilyen stratégia már létezett. Márpedig az ügyfélkörének az ügyletből eredő növekedésére tekintettel a kizárólagosság érdekesebb lett volna az összefonódás folytán létrejött jogalany számára.

315 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által lefolytatott vizsgálat hiányos, mivel az csak a Bundesligához kapcsolódó kizárólagos jogok megszerzésének esetére vonatkozott, és téves, mivel a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a Bundesligára vonatkozó jogokra alkalmazandó

megfontolások más sporteseményekre vagy népszerű tartalmakra is alkalmazandók, noha az ilyen tartalmakat érintő, kizárásra irányuló stratégia potenciális előnyei a felperes szerint eltérőek voltak.

316 Harmadszor, a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a kizárólagossági stratégiának az összefonódás folytán létrejött jogalany számára fennálló előnyei (és a műsorszolgáltatók arra való készsége, hogy kizárólagossági megállapodásokat fogadjanak el), a jövőben változhatnak, mivel az összefonódás folytán létrejött jogalanynak több lehetősége lenne arra, hogy többcélú szolgáltatásra vonatkozó csomagajánlatokat kínáljon egy igen széles ügyfélkör számára egész Németországban, valamint amiatt, hogy a kizárólagos tartalmak segíthetnék az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy növelje FMC-ajánlatainak olyan ügyfelek részére történő értékesítését, akik mobiltelefonjukon tekinthetnék meg e tartalmakat.

317 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

318 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a felperes nem vonja kétségbe a Bizottságnak a megtámadott határozat (1173)–(1176) preambulumbekezdésében kifejtett azon értékelését, amely lehetővé tette a Bizottság számára annak megállapítását, hogy kevéssé volt valószínű, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lenne arra, hogy teljes kizárólagossági megállapodást kössön a Sky-jal (lásd a fenti 304. pontot), és amely értékelés többek között azon alapult, hogy a Sky a tartalmainak terjesztése érdekében ugyanúgy, sőt nagyobb mértékben függött más szolgáltatóktól, mint az összefonódás folytán létrejött jogalanytól. A tárgyaláson a felperes egyébként megerősítette, hogy nem vitatja azt a tényt, hogy a Sky arra való motiváltsága, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalannyal teljes kizárólagossági megállapodást kössön, korlátozott volt.

319 Egyébiránt a Bizottság azon értékelését illetően, amely lehetővé tette számára annak megállapítását, hogy kétséges volt, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lenne arra, hogy a Sky-tól eltérő más tartalomszolgáltatókkal teljes kizárólagossági megállapodásokat kössön, amint az a megtámadott határozat (1177)–(1183) preambulumbekezdésében kifejtésre került (lásd a fenti 305. pontot), a felperes általános jelleggel azt állítja, hogy a teljes kizárólagossági megállapodások megkötéséből eredő költségek a platform végfelhasználói számának növekedésével csökkennek, vagy hogy a kizárólagossági stratégia az összefonódást követően vonzóbb, mint korábban volt, de nem terjeszt elő olyan konkrét bizonyítékokat, amelyek alkalmasak lennének a Bizottság magyarázatainak megkérdőjelezésére.

320 A felperes különösen nem bizonyítja, hogy Németországban kellően szoros összefüggés állt volna fenn a vonzó csatornák vagy tartalmak valamely szolgáltató televíziós platformján való jelenléte és az új televíziónézők vonzására való képessége között, ami kellő valószínűséggel lehetővé tette volna a teljes kizárólagossági megállapodások magas költségeinek megtérülését. Ezenkívül a felperes nem terjeszt elő olyan bizonyítékot, amely kellőképpen alátámasztaná, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lett volna arra, hogy a jövőben a teljes kizárólagosságon alapuló kereskedelmi stratégiát folytasson, és amely így lehetővé tenné a Bizottság erre vonatkozó értékelésének megkérdőjelezését.

321 Másodszor, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint az összefonódás folytán létrejött jogalany teljes kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságának a Bizottság általi vizsgálata hiányos, mivel a Bundesligára korlátozódik, valamint téves, meg kell állapítani,

hogy az inputkizárás csak abban az esetben vet fel versenyjogi aggályokat, ha a termelési-értékesítési lánc alacsonyabb szintjén lévő termék szempontjából „fontos inputot” érint, amint arra a nem horizontális összefonódásokról szóló iránymutatás 34. pontja rámutat.

322 Következésképpen meg kell állapítani, hogy ha a legvonzóbb tartalmakra (például a Bundesligára) vonatkozó teljes kizárási stratégia nem eredményez elegendő szolgáltatóváltást ahhoz, hogy nyereséges legyen, valószínű, hogy más, „kevésbé fontos” tartalomtípusok még kevésbé lennének alkalmasak erre, azzal a következménnyel, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany kevésbé lenne motivált arra, hogy az ilyen tartalmakra vonatkozó, teljes kizárásra irányuló stratégia végrehajtását kísérelje meg. Ennélfogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy csak a Bundesligára vonatkozó kizárólagos jogok megszerzésének hipotetikus helyzetét vizsgálta meg, valamint, hogy úgy ítélte meg, hogy megfontolásai a kevésbé népszerű tartalmakra is vonatkoznak.

323 Egyébiránt a felperes csupán a kevésbé vonzó tartalmak tekintetében a kizárásra irányuló stratégia kevésbé költséges jellegére hivatkozik, azonban nem fejti ki sem azokat az okokat, amelyek miatt az összefonódás folytán létrejött jogalany számára jövedelmezőbb lenne a Bundesligánál kevésbé vonzó tartalmakra vonatkozó kizárólagos jogok megszerzésére irányuló stratégiát folytatni, sem pedig azokat az okokat, amelyek miatt az ilyen tartalmak a nem horizontális összefonódásokról szóló iránymutatás 34. pontja értelmében kellően „fontosak” lennének ahhoz, hogy ezen inputkizárás versenyjogi aggályokat vessen fel.

324 Mindenesetre a felperes állításával ellentétben a megtámadott határozat (1184)–(1197) preambulumbekezdéséből kitűnik (lásd a fenti 306. pontot), hogy a Bizottság megvizsgálta azt a kérdést, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lenne-e arra, hogy a Bundesligától eltérő más sporteseményekre vagy népszerű tartalmakra vonatkozó kizárólagos jogokat szerezzen, figyelembe véve többek között azt a tényt, hogy a Unitymedia – amint azt a felperes állítja – 2005-ben megszerzett a Bundesligára vonatkozó bizonyos jogokat.

325 Harmadszor, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a Bizottság nem vette figyelembe azt, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak több lehetősége lenne arra, hogy többcélú szolgáltatásra vonatkozó csomagajánlatokat kínáljon egy igen széles ügyfélkör számára egész Németországban, valamint azt, hogy a kizárólagos tartalmak segíthetnék e jogalanyt abban, hogy növelje FMC-ajánlatainak értékesítését, meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat (149) preambulumbekezdése b) pontjának iv–vi. alpontjában a Bizottság megállapította, hogy az FMC-ajánlatok Németországban kevéssé elterjedtek, amit az összefonódásban részt vevő felek a piaci vizsgálat során megerősítettek. Harmadik felek jelentései szerint ugyanis 2017-ben a háztartásoknak csupán 8,4%-a vagy a vezetékes szélessávú ügyfélkör 10,8%-a, azaz 3,5 millió háztartás vásárolt FMC-terméket. A Bizottság azt is megállapította, hogy a WIK-Consult tanácsadó iroda tanulmánya, amelyet egy harmadik fél nyújtott be a közigazgatási eljárás során, arra a következtetésre jutott, hogy a közeljövőben nem következik be jelentős változás a németországi verseny dinamikájában a vezetékes és a mobil termékek csomagban történő értékesítése miatt, mivel a német fogyasztók továbbra is külön vásárolják meg e két terméktípust, amit a felperes nem vitat.

326 Ennélfogva nem kifogásolható, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy változhattak-e a jövőben a kizárólagossági stratégia előnyei (és a műsorszolgáltatók arra való készsége, hogy kizárólagossági megállapodásokat fogadjanak el) az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való több lehetősége miatt, hogy többcélú szolgáltatásra vonatkozó csomagajánlatokat – különösen FMC-ajánlatokat – kínáljon igen széles ügyfélkör számára egész Németországban.

327 A fentiekből következik, hogy a felperesnek az összefonódás folytán létrejött jogalany teljes kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságára vonatkozó, Bizottság általi vizsgálat állítólagosan hiányos és téves voltára alapított kifogását el kell utasítani.

b) Az összefonódás folytán létrejött jogalany részleges kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságára vonatkozó, Bizottság általi vizsgálat állítólagosan hiányos voltáról

328 A felperes azt rója fel a Bizottságnak, hogy nem vette figyelembe az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való lehetőségét, hogy a downstream MDU- és SDU-piacon egyedileg egy vagy több versenytársat – így a felperest – célzó részleges kizárást valósítson meg, amely megakadályozná a televíziós műsorszolgáltatókat abban, hogy csatornáikat és tartalmaikat az előbbiek körében terjesszék, vagy e versenytársakat megfosztaná bizonyos innovatív televíziós funkciókhoz, így például a VOD-hoz és a késleltetett vagy utólagos megtekintéshez való hozzáféréstől.

329 Márpedig a felperes szerint az ilyen részleges kizárásra irányuló stratégia annál is inkább valószínű, mivel az az összefonódás folytán létrejött jogalany számára kevésbé költséges, és a műsorszolgáltatók számára könnyebben elfogadható, ugyanakkor káros hatásokat gyakorol a megcélzott versenytársakra.

330 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

331 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság által a teljes kizárólagossági megállapodások Sky-jal történő megkötésére való lehetséges motiváltság vizsgálatával összefüggésben tett megállapítások (lásd a megtámadott határozat (1173)–(1176) preambulumbekezdését és a fenti 304. pontot) elegendőek voltak ahhoz, hogy kizárja az összefonódás folytán létrejött jogalany által esetlegesen folytatott, az e szolgáltatóval fennálló részleges kizárólagosságon alapuló stratégiát. Ugyanis, amint arra a Bizottság hivatkozik, mivel megállapította, hogy a Sky nem volt motivált arra, hogy teljes kizárólagossági megállapodásokat kössön, tekintettel többek között az összefonódás folytán létrejött jogalanytól eltérő más szolgáltatóktól – köztük a műholdas televíziós szolgáltatóktól – való függésére, amit a felperes nem vitat, kevéssé volt valószínű, hogy a Sky olyan kizárólagosságot biztosított volna e jogalanynak, amely az MDU- és az SDU-piacon tevékenykedő, egyedileg megcélzott egyes szolgáltatók kizárásának formáját öltötte volna, annál is inkább, mivel ajánlata más platformokon továbbra is elérhető maradt, vagy hogy a Sky elfogadta volna, hogy ez utóbbiakat megfossza bizonyos innovatív funkcióktól. Ennélfogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem vette figyelembe az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való lehetőségét, hogy ilyen megállapodásokat kössön a Sky-jal, amelyek célja az volt, hogy egyes versenytársait megfosszák innovatív tartalmaktól vagy funkcióktól.

332 Egyébiránt a Sky-on kívüli egyéb televíziós műsorszolgáltatókat illetően meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjeszt elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely arra utalna, hogy az általuk valamely versenytárs ajánlatában kínált bizonyos tartalmak vagy innovatív funkciók hiánya jelentősen befolyásolta volna a szolgáltatóváltást, és ennélfogva, hogy az MDU-piacot illetően a lakásszövetkezetek, illetve az SDU-piacot illetően a német televíziónézők potenciálisan jelentős hányada hajlandó lett volna áttérni az összefonódás eredményeként létrejött jogalany ajánlatára, csupán amiatt, hogy bizonyos csatornák vagy funkciók nem szerepeltek a jelenlegi szolgáltatójuk kínálatában. A felperes tehát nem bizonyítja a nem horizontális összefonódásokról szóló iránymutatás 32. pontja értelmében vett, a downstream versenyre gyakorolt jelentős negatív hatást.

333 Mindenesetre az, hogy egy erőfölényben lévő vállalkozás egy vagy több egyedileg megjelölt versenytársnak a downstream piacról való kiszorítására irányuló kizárólagossági megállapodásokat köt egy szolgáltatóval, versenyjoggal ellentétes magatartásnak minősülhet (lásd ebben az értelemben: 2011. március 22-i Altstoff Recycling Austria kontra Bizottság ítélet, T-419/03, EU:T:2011:102, 51. pont). A tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva a felperes egyébként megerősítette, hogy ha az összefonódás folytán létrejött jogalany teljes vagy részleges kizárólagossági megállapodást köt egy televíziós műsorszolgáltatóval, az az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk megsértésének minősülhet.

334 Következésképpen meg kell állapítani, hogy kevéssé volt valószínű, hogy az összefonódás eredményeként létrejött jogalany ezen összefonódást követően ilyen megállapodások megkötésére hajlott volna, akár a televíziós műsorszolgáltatók vonatkozásában is. Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy bár figyelembe kell venni a versenyellenes magatartások irányába ható ösztönző erőket, figyelembe kell venni azt a tényt is, hogy az említett ösztönző erők milyen mértékben csökkennének, sőt szűnnének meg a szóban forgó magatartások jogellenességének, esetleges lelepleződésének, illetve annak okán, hogy ezt a magatartást az illetékes hatóságok akár uniós, akár nemzeti szinten üldözhetik, illetve ebből eredően pénzbírságot szabhatnak ki (lásd ebben az értelemben: 2002. október 25-i Tetra Laval kontra Bizottság ítélet, T-5/02, EU:T:2002:264, 159. pont; 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítélet, T-210/01, EU:T:2005:456, 303–311. pont). Ennélfogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem vette figyelembe annak valószínűtlen eshetőségét – a potenciálisan jogellenes jellegére tekintettel –, hogy az összefonódás eredményeként létrejött jogalany olyan kizárólagossági megállapodást köt valamely televíziós műsorszolgáltatóval, amelynek következtében egy vagy több, egyedileg megcélzott versenytársat a downstream piacokon megfosztott volna a bizonyos tartalmakhoz vagy bizonyos innovatív funkciókhoz való hozzáféréstől.

335 A fentiekből következik, hogy a felperesnek az összefonódás folytán létrejött jogalany részleges kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságára vonatkozó, Bizottság általi vizsgálat állítólagosan hiányos voltára alapított kifogását el kell utasítani.

336 Egyébiránt az inputokhoz való hozzáférés jelentős akadályozására való képesség, az erre való motiváció és a kizárásra irányuló stratégia által a termelési-értékesítési láncban lejjebb folyó versenyre gyakorolt jelentős negatív hatás három kumulatív feltételt alkot, vagyis bármelyik hiánya elegendő ahhoz, hogy a versenyellenes inputkizárás kockázata kizárásra kerüljön (lásd a fenti 277. pontot, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

337 Következésképpen, mivel a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való állítólagos motiváltságát illetően, hogy a versenytárs kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók kiszorítására irányuló stratégiát hajtson végre (vagyis e feltételek közül a másodikat illetően), a negyedik jogalap első részét el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a tartalmak tekintetében a teljes vagy részleges kizárásra irányuló stratégia downstream versenyre gyakorolt hatásai (vagyis e feltételek közül a harmadik) Bizottság általi vizsgálatának állítólagos téves jellegére alapított harmadik kifogás megalapozottságát.

3. Az ügylet által az innovatív televíziós szolgáltatások korlátozása révén a versenyben okozott kár értékelésének hiányos jellegére alapított második részről

338 Elöljáróban a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság helyesen állapította meg, hogy az ügyletet követően az összefonódás folytán létrejött jogalany képes és motivált lenne arra, hogy akadályozza az olyan innovatív televíziós szolgáltatások megjelenését, mint a HbbTV és az OTT, ami káros hatással lenne a fogyasztókra azáltal, hogy csökkentené a nézői élmény színvonalát, és korlátozná a rendelkezésükre álló választékot. A felperes ugyanakkor azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az összefonódás eredményeképpen létrejövő jogalany más innovatív televíziós szolgáltatásoknak, például az IPTV-nek is árthat.

339 Ezen állítás alátámasztására a felperes azt állítja, hogy az OTT-szolgáltatások nem nyújtják ugyanazt a minőséget, mint az IPTV, azokhoz külön berendezésre van szükség, és nem olyan jövedelmezőek, mint az IPTV. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy az OTT-t illetően a minőség és a végső fogyasztóknak nyújtott nézői élmény romlásával kapcsolatos valamennyi aggály az IPTV-re is vonatkozik.

340 A felperes arra is hivatkozik, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a tartalmak terjesztésének korlátozására való képessége és motiváltsága nem volt kisebb mértékű a versenytársai által nyújtott IPTV-szolgáltatásokat illetően, mint a műsorszolgáltatók által kínált OTT és HbbTV esetében. A Bizottság semmilyen magyarázattal nem szolgált a tekintetben, hogy a tartalmak IPTV-n keresztüli átvitelének korlátozása miért ne jelenthetne problémát, és hogy a műsorszolgáltatók OTT-jén és HbbTV-jén kívüli innovatív szolgáltatások miért kevésbé relevánsak vagy kevésbé érdemesek a védelemre. A felperes hozzáteszi, hogy egyrészt a Bizottság azon állítása, amely szerint az OTT középtávon gyökeres változást hozhat, semmilyen bizonyítékon nem alapul, és még ha ez lenne is a helyzet, ez nem igazolhatja az ügylet által a – piacon már jelentős vonzerővel bíró – IPTV-re gyakorolt negatív hatások figyelmen kívül hagyását. Másrészt a felperes szerint az összefonódás folytán létrejött jogalanynak még inkább motiváltnak kellene lennie arra, hogy az IPTV-nek ártson, mint arra, hogy az OTT-nek, mivel az IPTV a kábeltelevízió valódi helyettesítője és az egyetlen, a piacon növekvő alternatív technológia, míg az OTT-t kizárólag a kábeltelevíziós szolgáltatás kiegészítéseként használják, annak helyettesítésre azonban nem.

341 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a beavatkozó fél által támogatott Bizottság kifejtette – az IPTV, jóllehet olyan rendszer, amely lehetővé teszi a televíziós szolgáltatások internetprotokollon keresztül történő nyújtását, egy erre szolgáló, kezelt hálózat részét képezi, amely a televíziós szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató ellenőrzése alatt áll, míg az OTT-technológia lehetővé teszi a televíziós műsorszolgáltatók számára a televíziós csatornáknak az interneten keresztül történő, közvetlen közvetítését, anélkül hogy a hálózat üzemeltetője közreműködne a tartalom ellenőrzésében vagy terjesztésében. Az IPTV-vel ellentétben az OTT-technológia ezért a televíziós műsorszolgáltatók (csatornák) és a televíziós szolgáltatások végső fogyasztói közötti közvetlenebb interakciót tesz lehetővé.

342 Egyébiránt a megtámadott határozatban a Bizottság számos olyan körülményt ismertetett, amelyek azt bizonyítják, hogy az OTT valóban újkeletű és egyre szélesebb körben használt technológiát jelent.

343 Így a megtámadott határozat (948), majd (950)–(954) preambulumbekezdésében az ügylet által a televíziós szolgáltatások kiskereskedelmi piacára gyakorolt esetleges horizontális hatások vizsgálata keretében a Bizottság részletesen ismertette az OTT televíziós szolgáltatások közelmúltbeli, növekvő kínálatát.

344 Közelebbről, a megtámadott határozat (948) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a hagyományos kiskereskedelmi televíziós szolgáltatók egyre gyakrabban kínálnak lineáris televíziós szolgáltatásokat OTT-n keresztül. E tekintetben rámutatott, hogy a Vodafone (Giga TV OTT), a felperes (Magenta TV) és a Telefónica (O2 TV) mindegyike önálló OTT televíziós ajánlattal rendelkezik. A Bizottság azt is megállapította, hogy más szolgáltatók kizárólag a meglévő televíziós előfizetőik számára, kiegészítő opcióként kínálnak OTT televíziós terméket, így a Unitymedia (Horizont Go), a United Internet (1 & 1 TV app), a Tele Columbus (Advance TV app), a NetCologne (NetGo app) és az M-Net (M-Net TV Plus App).

345 A megtámadott határozat (950) preambulumbekezdésében a Bizottság hangsúlyozta, hogy az olyan OTT-szolgáltatók, mint az Amazon Prime és a Netflix, már széles ügyfélkörrel rendelkeznek, mivel Németországban mindkettő már (legalább) több mint hárommillió előfizetővel rendelkezik, és a Netflix ebben az évben több mint 20%-os növekedésre számít.

346 A megtámadott határozat (951) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy Németországban a specializált OTT-szolgáltatások is egyre elterjedtebbek, és az említett határozat (952) preambulumbekezdésében megjegyezte, hogy több televíziós műsorszolgáltató is elkezdett saját OTT-szolgáltatásokat nyújtani.

347 Egyébiránt a megtámadott határozat (1127)–(1132) preambulumbekezdésében, a televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacára, valamint a televíziós jelátvitel piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások vizsgálata keretében a Bizottság magyarázatokkal szolgált az OTT-szolgáltatások fejlődésével, és különösen az ilyen szolgáltatások iránti kereslet alakulásával kapcsolatban.

348 E tekintetben a Bizottság a megtámadott határozat (1127) preambulumbekezdésében emlékeztetett arra, hogy az érintett piac meghatározása keretében rámutatott, hogy Németországban, csakúgy, mint számos más országban a televíziós ágazatban egyre inkább relevánssá válik az OTT terjesztés.

349 A megtámadott határozat (1129) preambulumbekezdésében a Bizottság, noha jelezte, hogy a televíziós műsorszolgáltatók többsége továbbra is úgy tekinti, hogy az OTT-termékek jelenleg az alapvető lineáris televíziós szolgáltatások kiegészítését képezik, bizonyítékokkal alátámasztva azt is hangsúlyozta, hogy ugyanezek az adatok az OTT terjesztés gyorsan növekvő jelentőségét mutatják Németországban, mivel a megkérdezett személyek 11,7%-a úgy nyilatkozott, hogy el tudja képzelni, hogy az OTT-t az otthoni televíziós vétel kizárólagos módjaként használja. Egyébiránt a Bizottság emlékeztetett arra, hogy egyes OTT terjesztők, így a Netflix, az Amazon és a DAZN már igen népszerűek, és rámutatott, hogy a piaci vizsgálat több résztvevője előadta, hogy az OTT-szolgáltatások bizonyos mértékben helyettesíthetik a hagyományos televíziós szolgáltatásokat.

350 A megtámadott határozat (1130) preambulumbekezdésében a Bizottság a megtámadott határozat egy lábjegyzetében megjelölt különböző dokumentumokra hivatkozva kifejtette, hogy – amint azt a német médiahatóságok jelezték – az OTT teret nyert az audiovizuális tartalmak vételének fő módjaként, így 2017 és 2018 között 6%-os növekedést mutatott. Egyébiránt a nemzeti nézettség

tekintetében az OTT-szolgáltatók a 2015–2016-ban fennálló 7,3%-ról 2017–2018-ra 12,8%-ra nőttek. Ami kifejezetten a „prémium” televíziós szegmenst illeti, az OTT a 2015–2016-os 16,8%-ról 2017–2018-ra 23%-ra nőtt. Ezenkívül ugyanezen években hasonló növekedési ráta figyelhető meg az előfizetők (25,3%-ról 33,4%-ra) és a bevétel (10,6%-ról 19,1%-ra) tekintetében is. A Bizottság azt is jelezte, hogy összehasonlításképpen a kábeltelevízió piaci részesedése ugyanebben az időszakban csökkent.

351 Végül a megtámadott határozat (1132) preambulumbekezdésében a Bizottság a helyzet gyors alakulásáról tett említést. E tekintetben a Bizottság hangsúlyozta, hogy az OTT-szolgáltatások fejlődése jelentősen korlátozhatja a hagyományos televíziós platformok piaci erejét, és kiegyenlítheti a különböző szereplők tárgyalási pozícióját, különösen a megfelelő piaci feltételek mellett.

352 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság azon állítása, amely szerint az OTT középtávon gyökeres változást hozhat, a felperes állításával ellentétben számos bizonyítékon alapul.

353 Egyébiránt a felperes nem terjeszt elő semmilyen bizonyítékot, amely lehetővé tenné egyrészt a fenti megállapítások megkérdőjelezését, másrészt pedig annak bizonyítását, hogy az IPTV az OTT-hez hasonló növekedést mutat, hogy az IPTV hasonló növekedési potenciállal rendelkezik, vagy hogy az OTT nem nyújtja ugyanazt a minőséget, mint az IPTV, hogy ahhoz külön berendezésre van szükség, és hogy nem olyan jövedelmező, mint az IPTV, ami azzal a következménnyel járna, hogy az OTT-t illetően a minőség romlásával és a végső fogyasztóknak nyújtott nézői élmény romlásával kapcsolatos valamennyi aggálynak az IPTV-re is vonatkoznia kellett volna. Rá kell mutatni arra is, hogy a felperes nem vitatja a Bizottság által a megtámadott határozat (291) preambulumbekezdésében adott azon magyarázatot, amely szerint Németországban a háztartások mindössze 8%-a fizetett elő IPTV-re, ami e technológia korlátozott piaci részesedését mutatja.

354 Ezt követően az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való motiváltságával kapcsolatban, hogy akadályozza az innovatív televíziós szolgáltatások megjelenését, a Bizottság a megtámadott határozat (1275) preambulumbekezdésében hangsúlyozta, hogy az OTT- és HbbTV-szolgáltatások célja, hogy közvetlen kapcsolatot hozzanak létre a műsorszolgáltatók és a televíziónézők között, ezáltal korlátozva az olyan hagyományos televíziós platformok általi közvetítést, mint az összefonódásban részt vevő felek. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany motivált lehet arra, hogy megakadályozza az ilyen szolgáltatások megjelenését egy olyan üzleti modell megőrzése érdekében, amely az ügyféllel való kapcsolat televíziós platform általi ellenőrzésén, valamint az ezen ügyfélkör és a műsorszolgáltatók közötti interakció hiányán alapul, és hogy ugyanez a probléma nem merül fel az IPTV esetében, amely nem kínál ilyen interakciót.

355 E tekintetben a Bizottság hangsúlyozta, hogy a piaci vizsgálat résztvevői által hivatkozott példák és az összefonódásban részt vevő felek belső dokumentumai arra utalnak, hogy ez utóbbiak már motiváltak voltak arra, hogy korlátozzák az OTT- és a HbbTV-szolgáltatások fejlődését, és kifejtette, hogy a fennálló motiváltság az ügyletet követően növekedne. Először is ugyanis az összefonódás folytán létrejött jogalany megnövekedett piaci ereje korlátozná a műsorszolgáltatók arra való lehetőségét, hogy ellenálljanak a Vodafone ilyen stratégiák elfogadására irányuló kísérletének. Továbbá az összefonódás folytán létrejött jogalany nem lenne motivált arra, hogy innovatív interaktív szolgáltatásokat vezessen be annak érdekében, hogy reagáljon a fő összehasonlítható versenytárs, vagyis a Unitymedia által kínált hasonló szolgáltatásokra. Végül, tekintettel arra, hogy az OTT-szolgáltatások által támasztott versenynek a kiskereskedelem

szintjén történő sikeres kiszorítása valamennyi meglévő kiskereskedelmi televíziós szolgáltató számára előnyös lenne, ez utóbbiak motiváltak lennének arra, hogy „potyázás” útján kihasználják (free-ride) a versenytársaik kiskereskedelmi szintjén történő kiszorítására irányuló erőfeszítéseket. Mindazonáltal a Vodafone és a Unitymedia egyesülése lehetővé tenné az összefonódás folytán létrejött jogalany számára, hogy internalizálja az OTT-szolgáltatások sikeres kiszorításából mindkét fél számára eredő előnyt. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy ez erősítené az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való motiváltságát, hogy ilyen stratégiát folytasson (lásd a megtámadott határozat (1280)–(1283) preambulumbekezdését).

356 Ebből következik, hogy a Bizottság olyan bizonyítékokkal rendelkezett, amelyek lehetővé tették számára, hogy a megtámadott határozat (1284) preambulumbekezdésében megállapítsa, hogy az összefonódásban részt vevő felek motiváltak lehettek arra, hogy akadályozzák az OTT- és a HbbTV-szolgáltatások növekedését egy olyan üzleti modell megőrzése érdekében, amelyben a televíziós platform közvetlenül ellenőzi az ügyféllel való kapcsolatot, és amelyben a műsorszolgáltatókat megakadályozzák abban, hogy megkerüljék a kábelhálózatok általi közvetítést.

357 Márpedig a felperes nem bizonyítja, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany ugyanilyen módon motivált lenne arra, hogy korlátozza a tartalmaknak az IPTV-technológia útján történő terjesztését.

358 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes állításával ellentétben a megtámadott határozatnak a fenti 342–351. pontban említett különböző preambulumbekezdéseiből az következik, hogy az IPTV nem a kábeltelevízió valódi helyettesítője, és nem az egyetlen növekvő alternatív technológia, míg az OTT valóban a kábeltelevíziót felváltó szolgáltatássá válhat.

359 Ennélfogva a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság a jelen ügyben köteles lett volna értékelni az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való motiváltságát, hogy korlátozza a tartalmaknak az IPTV-technológia útján történő terjesztését, és hogy ennélfogva a Bizottság nyilvánvaló hibát követett volna el, amikor nem végzett ilyen elemzést. Egyébiránt a fenti megfontolások fényében a felperesnek lehetősége volt egyrészt arra, hogy megértse azokat az indokokat, amelyek miatt a Bizottság nem végezte el ezt az értékelést, másrészt pedig arra, hogy jogait érvényesítse, így a Bizottság e tekintetben nem sértette meg indokolási kötelezettségét.

360 A negyedik jogalap második részét, valamint a negyedik jogalap egészét el kell tehát utasítani.

F. A Bizottság által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló ötödik jogalapról, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az OTT-kötelezettségvállalás és a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás elegendő ahhoz, hogy az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetővé tegye

361 Ötödik jogalapjának alátámasztására a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az összefonódásban részt vevő felek által felajánlott OTT-kötelezettségvállalás, a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás és a HbbTV-kötelezettségvállalás (a továbbiakban együttesen: a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások) alkalmas volt arra, hogy megszüntesse a hatékony versenynek a televíziós jelátvitel piacán megállapított jelentős akadályozását. A felperes szerint e kötelezettségvállalások éppen ellenkezőleg, nyilvánvalóan alkalmatlanok és elégtelenek voltak.

1. Előzetes megfontolások

362 Amint az a fenti 31. és 32. pontban kifejtésre került, a Bizottság a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a televíziós jelátvitel piacán megnövekedett piaci ereje miatt az ügylet egyrészt a szabadon fogható vagy fizetős csatornák tekintetében egyfajta részleges piaclezáráshoz vezethet, különösen az e jogalany által a műsorszolgáltatók számára előírt szerződéses és pénzügyi feltételek romlása, következésképpen Németországban a televíziós szolgáltatások végső fogyasztóinak nyújtott televíziós kínálat minőségi romlása révén, másrészt ahhoz, hogy e jogalany a televíziós jelátvitel piacán az OTT- és a HbbTV-szolgáltatások megjelenésének és fejlesztésének akadályozására irányuló stratégiát alakít ki, ami a televíziónézői élmény alacsonyabb színvonala és a szűkebb választék miatt árthatna a fogyasztóknak (lásd egyrészt az (1205)–(1265) preambulumbekezdést, másrészt az (1266)–(1292) preambulumbekezdést).

363 A hatékony verseny televíziós jelátvitel piacán megállapított jelentős akadályozásának megszüntetése érdekében a Bizottság elfogadott több, a Vodafone által felajánlott kötelezettségvállalást, nevezetesen az OTT-kötelezettségvállalást, amely megakadályozza az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy korlátozza azon műsorszolgáltatóknak, amelyek tartalmait a platformján keresztül terjesztik, az arra való lehetőségét, hogy e tartalmakat OTT-szolgáltatáson keresztül terjesszék, és amely e célból elegendő közvetlen összekapcsolási kapacitást garantál számukra, a HbbTV-kötelezettségvállalást, amely arra kötelezi az összefonódás folytán létrejött jogalanyt, hogy továbbra is biztosítsa a szabadon fogható műsorok szolgáltatói HbbTV jelének átvitelét, és a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalást, amely megakadályozza az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy emelje a szabadon fogható műsorok szolgáltatói által fizetett jelátviteli díjakat, amint az a fenti 40. és 41. pontból kitűnik.

364 A jelen ügyben a felperes által a jelen jogalap alátámasztására előadott érvelés négy részre osztható, amelyek közül az első a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások megfelelő jellegének értékelése során téves jogi kritérium alkalmazásán alapul, a második e kötelezettségvállalások nem hatékony jellegén, amennyiben azok nem szüntetik meg a megállapított versenyproblémákat, a harmadik a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás késedelmes felajánlásán, a negyedik pedig a hatékony verseny jelentős akadályozása valamennyi érintett piacon történő megszüntetésének hiányán.

365 A beavatkozó fél által támogatott Bizottság erre azt válaszolja, hogy az ötödik jogalap hatástalan, mivel a felperes nem vitatja a nagykereskedelmi vezetékes széles sávú hozzáférésre tett kötelezettségvállalás értékelését, noha az is hozzájárul a televíziós jelátvitel piacán megállapított versenyproblémák megszüntetéséhez.

366 E tekintetben a Törvényszék célszerűnek tartja a felperes által a jelen jogalap alátámasztására felhozott négy rész megalapozottságának vizsgálatával kezdeni.

2. A televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások megfelelő jellegének értékelése során téves jogi kritérium alkalmazására alapított első részről

367 Elsősorban a felperes azt állítja, hogy a Bizottságnak nyilvánvalóan elégtelennek kellett volna tekintenie a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalásokat amiatt, hogy azok kizárólag az összefonódás folytán létrejött jogalany magatartására vonatkoznak. A korrekciós

intézkedésekről szóló közlemény ugyanis főszabály szerint nem teszi lehetővé, hogy horizontális versenyjogi aggályok orvoslása érdekében – mint amelyeket a televíziós jelátvitel piacán megállapítottak – magatartási jellegű kötelezettségvállalások kerüljenek elfogadásra.

368 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság e kötelezettségvállalások megfelelő jellegét téves és túlságosan engedékeny jogi kritérium alapján értékelte. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban használt homályos terminológia lehetőséget, de nem bizonyosságot mutat a tekintetben, hogy e kötelezettségvállalások elegendők és hatékonyak lesznek ahhoz, hogy teljes mértékben megszüntessék a televíziós jelátvitel piacán megállapított versenyjogi aggályokat, ami azzal a következménnyel jár, hogy ezeket az intézkedéseket nem kellett volna elfogadni.

369 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

370 Elsősorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások csak magatartási jellegűek voltak, és ennélfogva nem voltak alkalmasak a versennyel kapcsolatos, horizontális jellegű aggályok orvoslására, igaz, hogy – amint azt a felperes állapítja – a Bizottság a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 15. pontjában kifejti, hogy az olyan strukturális jellegű kötelezettségvállalások, mint az üzleti egység értékesítésére vonatkozó kötelezettségvállalás, általában kedvezőbbek a 139/2004 rendeletben meghatározott cél szempontjából, mivel tartósan megelőzik a bejelentett összefonódás miatt a versennyel kapcsolatban támadó aggályokat, és nem tesznek szükségessé közép- vagy hosszú távú ellenőrző intézkedéseket. Egyébiránt – amint arra a felperes emlékeztet – a Bizottság az említett közlemény 17. pontjában hangsúlyozza, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany jövőbeni magatartására vonatkozó kötelezettségvállalások kizárólag nagyon sajátos körülmények között, kivételes esetben fogadhatók el.

371 Továbbá a Bizottság csak olyan kötelezettségvállalásokat fogadhat el, amelyek az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetővé teszik. Másként fogalmazva, az érintett vállalkozások által javasolt kötelezettségvállalásoknak e rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében alkalmasaknak kell lenniük arra, hogy meggyőzzék a Bizottságot, hogy a szóban forgó összefonódás nem akadályozná jelentősen a hatékony versenyt a belső piacon vagy annak egy jelentős részén, különösen azáltal, hogy erőfölényt hoz létre vagy erősít meg (lásd: 2006. február 23-i Cementbouw Handel & Industrie kontra Bizottság ítélet, T-282/02, EU:T:2006:64, 294. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

372 A II. szakasz során tett kötelezettségvállalások célja többek között a Bizottság által az I. szakasz során megállapított azon versenyproblémák orvosolása, amelyek miatt a Bizottság megindította a II. szakaszt. Következésképpen amennyiben a Törvényszéknek azt kell megvizsgálnia, vajon a II. szakasz során vállalt kötelezettségvállalások azok terjedelmére, valamint tartalmára tekintettel olyan jellegűek-e, hogy a Bizottság az összefonódást jóváhagyó határozatot hozhat, azt kell ellenőriznie, vajon a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapíthatta-e meg, hogy a hivatkozott kötelezettségvállalások közvetlen és kielégítő választ nyújtottak-e az I. szakasz során megállapított versenyproblémákra (lásd ebben az értelemben: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 298. pont).

373 Végül a magatartási kötelezettségvállalások nem alkalmatlanok természetüknél fogva arra, hogy megakadályozzák a hatékony versenynek a belső piacon vagy annak egy jelentős részén különösen erőfölény létrehozásából vagy megerősítéséből eredő jelentős akadályozását, és azok

ugyanúgy esetről esetre vizsgálandók, mint a strukturális kötelezettségvállalások (lásd ebben az értelemben: 2005. szeptember 21-i EDP kontra Bizottság ítélet, T-87/05, EU:T:2005:333, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

374 Így a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 15. pontjában a Bizottság hangsúlyozza, hogy nem zárható ki automatikusan, hogy a strukturális jellegű kötelezettségvállalásokon kívül más típusú kötelezettségvállalások is megakadályozhatják a hatékony verseny jelentős akadályozását.

375 A fentiekből következik, hogy a korrekciós intézkedésekről szóló közleményben a Bizottság valóban előnyben részesíti a strukturális kötelezettségvállalásokat, különösen azok végrehajtásának egyszerűsége miatt. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a kötelezettségvállalások elfogadását elsősorban a kötelezettségvállalásoknak az azonosított versenyprobléma megoldására alkalmas és elégséges jellege, valamint az említett kötelezettségvállalások végrehajthatóságának bizonyossága határozza meg.

376 A felperes tehát megalapozatlanul állítja, hogy a Bizottságnak nyilvánvalóan elégtelenként el kellett volna utasítania a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalásokat pusztán amiatt, hogy azok kizárólag az összefonódás eredményeként létrejött jogalany magatartására vonatkoztak, következésképpen pedig az első kifogást el kell utasítani.

377 Ami másodsorban a felperes azon állítását illeti, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban használt terminológia azt mutatja, hogy a Bizottság egyáltalán nem volt biztos abban, hogy a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások elegendőek és hatékonyak lennének a hatékony verseny televíziós jelátvitel piacán megállapított jelentős akadályozásának orvoslására, rá kell mutatni, hogy a Bizottságnak az összefonódást összeegyeztethetőnek kell nyilvánítania, ha kellően valószínű, hogy az összefonódásban részt vevő felek által javasolt kötelezettségvállalásokkal módosított ezen ügylet a hatékony versenyt nem akadályozza jelentősen a belső piacon vagy annak egy jelentős részén (lásd ebben az értelemben: 2019. május 23-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-370/17, EU:T:2019:354, 110. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

378 Egyébiránt a szóban forgó ügyletet bejelentő fél által felajánlott kötelezettségvállalások csak akkor tekinthetők alkalmasnak arra, hogy az ügyletet a belső piaccal összeegyeztethetővé tegyék, ha a Bizottság teljes bizonyossággal arra a következtetésre juthat, hogy a kötelezettségvállalások végrehajthatóak, és az azokból származó korrekciós intézkedések kellően életképesek és tartósak lesznek ahhoz, hogy biztosítsák, hogy a hatékony versenynek a kötelezettségvállalással megelőzni kívánt, megállapított jelentős akadályozása a viszonylag közeli jövőben valószínűsíthetően nem következik be (lásd ebben az értelemben: 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 294. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

379 Ebből következik, hogy noha a Bizottságnak biztosnak kell lennie abban, hogy a felajánlott kötelezettségvállalások végrehajthatóak, valamint hogy azok kellően életképesek és tartósak lesznek, az összefonódást akkor nyilváníthatja a belső piaccal összeegyeztethetőnek, ha kellően valószínű, hogy az említett kötelezettségvállalások elegendőek és hatékonyak lesznek a hatékony verseny azonosított jelentős akadályozásának megszüntetéséhez.

380 Egyébiránt a felperes megalapozatlanul állítja, hogy a Bizottság által használt megfogalmazás azt mutatja, hogy a Bizottság pusztán annak lehetőségére támaszkodott, hogy a kötelezettségvállalások teljes mértékben kiküszöbölik az ügyletből eredő, a televíziós jelátvitel piacán megállapított valamennyi negatív hatást.

381 Igaz ugyanis, hogy a megtámadott határozatnak a végleges kötelezettségvállalások értékelésére vonatkozó része tartalmaz bizonyos olyan megfogalmazásokat, amelyek elszigetelten tekintve értelmezhetők úgy, hogy a Bizottság kétséget juttat kifejezésre. E megfogalmazásokat azonban a megtámadott határozat e részének egészére, és különösen a Bizottság által a megtámadott határozat (1965), (1972) és (1973) preambulumbekezdésében megfogalmazott következtetésekre tekintettel kell értelmezni.

382 E tekintetben meg kell állapítani, hogy általános következtetésként a Bizottság a megtámadott határozat (1973) preambulumbekezdésében jelezte, hogy „a végleges kötelezettségvállalások összességükben véve megfelelőek és elegendőek a felmerülő azon versenyjogi aggályok eloszlatására, amelyek szerint az ügylet azzal a hatással járna, hogy jelentősen akadályozza a hatékony versenyt”, és hogy „a végleges kötelezettségvállalások hatékonyan, rövid időn belül végrehajthatók”.

383 A fentiekből következik, hogy a jelen jogalap első részét el kell utasítani.

3. Az arra alapított második részről, hogy a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások nem hatékonyak, mivel nem szüntetik meg a megállapított versenyproblémákat

384 A jelen jogalap második részének alátámasztására a felperes azt állítja, hogy a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások teljesen hatástalanok és alkalmatlanok a Bizottság azon céljának elérésére, hogy ellensúlyozza az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a műsorszolgáltatókkal szembeni megerősödött tárgyalási pozícióját.

385 A felperes ugyanis elsősorban azt állítja, hogy az OTT-kötelezettségvállalás nem védi azokat a televíziós műsorszolgáltatókat, amelyek az összefonódás folytán létrejött jogalany platformján utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatások nélkül terjesztenek lineáris csatornákat, sem pedig a nem lineáris ajánlatokat (VOD-szolgáltatásokat) kínáló műsorszolgáltatókat.

386 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy mivel az OTT csak középtávon korlátozhatja a hagyományos televíziós platformok piaci erejét, amint arra a megtámadott határozat (1132) preambulumbekezdésében maga a Bizottság is rámutat, az OTT-kötelezettségvállalás hatástalan, mivel csak későn, a piaci versenyfeltételek további romlását követően lehetne hatásos, ami ellentétes a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 9. pontjában meghatározott követelményekkel.

387 Harmadsorban a felperes kifejti, hogy az OTT-kötelezettségvállalás második aspektusa, tudniillik az OTT-szolgáltatások céljára szolgáló összekapcsolásra vonatkozó kötelezettségvállalás nem elegendő, mivel kapacitásproblémák a kábelhálózat lábnyomának egészén, közelebbről a helyi hurok szintjén is felmerülhetnek, ahol az összes ügyfélnek a koaxiális kábel korlátozott kapacitásán kell osztoznia, ami azt mutatja, hogy az elegendő összekapcsolási vagy peering kapacitás biztosítása önmagában véve nem garantál megfelelő vételi minőséget az OTT TV-előfizetők számára és nem javítja a versenyfeltételeket.

388 Negyedsorban a felperes azt állítja, hogy a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások elégtelenek, mivel nem csökkentik az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való képességét és motiváltságát, hogy ártson az innovatív televíziós szolgáltatásoknak, így például harmadik felek IPTV-szolgáltatásainak. A felperes szerint az

összefonódás folytán létrejött jogalany tehát továbbra is szabadon korlátozhatná a harmadik felek IPTV-szolgáltatásainak televíziós műsorszolgáltatók általi igénybevételét, és így árthatna e műsorszolgáltatóknak, a versenytárs kiskereskedelmi televíziós szolgáltatóknak és ügyfeleiknek.

389 Ötödsorban a felperes azt állítja, hogy a kötelezettségvállalások nem akadályozzák meg az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy a televíziós műsorszolgáltatókkal szemben más kedvezőtlen feltételeket írjon elő, amelyek azonos vagy akár rosszabb eredményekhez vezethetnek, mint amelyeket e kötelezettségvállalások kiküszöbölni kívánnak. Így az összefonódás folytán létrejött jogalany és a műsorszolgáltatók közötti többdimenziós tárgyalások során megvitatott egyéb elemeket is negatív hatás érheti. Következésképpen a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás szükségképpen hatástalan marad, mivel nem terjed ki a más szerződéses feltételek műsorszolgáltatók hátrányára történő romlására, és nem akadályozza meg az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy visszaéljen piaci erejével.

390 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

391 E tekintetben elsősorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint az OTT-kötelezettségvállalás hatástalan volt, mivel nem védte az összefonódás folytán létrejött jogalany platformján lineáris csatornákat utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatások nélkül terjesztő televíziós műsorszolgáltatókat és a nem lineáris ajánlatokat kínáló műsorszolgáltatókat, meg kell állapítani, hogy ez az állítás az OTT-kötelezettségvállalás téves értelmezésén alapul.

392 A kötelezettségvállalások szövege B.II. szakaszának 13. pontjából ugyanis kitűnik, hogy az OTT-kötelezettségvállalás révén a Vodafone arra vállalt kötelezettséget, hogy nem köt vagy újít meg olyan tartalmú megállapodást valamely műsorszolgáltatóval, amely e műsorszolgáltató lineáris csatornáinak és e lineáris csatornák tartalmaira vonatkozó, utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatásainak a Vodafone televíziós platformján keresztül történő terjesztésére vonatkozik, és amely közvetlenül vagy közvetve korlátozza e műsorszolgáltató lehetőségét arra, hogy Németországban OTT-szolgáltatást nyújtson, lineáris csatornáit OTT-szolgáltatáson keresztül kínálja, vagy tartalmait OTT-szolgáltatásba való bevonásra kínálja (lásd még a megtámadott határozat (1924) preambulumbekezdését).

393 Márpedig, tekintettel arra, hogy a „televíziós műsorszolgáltató” fogalmát a kötelezettségvállalások úgy határozzák meg, mint „egy vagy több lineáris televíziós csatornát nyújtó szolgáltató[t]”, az OTT-kötelezettségvállalás szövegét nem lehet a felperes által javasolt módon értelmezni, úgy, hogy az csak azokra a televíziós műsorszolgáltatókra vonatkozik, amelyek az összefonódás folytán létrejött jogalany platformja útján egyszerre terjesztenek lineáris csatornákat és az utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatásokat, tehát úgy, hogy az OTT-korlátozásokra vonatkozó kötelezettségvállalás nem védi azokat a televíziós műsorszolgáltatókat, amelyek az összefonódás folytán létrejött jogalany platformján utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatások nélkül terjesztenek lineáris csatornákat, sem pedig a nem lineáris ajánlatokat is kínáló műsorszolgáltatókat.

394 Annak, hogy a kötelezettségvállalások szövege a valamely televíziós műsorszolgáltatóval kötött olyan megállapodást említ, amely e televíziós műsorszolgáltató lineáris csatornáinak „és” az e lineáris csatornák tartalmára vonatkozó, az utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatásoknak a Vodafone televíziós platformján keresztül történő terjesztését foglalja magában, az volt a célja, hogy a kötelezettségvállalás hatályát kiterjessze a lineáris csatornák terjesztésére vonatkozó megállapodásokon kívül az olyan megállapodásokra is, amelyek egyszerre

vonatkoznak a lineáris csatornák terjesztésére és a lineáris csatornák terjesztéséhez kapcsolódó szolgáltatásokra – nevezetesen az e lineáris csatornák tartalmára vonatkozó, az utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatásokra –, nem pedig az, hogy kizárja az összefonódás folytán létrejött jogalany platformján lineáris csatornákat utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatások nélkül terjesztő műsorszolgáltatókkal vagy a nem lineáris ajánlatokat is kínáló műsorszolgáltatókkal kötött vagy kötendő megállapodásokat.

395 Ebből következik, hogy az OTT-kötelezettségvállalást inkább úgy kell értelmezni, hogy az vonatkozik egyrészt a műsorszolgáltatókkal megtárgyalt olyan megállapodásokra, amelyek kizárólag e műsorszolgáltató lineáris csatornáinak terjesztésére vonatkoznak, másrészt pedig a műsorszolgáltatókkal megtárgyalt olyan megállapodásokra, amelyek e műsorszolgáltató lineáris csatornáinak a Vodafone televíziós platformja útján történő terjesztésére és az e lineáris csatornák tartalmára vonatkozó, az utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatásoknak e platformon keresztüli nyújtására vonatkoznak, ami lehetővé teszi a felperes ezen első kifogásának elutasítását.

396 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes semmilyen információval nem szolgál azzal kapcsolatban, hogy milyen hatással van az OTT-kötelezettségvállalás hatékonyságára az említett kötelezettségvállalás felperes általi azon értelmezése, amely szerint e kötelezettségvállalás nem védi azokat a műsorszolgáltatókat, amelyek az összefonódás folytán létrejött jogalany platformján az utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatások nélkül terjesztenek lineáris csatornákat, vagy nem lineáris ajánlatokat is kínálnak. A felperes különösen nem bizonyítja, hogy az OTT-kötelezettségvállalás elégtelen lett volna ahhoz, hogy megszüntesse a televíziós jelátvitel piacán megállapított versenyproblémát, ami az elfogadását igazolja, mivel nem vonatkozott az összefonódás folytán létrejött jogalany platformján lineáris csatornákat az utólagos megtekintést lehetővé tévő szolgáltatások nélkül terjesztő műsorszolgáltatókra, illetve a nem lineáris ajánlatokat is kínáló műsorszolgáltatókra. E tekintetben a felperes nem terjeszt elő semmilyen bizonyítékot, amely lehetővé tenné azon műsorszolgáltatók számának értékelését, amelyek ebben az esetben nem részesülhettek volna az OTT-kötelezettségvállalás előnyeiből.

397 Másodsorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint az OTT-kötelezettségvállalás nem volt hatékony, mivel csak későn lehetett volna hatásos, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (1266) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az azonosított versenyprobléma, amelyre ez a korrekciós intézkedés megoldást kívánt nyújtani, abban állt, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalanynak fokozottan lehetősége volt arra, hogy megakadályozza bizonyos innovatív, olyan televíziós szolgáltatások – köztük az OTT – megjelenését és fejlesztését, amelyek növekvő jelentőségét elismerték, és amelyek nagyobb interakciót tesznek lehetővé a televíziós műsorszolgáltatók és a televíziónézők között.

398 Következésképpen, attól a kérdéstől függetlenül, hogy az OTT-szolgáltatások milyen időkeretben korlátozhatták volna jelentősen a hagyományos televíziós platformok piaci erejét, meg kell állapítani, hogy az OTT-kötelezettségvállalás, amennyiben az a megtámadott határozat elfogadásának időpontjától a Vodafone-t nem csupán akadályozza abban, hogy olyan tartalmú megállapodást kössön vagy újítson meg valamely műsorszolgáltatóval, amely közvetlenül vagy közvetve korlátozza e műsorszolgáltató lehetőségét arra, hogy OTT-szolgáltatást nyújtson Németországban, hanem arra is kötelezi, hogy ne tegyen eleget a már létező kikötéseknek, és hogy a meglévő szerződésekből törölje az ilyen korlátozásokat, azonnal megakadályozhatta a Vodafone-t abban, hogy akadályozza az OTT-szolgáltatások megjelenését és fejlesztését, és ennélfogva orvosolhatta azt az azonosított versenyproblémát, amely miatt azt elfogadták. Ebből

következik, hogy az OTT-kötelezettségvállalást a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 9. pontjának megfelelően hatékonyan és gyorsan végre lehetett hajtani, ami lehetővé teszi a felperes második kifogásának elutasítását.

399 Harmadsorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint az OTT-szolgáltatások céljára szolgáló összekapcsolásra vonatkozó kötelezettségvállalás elégtelen volt, mivel kapacitásproblémák a kábelhálózat lábnyomának egészén felmerülhetnek, azzal a következménnyel, hogy az elegendő összekapcsolási vagy peering kapacitás biztosítása nem garantál megfelelő vételi minőséget az OTT TV-előfizetők számára, meg kell jegyezni, hogy a kötelezettségvállalások B.II szakaszának 15. pontjából kitűnik, hogy e korrekciós intézkedés célja az volt, hogy legalább három nem szűk keresztmetszetű utat fenntartsanak az összefonódás folytán létrejött jogalany németországi IP-hálózata felé. Más szóval a cél az volt, hogy elegendő összekapcsolási kapacitást biztosítsanak ahhoz, hogy az összefonódás eredményeként létrejött jogalany széles sávú ügyfelei – akár a kötelezettségvállalások B.II szakaszának 16. pontjában leírt összekapcsolási pontokon keresztül, akár más módon – hozzáférhessenek bármely OTT-szolgáltatáshoz Németországban.

400 E célból a kötelezettségvállalások B.II szakaszának 16. pontja többek között a következő kötelezettségeket írta elő. Először is a Vodafone gondoskodik arról, hogy az összefonódás eredményeként létrejött jogalany valamennyi összekapcsolási pontján – a legalább három elismert összekapcsolási szolgáltatóból álló csoportok mindegyikével együtt – a napi csúcsterhelés ne haladja meg a 80%-ot, és ennek következtében a napi csúcsterhelésen túl legalább 20% kapacitás álljon rendelkezésre. Másodszor, a Vodafone gondoskodik arról, hogy a napi csúcsterhelésen túl is legalább 20 Gbit/s kapacitás álljon rendelkezésre. Ezt az értéket évente felülvizsgálják a kötelezettségvállalásokban leírt eljárás szerint. Márpedig a felperes nem fejti ki konkrétan, hogy ez mennyiben volt elégtelen.

401 E tekintetben arra is rá kell mutatni, hogy a Bizottság és a beavatkozó fél lényegében kifejtette – anélkül, hogy ezt bárki vitatta volna –, hogy az összefonódás eredményeként létrejött jogalany erősen motivált lenne arra, hogy minimalizálja a helyi hurok túlterheltségét, mivel az ilyen szűk keresztmetszet annak jelentős kockázatával járna számára, hogy a vezetékesinternet-hozzáférés piacán más szolgáltatók javára elveszíti előfizetőit.

402 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (1929) preambulumbekezdésében a Bizottság megjegyezte, hogy a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL 2015. L 310., 1. o.) biztosított hálózatsemlegesség várhatóan megakadályozza az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy a kötelezettségvállalás megkerülésére irányuló egyoldalú korlátozó gyakorlatokat, például a forgalmi prioritások átrendezését vagy hátrányos megkülönböztetést alkalmazzon, amit a felperes nem vitat.

403 A fentiek fényében meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy az OTT-szolgáltatások összekapcsolására vonatkozó kötelezettségvállalás nem volt elegendő ahhoz, hogy az OTT TV-előfizetőknek megfelelő vételi minőséget biztosítson, következésképpen a harmadik kifogást el kell utasítani.

404 Ami negyedsorban a felperes azon állítását illet, hogy a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások elégtelenek voltak, mivel nem csökkentették az összefonódás folytán létrejött jogalany arra való képességét és motiváltságát, hogy ártson az innovatív televíziós szolgáltatásoknak, így például harmadik felek IPTV-szolgáltatásainak, emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a negyedik jogalap második részének vizsgálatából kitűnik – bár a Bizottság a megtámadott határozatban úgy ítélte meg, hogy az összefonódás eredményeként létrejött jogalany képes és motivált lenne arra, hogy akadályozza az olyan innovatív televíziós szolgáltatások megjelenését és fejlesztését, mint a HbbTV és az OTT, és hogy a Vodafone e versenyprobléma orvoslása érdekében ajánlotta fel az OTT- és a HbbTV-kötelezettségvállalásokat, nem vélte úgy, hogy ez a helyzet állna fenn az IPTV esetében, tekintettel arra, hogy e termék az OTT-vel ellentétben a visszaesés fázisában volt, 8%-os korlátozott piaci részesedéssel (lásd a megtámadott határozat (291) preambulumbekezdését), amit a felperes nem vitat.

405 Egyébiránt a fenti 338–360. pontból kitűnik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azzal, hogy nem vizsgálta meg, hogy az összefonódás folytán létrejött jogalany képes és motivált lett volna-e arra, hogy akadályozza más innovatív szolgáltatások, így például az IPTV megjelenését és fejlesztését, ami azzal a következménnyel jár, hogy e tekintetben nem volt szükség kötelezettségvállalás előírására, így a negyedik kifogásnak nem lehet helyt adni.

406 Ötödsorban, ami a felperes azon állítását illeti, amely szerint a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások nem akadályozták meg az összefonódás folytán létrejött jogalanyt abban, hogy a műsorszolgáltatók számára más kedvezőtlen feltételeket írjon elő, amelyek azonos vagy akár rosszabb eredményekhez vezethetnek, mint amelyeket e kötelezettségvállalások kiküszöbölni kívánnak, meg kell állapítani, hogy a felperes és a beavatkozó fél egyetért abban, hogy a műsorszolgáltatók és a televíziós platformok közötti tárgyalások nem korlátozódtak a televíziós műsorszolgáltatók bevételeinek az összefonódás folytán létrejött jogalany felé történő áramlására, vagyis a jelátviteli díjakra, hanem kiterjedtek az összefonódás folytán létrejött jogalany által a műsorszolgáltatók javára teljesített, a tartalomhoz kapcsolódó kifizetésekre és a műszaki minőséghez kapcsolódó kifizetésekre, illetve a kiegészítő funkciókra és szolgáltatásokra is.

407 Meg kell azonban állapítani először is, hogy a megtámadott határozat (1221) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejtette, hogy az átviteli díjak közvetlenül a televíziós jelek kábelen keresztüli továbbításához kapcsolódtak, és ezért úgy tűnik, hogy ezek a fizetési forgalom fő elemei, amelyeket az összefonódás folytán létrejött jogalanynak a televíziós jelátviteli piacon fennálló megnövekedett piaci ereje befolyásol. Egyébiránt az említett határozat (1959) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejtette, hogy bár a hozzáadott értéket képviselő televíziós szolgáltatások közelmúltbeli fejlődése hozzájárult a televíziós platformoktól a televíziós műsorszolgáltatók felé irányuló bevételforgalom növekedéséhez, a jelátviteli díjak továbbra is rendkívül releváns pénzügyi elemet jelentenek az ingyenesen fogható műsorok szolgáltatói és a kábeltelevíziós platformok közötti szerződéses viszonyban. A Bizottság hozzátette, hogy az ügyirat egyes elemei arra engednek következtetni, hogy az ügyletnek az összefonódás folytán létrejött jogalany részéről a televíziós műsorszolgáltatóknak juttatott bevételek áramlására gyakorolt hatása korlátozott (lásd a megtámadott határozat VIII.C.2.11.3.9(ii) szakaszát), noha az ügyiratokban egyetlen eleme sem utalt arra, hogy ugyanez igaz lenne a jelátviteli díjak esetében is (lásd még az (1261) preambulumbekezdést).

408 Ebből következik, hogy a Bizottság nyilvánvaló hiba elkövetése nélkül figyelembe vehette azt a körülményt, hogy a jelátviteli díjak emelésének mellőzésére vonatkozó kötelezettségvállalás ellensúlyozhatja annak kockázatát, hogy a lakossági ügyfeleknek nyújtott televíziós kínálat terjedelme és minősége csökken az összefonódás folytán létrejött jogalany által az ingyenes fogható műsorok szolgáltatói számára előírt szerződéses feltételek jelentős romlása következtében.

409 Továbbá meg kell állapítani, hogy a Bizottság megalapozottan vette figyelembe a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás és az OTT-kötelezettségvállalás kiegészítő jellegét azon az alapon, hogy az előbbi közvetlenül az összefonódás folytán létrejött jogalany és a szóban forgó televíziós műsorszolgáltatók közötti pénzügyi viszonyt érintette a hagyományos és a lineáris televíziós kínálat tekintetében, az utóbbi pedig a kiegészítő szolgáltatások nyújtására volt hatással.

410 Egyébiránt a Törvényszék előtti eljárás során a Bizottság azzal érvelt – anélkül, hogy ezt a felperes vitatta volna –, hogy ha az összefonódás eredményeként létrejött jogalany a jelátviteli díjakon kívül további jelentős kifizetéseket is teljesítene, ez a kötelezettségvállalások könnyen azonosítható megkerülését jelentené.

411 Végül, még ha feltételezzük is, hogy a felperesnek a kötelezettségvállalások megkerülésével kapcsolatos ötödik kifogása a fizetős televíziós csatornákra is vonatkozik, a felperes nem terjesztett elő bizonyítékokat a Bizottság azon állításának megcáfolására, miszerint a fizetős televíziós csatornák tekintetében a felperes által leírthoz hasonló bármely magatartás ellentétes az OTT-kötelezettségvállalással.

412 A fentiekből következik, hogy az ötödik kifogás kellően érthető, és ennélfogva – a Bizottság állításával ellentétben – elfogadható, de nem megalapozott. Következésképpen e kifogást, valamint a jelen jogalap második részét el kell utasítani.

4. A jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás késedelmes benyújtására alapított harmadik részről

413 A jelen jogalap harmadik részének alátámasztása érdekében a felperes azt állítja, hogy a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalást a korrekciós intézkedések benyújtására nyitva álló határidő lejártát követően nyújtották be, aminek következtében a Bizottság nem tudott újabb konzultációt folytatni a piaci szereplőkkel. Márpedig a korrekciós intézkedésekről szóló közleményből kitűnik, hogy csak azok a kötelezettségvállalások fogadhatók el késedelmesen, amelyek teljes körűen és minden kétséget kizáróan megoldják az azonosított versenyjogi problémákat, ami e kötelezettségvállalás esetében – az ötödik jogalap első két része keretében kifejtett érvekre tekintettel – nem áll fenn. A Bizottságnak ezért el kellett volna utasítania a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalást.

414 A Vodafone által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

415 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a 802/2004 rendelet 19. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, hogy az érintett vállalkozások által a 139/2004 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerint felajánlott kötelezettségvállalásokat az eljárás megindításától számított 65 munkanapon belül kell a Bizottsághoz benyújtani. Ha a 139/2004 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése szerinti határozat meghozatalára rendelkezésre álló határidő meghosszabbodik, a kötelezettségvállalások benyújtására nyitva álló 65 munkanapos határidőt automatikusan ugyanennyi munkanappal meg kell hosszabbítani.

416 Egyébiránt a korrekciós intézkedésekről szóló közlemény 94. pontjából kitűnik, hogy amennyiben a felek a 65 munkanapos határidőt követően módosítják a javasolt kötelezettségvállalásokat, a Bizottság csak akkor fogadja el ezeket a módosított kötelezettségvállalásokat, ha egyértelműen meg tudja állapítani – a vizsgálat során már beérkezett információk értékelése alapján, beleértve az előzetes piacvizsgálat eredményeit, újabb piacvizsgálat elvégzésének szükségessége nélkül –, hogy ezek a kötelezettségvállalások végrehajtásukat követően teljeskörűen és minden kétséget kizáróan megoldják az azonosított versenyjogi problémákat, valamint akkor, ha elegendő idő áll a Bizottság rendelkezésére a megfelelő értékelésre és a tagállamokkal való szabályszerű konzultációra. Egyébiránt e közleménynek a 94. pontra vonatkozó 107. lábjegyzetéből kitűnik, hogy a tagállamokkal folytatott konzultáció rendszerint megköveteli, hogy a Bizottság legkésőbb a tagállamoknak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációja előtt 10 nappal elküldje a tagállamoknak a végső határozat tervezetét, beleértve a módosított kötelezettségvállalások értékelését is.

417 Végül meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat úgy ítélte meg, hogy e két feltétel kumulatív, és azokat akként pontosította, hogy a Bizottság figyelembe veheti a bejelentett összefonódásban részt vevő felek által határidőn túl tett kötelezettségvállalásokat, ha egyrészt a kötelezettségvállalások egyértelműen és további vizsgálat szükségessége nélkül eloszlatják a korábban megállapított versenyjogi aggályokat, másrészt pedig ha elegendő idő marad arra, hogy e kötelezettségvállalásokról a tagállamokkal konzultáljanak (lásd: 2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-342/07, EU:T:2010:280, 455. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

418 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben e két feltétel teljesül.

419 Ami először is az első feltételt illeti, a jelen jogalap első és második részének vizsgálatából kitűnik, hogy a Törvényszék elutasította a felperesnek a kötelezettségvállalások, és különösen a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás nem hatékony és elégtelen jellegére alapított érveit. Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság a vizsgálat keretében már megszerzett információk, különösen a piaci szereplőkkel folytatott korábbi konzultáció eredményei alapján nem tudta egyértelműen megállapítani, hogy a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás teljesítését követően egyértelműen és további vizsgálat szükségessége nélkül eloszlatta volna a korábban azonosított versenyjogi aggályokat.

420 Másodszor, a második feltételt illetően meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat (25) és (26) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az ügyletet bejelentő fél 2019. június 11-én felülvizsgált kötelezettségvállalási tervezetet nyújtott be, és hogy a tanácsadó bizottság megvitatta a határozattervezetet, és június 28-án kedvező véleményt adott. Ebből következik, hogy a jelen ügyben a Bizottságnak lehetősége volt arra, hogy a módosított kötelezettségvállalások értékelését tartalmazó végleges határozattervezetet a tanácsadó bizottság ülése előtt legalább tíz munkanappal megküldje a tagállamoknak, amit a felperes nem vitat, következésképpen elegendő ideje volt arra, hogy a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalásról konzultáljon a tagállamokkal.

421 A fentiekből következik, hogy a Bizottság figyelembe vehette a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalást annak késedelmes benyújtása ellenére, következésképpen a jelen jogalap harmadik részét el kell utasítani.

5. A hatékony verseny jelentős akadályozása valamennyi érintett piacon történő megszüntetésének hiányára alapított negyedik részről

422 A felperes azt állítja, hogy az első, második és negyedik jogalap keretében kifejtett korábbi érveire figyelemmel a kötelezettségvállalások elégtelenek voltak, mivel nem szüntették meg a hatékony verseny jelentős akadályozását az MDU- és az SDU-piacon, valamint nem szüntették meg a nagykereskedelmi televíziós piacokon az összefonódás folytán létrejött jogalany versenytársai hátrányára mutatkozó piaclezáró hatásokat, tudniillik olyan problémákat, amelyeket a Bizottság a megtámadott határozatban elmulasztott azonosítani.

423 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

424 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a felperes által hivatkozott, az első, a második és a negyedik jogalap alátámasztása érdekében kifejtett érvek az e jogalapok vizsgálata keretében kifejtett okok miatt fentebb elutasításra kerültek. Ebből következik, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az ügylet az MDU- és az SDU-piacon nem eredményezi a hatékony verseny jelentős akadályozását, és nem eredményez a versenyre gyakorolt jelentős negatív hatást a televíziós csatornák beszerzésének nagykereskedelmi piacán és a televíziós jelátvitel piacán, így a jelen jogalap negyedik részének nem lehet helyt adni.

425 A fentiekre tekintettel az ötödik jogalapot mint mindenesetre megalapozatlant el kell utasítani.

G. A felperes által benyújtott, pervezető intézkedések iránti kérelemről

426 2023. június 2-i észrevételeiben a felperes azt kérte a Törvényszéktől, hogy kötelezze a Bizottságot bizonyos, még hozzáférhetővé nem tett bizalmas dokumentumok benyújtására annak ellenőrzése érdekében, hogy azok valóban alátámasztják-e azon következtetést, amelyre a Bizottság az összefonódásban részt vevő felek között az MDU-piacon fennálló versenyhelyzet hiányát illetően jutott.

427 Különösen a fenti 71–167. pontból azonban az következik, hogy a kereset elbírálásához nincs szükség ilyen pervezető intézkedésre.

428 Következésképpen a felperes e kérelmének nem kell helyt adni.

429 A fentiek összességéből következően a keresetet el kell utasítani.

IV. A költségekről

430 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság és a Vodafone kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Deutsche Telekom AG-t kötelezi a költségek viselésére.

van der Woude da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. november 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei . . . 2

A. Az érintett vállalkozások . . . 2

B. A közigazgatási eljárás . . . 3

C. A megtámadott határozat . . . 3

1. Az összefonódás németországi versenyre gyakorolt hatásainak vizsgálata . . . 3

a) Horizontális hatások . . . 4

1) **A vezetékesinternet-hozzáférési piacra gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások** . . . 4

2) **A televíziós jelátviteli szolgáltatások kiskereskedelmi piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások** . . . 4

3) **A többcélú szolgáltatásra vonatkozó ajánlatok lehetséges kiskereskedelmi piacaira gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások** . . . 5

4) **A televíziós szolgáltatások kiskereskedelmi piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások** . . . 6

5) **A televíziós csatornák szolgáltatásának és beszerzésének nagykereskedelmi piacára, valamint a televíziós jelátvitel piacára gyakorolt horizontális, nem egyeztetett hatások** . . . 6

b) Vertikális hatások . . . 8

c) Konglomerátumspecifikus hatások . . . 8

d) Az összefonódás Németországban gyakorolt hatásaira vonatkozó következtetés . . . 8

2. A megtámadott határozatban kötelezővé tett kötelezettségvállalások . . . 8

II. Az eljárás és a felek kérelmei . . . 9

III. A jogkérdésről . . . 10

A. Az ítélkezési gyakorlatban kialakított alkalmazandó elvek . . . 10

1. A bírósági felülvizsgálat terjedelméről . . . 10

2. A bizonyítási szabályokról . . . 11

B. A 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésén, valamint az MDU-piacot illetően elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapuló első jogalapról . . . 12

1. Előzetes megfontolások . . . 12

2. A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított második részről 13

a) Az összefonódásban részt vevő felek közötti versenyviszonyra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibákról 13

1) **A közvetlen versenyről** 14

2) **A közvetett versenyről** 16

3) **A potenciális versenyről** 20

4) **Az összefonódásban részt vevő felek közötti hallgatólagos összejátszásból eredő kollektív erőfölényről** 27

b) Az ügylet MDU-piacra gyakorolt versenyhatásaival kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibákról 29

1) **Az összefonódás folytán létrejött jogalany piaci erejének növekedéséről és a felek közötti versenynyomás megszüntetéséről** 29

2) **A fennmaradó versenytársak által gyakorolt versenynyomás gyengüléséről** 30

3. A téves jogalkalmazásra és a 139/2004 rendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapított első részről 31

C. Az összefonódásban részt vevő felek között az SDU-piacon fennálló versenyviszonyra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló második jogalapról 34

1. Előzetes megfontolások 34

2. Az arra alapított első részről, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel nem tekintette úgy, hogy az ügylet a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményező erőfölény létrejöttéhez vezetne 36

3. Az arra alapított második részről, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel nem állapította meg, hogy az ügylet megszüntetné az összefonódásban részt vevő felek közötti tényleges és potenciális versenyt 37

4. Az arra alapított harmadik részről, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, mivel úgy ítélte meg, hogy az ügylet nem gyengítené a fennmaradó versenytársakat 41

D. Az ügylet által a televíziós jelátviteli közvetítő szolgáltatásokra gyakorolt vertikális hatásokkal kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló harmadik jogalapról 42

1. Előzetes megfontolások 42

2. A kiszorításra irányuló stratégia downstream versenyre gyakorolt potenciális hatásainak értékelése során a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló hibákra alapított második részről 44

E. Az ügylet által a televíziós csatornák beszerzésének nagykereskedelmi piacára, valamint a televíziós jelátvitel piacára gyakorolt hatásokat illetően a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapuló negyedik jogalapról 48

1. Előzetes megfontolások 48

2. A (részleges vagy teljes) kizárólagossági megállapodások útján történő piaclezárással kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított első részről 51

a) Az összefonódás folytán létrejött jogalany teljes kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságára vonatkozó, Bizottság általi vizsgálat állítólagosan hiányos és téves voltáról 51

b) Az összefonódás folytán létrejött jogalany részleges kizárólagossági megállapodások megkötésére való motiváltságára vonatkozó, Bizottság általi vizsgálat állítólagosan hiányos voltáról 54

3. Az ügylet által az innovatív televíziós szolgáltatások korlátozása révén a versenyben okozott kár értékelésének hiányos jellegére alapított második részről 56

F. A Bizottság által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló ötödik jogalapról, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az OTT-kötelezettségvállalás és a jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás elegendő ahhoz, hogy az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetővé tegye 59

1. Előzetes megfontolások 60

2. A televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások megfelelő jellegének értékelése során téves jogi kritérium alkalmazására alapított első részről 60

3. Az arra alapított második részről, hogy a televíziós jelátvitel piacára vonatkozó kötelezettségvállalások nem hatékonyak, mivel nem szüntetik meg a megállapított versenyproblémákat 63

4. A jelátviteli díjakra vonatkozó kötelezettségvállalás késedelmes benyújtására alapított harmadik részről 68

5. A hatékony verseny jelentős akadályozása valamennyi érintett piacon történő megszüntetésének hiányára alapított negyedik részről 70

G. A felperes által benyújtott, pervezető intézkedések iránti kérelemről 70

IV. A költségekről 70